

8 OCTOMBRIE

1944

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

CU O PREFATĂ DE D-L
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFECTUL JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA D-LUI
Dr. C. S. NIȚOLĂESCU-PLOPȘOR

—○—
IZVOARE ISTORICE

VOLUMUL II

PARTEA I-a

DOCUMENTE

APARE ÎN

OLTENIA

DOCUMENTE • CERCETARI • CULEGERI

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,

REGIONALA CRAIOVA

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
DOLJ

CRAIOVA

"OLTENIA"

DOCUMENTE ~ CERCETĂRI ~ CULEGERI

CARTEA VIII-a

PARTEA I-a

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicule a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă, tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOȘOR
Secretar de Redacție, Pr. D. BĂLAȘA
Casier, Maria Petrescu

Colaboratori:

Bălașa, Preot D., Craiova; Bălașa, Pr. Ion, Craiova; Bărcăclă, Prof. Al., Turnu-Severin; Căncea, Ioan V., Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; Claușanu, Preot G. F., Craiova; Costescu, Prof. C. I., Craiova; Dinculescu, Prof. N. G., fost Director al Arhivelor Statului din Craiova; Firulescu, Preot I., Cornu Dolj; Iliescu, Octavian O., Craiova; Mândroceanu, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; Mazilescu, Preot Ioan S., Amărăști-Romanați; Metzulescu, Dr. Aurel, Craiova; Neda, Prof. Ioan M., București; Nicolăescu-Ploșor, Dr. C. S., Directorul Arhivelor Statului din Craiova; Paleologu, V. G., Corlate Dolj; Petrescu, Maria I., Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; Popescu-Cilieni, Pr. I.; Stănică, Preot Constantin, Orodel Dolj; Șucu Ion, Arhivar Arhivele Statului, București; Vincenz, Arhitect A., Craiova.

Abonamentul la cartea VIII-a este de lei 500.

DOMNIA LUI MIHAI VITEAZUL

1593, Septemvrie — 1600, Noemvrie 25.

8.

1594 (7102) Februarie 19, București.

Porunca lui Mihai Viteazu, prin care întărește mînăstirii Coșuna stăpînirea asupra satului Cornățelul.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Mihail Voievod și domnă a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului Pătrașco Voievod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezeștii mînăstiri ce să chiamă Coșuna, dă lîngă Craiova, unde iaste hramul sfintului arhiereu făcătorul de minuni Nicolae al Miralichiei, ca să-i fie lui satul Cornățelul, tot cu tot hotarul din cîmpu, din pădure și din apă, pentrucă acest sat de moștenire al Marcii post. din Șătoaia, iar după aceia Marcea post, el au fost miluit pe slugă lui anume Stan Visul, pentru bună și credincioasă slujbă care i-au slujită prin țări străine. Și au stăpînită Stan Visul această sată în pacea, din zilele răposatului Pătru Voievod, feciorul Mircii Voievod, pînă în zilele bătrînului răposatului Alixandru Voievod, iar într'aceia Stan Visul, el au vîndut jumătate dintr'această sată Cornățelul, lui Stan logof. din . . . (alb), iar cialaltă jumătate de sat, el au vîndut-o jupînului Stepan clucer. Și au stăpînit-o Stan logofăt și jupîn Stepan a ceilaltă jumătate de sată amândoi dimpreună, pînă s'au întîmplat lui Stepan clucer de i-au dat domnia sa Alixandru Vodă de l-au

pus mare ban Craiovii. Deci cînd au venit la scaunul Craiovei, iar el au cugetat întru sine bun cuget al lui Dumnezeu, iar cu vrere lui Dumnezeu, să facă această sfîntă dumnezească minăstire ce s'au zis mai sus și au dată și au pus la sfînta minăstire a lui părți toată. Iar într'aceia Stepan clucer, el s'au tocmită cu Stan logofăt și au făcut schimbu de au dată Stepan clucer lui Stan logofăt satul Dragomirești, pentru această jumătate de sată din Cornățel și au dată lui Stepan clucer tot satul Cornățelul. Iar după aceia lui Stan i s'au întâmplat moarte, iar feciorul lui Hamza logofăt l-au apucat pribegia. Deci călugării, ei tot au stăpînită satul Cornățelul deplin pînă acum în zilele domnii mele cîndu m'au dărînită domnul Dumnezeu cu domnia și cu stegul în Țara Rumînească și am șazut însu-mi domnia mea în scaunul domnii mele. Iar sluga domnii mele Hamza logofăt, iar el n'au stăpînit satul Dragomirești cu împăcare și cu odihnă, ci s'au luat satul lui dela mîna lui precum era de moștenire, iar după aceia Hamza logofăt, sluga domnii mele, el au avut pîră cu călugării dela sfînta minăstire înaintea domniei mele pentru satul Cornățelul, însă pentru jumătate de sat. Iar într'aceia domnia mea am căutată și am judecată pre dreptate și pre leage cu toți cinstiți dregătorii domnii mele, și am văzut și am citit însu-mi carte lui Stan clucer de schimbare, cum că au schimbată cu Stan logofăt, tatăl al lui Hamza logofăt, de au dată Stan logofăt jumătate de sat den Cornățel lui Stepan clucer, iar Stepan clucer au dat satul Dragomirești lui Stan logofăt și l-au luat dela dînsul. Deci s'au sculat să ia această slugă a domnii mele jumătate din sată den Cornățel și-au rămas călugării de leage dinaintea domnii mele. Iar într'aceia domnia mea, dacă am văzut că încă s'au luat jumătate de sată dela sfînta minăstire și au lipsit sfînta minăstire de hrană, iar domnia mea am luat ace jumătate de sat dela sluga domnii mele Hamza logofăt, de am dat-o și am adaos iar la

sfînta minăstire, pentru sufletul domnii mele și a părinților domnii mele, ca să fie sfîntei minăstiri de întărire, iar călugărilor celor ce lăcuescă într'însa întru hrană, iar domnii mele vecinică pomenire. Și am dat însu-mi domnia mea slugii domnii mele Hamza logofăt 7000 de aspri, de am cumpărat-o dela dînsul și l-am dat sfîntei minăstiri ca să fie sat de moștenire și ohabnic și de nimenea să fie clătît peste zisa domnii mele, că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Mitre marele vornic, jupan Andrei marele logofăt i jupan Pangratie vistier și Dumitrache spătar și Pană comis și Sîrbu stolnic și Manta paharnic și Coice marele postelnic și Andrei marele logofăt ispravnic.

Și eu Marco am scris în scaunul Bucureștilor.
Februarie 19 zile, leat 7102 (1594).

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Condica Minăstirii Căluu
și Bucovăț Nr. 722, fila 349 v. — 351 v.

9.

1594 (7102), Martie 4

Porunca lui Mihai Viteazul, prin care întărește dreptul de stăpînire lui Pătru Văcrescul, lui Dan, lui Dragu, lui Stan și lui Cosma, asupra satului Hlemna, moștenire dela banul Pirvu și banul Barbu din Craiova.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și Domn a toată Țara Rumînească, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Pătru Văcrescul și lui Dan și Dragului și lui Stan și Cosmei și cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va dărui, ca să-i fie lui moșie la satul Hlemna, tot du preste tot hotarul, însă să știe hotarul: din apa Jiului pre valea Pietroaiei, pînă în Calea Brestei și pre piscul Sărbătoarei pre drumul cel bătrîn, pînă la gura pîrailor pre calea Diiului, pînă la piscul Rumînilor, pînă în apa Jiului. Pentru că aceasta mai sus zisă moșie au fost de baștină a banului Pirvul și a Barbului banul ot Craiova și au fost miluit pre aceste

slujbe ce s'au zis mai sus cu această moșie, încă mai dinainte vreme, din zilele lui Basarab Voevod, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce au slujit și cu și cu vărsare de sînge. Și de atunci tot au stăpînit pînă acum și au fost tot în pace cu această moșie care se cheamă Hlemna și n'au avut de către nimeni nici-o bîntuială nici cum și după aceia am văzut domnia mea, bătrîne cărți dela alți răposați domni, cartea răposatului Basarab Voevod veche și stricat și spart (sic) și cartea răposatului Pătru Vodă, fratele d-sale. Așisdere înnoim și am întărit acele cărți cu această carte a domnii mele. Pentru aceasta am dat și domnia mea lui Pătru Văcrescul și lui Dan și Dragului și lui Stan și Cosmii ca să le fie lor moșie ohabnică, fiilor lor și nepoților și de către nimeni să nu să teamă după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: Dumitru vel vornic i jupan i jupan

Martie 4 zile, leat 7102 (1594).

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Călului și Bucovățul, Nr. 722, fila 733-4.

10.

1594 (7102) Iunie 5, București.

Porunca lui Mihai Viteazu, prin care întărește minăstirii Coșuna de lingă Craiova, satul Radovanul, pe care îl avea moștenire dela Daniil Călugărul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domn a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului Io Pătrașco Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, sfintei minăstiri ce se numește Coșuna, unde iaste hramul sfintului făcătorului de minuni Nicolae de lingă Craiova, ca să fie moșie în Radovanul, funia lui Toader toată și a Negului și funia Vladului și funia Popei lui Stănilav și a Oprei Arcanul funie una și jumătate de funie a Jitei și a lui Șarban funie una și a lui

Stoian funie una și a Domnului funie una și a Mircii funie una și a lui Iovana funie una și a lui Mihailă funie una și Deșul funie una și Raciul funie una și a Popei Oprei funie una și a Nicolei funie una și jumătate și a Popei lui Stănilav o jumătate de funie și Cozianul funie una și Gruia funie una și Stroe funie una și a lui Baico funie una și a lui Nicoară funie una și Raiciul cu Șteful funie una și Dragul funie jumătate și a lui Bogdan funie una și a Stanciului funie una și Gligul funie una pol și Tudor funie jumătate și Liciul funie una și Tatul funie una și Cunie funie una și Radul funie una și Boica funie pol și Molmocă funie pol și Ivul funie una și Mojacher toate părțile lui. Inșă să știe și seamnele aceștii mai sus numite moșii: din lacul Vițelului pe Vian calea cea bătrînă, pînă lacul Geamănului, la Rîpa Roșie și din Rîpa Roșie pe padina Fintînealelor trece la țărmurile Tîrnavei, pre țărmurile Tîrnavei în sus pînă la lacul cu Cîrligele și din lacul cu Cîrligele pînă în obîrșia poenii Boșii. Deci pe cale în sus pînă în tîntîna Grecilor, iar la lacul Calului și în lacul Dobrei, iar la lacul Vițelului.

Pentru că această sus numită moșie au fost moștenitoare acestor oameni ce s'au zis mai sus, și au fost vîndut ei această moșii lui Daniil Călugărul de a lor bună voe, drept 24.000 de asprii și au fost scos lor și la oameni dă năpăștii din vistiria domniei mele de bir, pentru sfînta minăstire ce s'au zis mai sus și să fie ei rumîni sfintei minăstiri.

Iar după aceia Daniil călugărul, el au fost cum-părat singur acest sat ce s'au zis mai sus Radovanul și l'au dat sfintei minăstiri ca să fie sfintei minăstiri de întărire și călugărilor de hrană, iar lui Daniil călugărul veacinică pomenire. Și au vîndut acești oameni ce s'au zis mai sus de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor, din naintea domnii mele.

Drept aceia am dat și domnia mea sfintei minăstiri ce s'au zis mai sus, ca să-i fie acesta mai sus

numitul sat Radovanul ohamnic și de nimenea să fie neclătit preste zisa domnii meale, că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Mitrea vel vornic i jupan Andrei vel logofăt și Pangratie vistier și Dumitrașco spătar și Pană comis și Sîrbul stolnic și Manta păharnic i jupan Coicea vel postelnic și cu Andrei vel logofăt. S'au scris în scaunul Cetății Bucureștilor.

Iunie 5 zile, leat 7102 (1594).

Arhivele Statului, București, Bunuri Publice, No. 722, Con-dica Mînăstirilor Căluul și Bucovățul p. 634-646.

11.

1594 (7012) Iunie 10, București.

Porunca lui Mihai Viteazul, prin care întărește mînăstirii Coșuna, dreptul de stăpînire asupra satelor: Perișorul, Saca, Cîrna, Ciutura și o parte din Stejar, partea lui Florea Vătafu, cu țigani, dăruite de jupin Pîrvu biv vel logofăt, de mai înainte vreme.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voievod și domn a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului Pătrașco Voievod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii meale, sfintei mînăstiri ce să chiamă Coșuna, ca să-i fie satul anume Perișorul tot cu tot hotarul și Saca toată cu tot hotarul și Cîrna toată cu tot hotarul și cu balta și la Ciutura ce iaste partea lui și la Stejaru partea Florei Vătafu și țigani, pentru că aceste mai sus zise sate și țigani au fost de moștenire și de cumpărătoare dela jupin Pîrvul biv vel logofăt, care s'au dat și au adaos aceste mai sus zise sate și țigani la sfînta mînăstire ce s'au zis mai sus, ca să fie lui și părinților lui veacinică pomenire, iar călugărilor de hrană și de îmbrăcăminte. Iar după aceia, s'au întîmplat Pîrvului logofăt de au pribegit cu Mihnea Vodă și întîmplîndu-i și vreamă de moarte, de au murit în Țarigrad, iar această mai sus sat zisă și țigani, s'au apucat mulți boiari de dinșii ca să-i ia dela

sfînta mînăstire. Iar după aceasta călugării s'au dus la Țarigrad, înaintea jupînului Iane biv vel ban, de au mărturisit cu mulți boiari, care au fost la moartea Pîrvului logofăt acolo la Țarigrad, cum au dat Pîrvul logofăt toate aceale sate și țigani și mori și toate părțile lui ca să fie la sfînta mînăstire și au făcut carte și au trimis-o la Ștefan Vodă ca să le și facă hrisov domnesc sfintei mînăstiri pe aceste mai sus zise sate și țigani și pe toate părțile lui Pîrvului logofăt, cum au lăsat și au rînduit la moartea lui cu limba lui, iar altă nimic meastică să n'aibă pre părțile lui și i-au făcut și carte Ștefan Vodă, apoi au fost rămas Pîrvul logofăt 40.000 de aspri birul lui în țară, cîndu au pribegit Mihnea Vodă, și viind Ștefan Vodă în țară și au apucat catatiștele lui Mihnea Vodă și au aflat de acești bani ce am zis mai sus, birul lui neplătit, apoi într'aceia Ștefan Vodă și cu Scurtul aga, ei m'au apucat pe domnia mea atuncea cînd am fost vel agă la Ștefan Vodă, cum să plătească domnia mea acești mai sus ziși bani și să țiu satele și țigani și morile și toate părțile Pîrvului logofăt și cu tot venitul. Și am plătit domnia mea 40.000 de aspri toți gata și am luat domnia mea toate satele și țigani pentru acei bani ce am plătit domnia mea.

După aceia călugării dela mînăstire, ei au venit la domnia mea de atuncea dela Ștefan Vodă, de am plătit acești bani 40.000 gata în mîinile domnii meale și am lăsat domnia mea să fie la sfînta mînăstire toate satele și țigani și toate părțile Pîrvului logofăt, cum au dat și au adaos Pîrvul logofăt pentru sufletul lui și al părinților lui, ca să le fie pomenire în veaci. Așijderea am dat și am lăsat și domnia mea ca să fie precum iaste mai sus zis.

Și iar au rămas Pîrvul logofăt Predei spătar dator de pe nește telegari 40.000 de aspri și iar călugării dela sfînta mînăstire și acei 40.000 de aspri ce s'au zis mai sus, i-au plătit și de cătră nește rumîni den Perișor, dreptă 15 boi, pentru acei boi ce i-au fost luat birarii pentru birul Pîrvului logofăt

și iar au plătit călugării de la sfânta mănăstire și au cheltuit călugării, cândă au fost la Țarigrad 11.000 aspri.

Pentru aceasta am dat și domnia mea sfintei mănăstiri ce am zis mai sus, ca să fie satul și țiganii, moșie ohabnică și nimenea să nu să amestece după cum am zis domnia mea. Încă și mărturii am pus domnia mea: jupan Mitrea vel vornic, Andrei vel logofăt, jupan Gratie vistier, Dumitrașco spătar, Pană comis, Sîrbul stolnic, Manta păharnic, Cocea postelnic și ispravnic Mitrea.

Și am scris eu Vasilie, în oraș în București.

Iunie 10 zile, 7102 (1594).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica minăstirii Căluțul și Bucovațul, Nr. 722, fila 419-420 și filele 837 și 839.

12.

1594 (7103), Noemvrie 10.

Porunca lui Mihai Viteazul dată Mănăstirii Coșuna, pentru stăpînirea a o jumătate de sat din Perișor.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domnul a toată Țara Rumînească, fiul marelui și prea bunului răposatului Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezăeștii mănăstiri ce se cheamă Coșuna, unde iaste hramul sfîntului arhieru și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichiei, metohul sfintei mănăstiri ce să cheamă Varlaam, unde iaste hramul Duminica Tuturor Sfinților, ca să-i fie satul Perișorul tot cu tot hotarul, pentrucă acest mai sus zis sat fost-au de moștenire al lu Matei fratele lui Vlăsan din Caracal. Într'aceia au cumpărat jupan Stepan biv vel clucer jumătate de sat din Perișor, încă din zilele răposatului Io Alexandru Voevod, dela jupîneasa Marga fata lui Matei, drept opt mii de asprii de argint gata și drept un lighean de Brașov, care au fost prețul lui patru mii de asprii și drept șasă

cai albi, prețul lor trei mii de asprii și o dulamă îmblănită, prețul patru mii cinci sute de asprii.

Și au vîndut jupîneasa Marga de bună voia ei și cu știrea tuturor megiașilor din prejurul locului. Și iar să fie sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus și altă jumătate din satul Perișorul, partea lui Vlăsan toată, pentrucă o au fost cumpărat jupan Stepan, biv vel clucer, iar în zilele lui Alexandru Voevod, dela feciorii lui Vlăsan anume Danciul și Radul pe un zăbun de Iarpa, prețul lui 100 de florinți și pe o ghiordie îmblănită cu jder, prețul ei 3000 de asprii și pe o abioară de sîrmă drept doaoă mie cinci sute de asprii și un cal bun turcescu, prețul lui 50 de florinți. Și au înfrățit feciorii lui Vlăsan Danciul și Radul pe jupan Stepan biv vel clucer pe acea jumătate de sat din Perișor dinnaintea răposatului Alexandru Voevod. Și au înfrățit pe acest mai sus zis sat boieri de a lor bună voie și făr' de nici-o silă. Iar cînd au fost în zilele Mihnei Voevod, iar jupan Pirvul biv vel clucer, feciorul lui jupan Stepan biv vel clucer, el au dat și au închinat acest mai sus zis sat la sfînta mănăstire ce s'au zis mai sus, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și călugărilor celor ce lăcuiesc acolo de hrană de îmbrăcăminte, iar lor veacinică pomenire.

După aceia, cînd au fost acum în zilele domnii mele, iar călugării dela sfînta mănăstire ce s'au zis mai sus, ei nu s'au putut odihni de cinstitul dregătoriul domnii mele și jupan Danciul biv vel logofăt, vrînd să ia acest mai sus zis sat dela sfînta mănăstire. Într'aceia au venit călugării din naintea domnii mele, în Divanul cel mare cu cărțile de cumpărătoare, cu cartea Mihnei Voevod și cu cartea boierului domnii mele jupan Danciu biv vel logofăt și a mumei lui Maria și a fraților lui, cu mare blestem, cum au fost dat ei acea jumătate de sat din Perișor, lui jupan Stepan biv vel clucer, de a lor bună voe. Și am văzut domnia mea și cărțile călugărilor ce le-au avut și au văzut și dregătoriul domnii mele Danciul biv vel logofăt, aceale cărți.

Apoi au lăsat și el acel sat la sfânta mînăstire de a lui bună voia și s'au împăcat cu călugării dinnaintea domnii mele. Și au scris în sfîntul pomelnic unsprezece suflute, pentru acest mai sus zis sat Perișorul, ca să fie sfîntei mînăstiri de întărire, iar lor vecinică pomenire. Drept aceia am dat și domnia mea aceștii sfînte mînăstiri ce e mai sus zisă ca să fie această mai sus zisă moșie Perișorul, întru moștenire și ohabnică în veci.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea, pre jupan Andronache vel ban al Craiovei și jupan Mitrea vel dvornic și jupan Andrei vel logofăt și jupan Pangratie vel vistier și jupan Dumitru vel spatâr și jupan Dragomir vel stolnic și jupan Pană vel comis și jupan Manta vel paharnic și jupan Cocea vel postelnic și ispravnic jupan Andrei vel logofăt. Și s'au scris în luna lui Noemvrie în 10 zile.

Io Mihail Voevod Văleat 7103 (1594).
(pecetea domnească).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, filele 155-56.

13.

1595 (7103) Februarie 27, București.

Porunca lui Mihai Viteazul, dată mînăstirii Cepturoae pentru a stăpîni satul Răbegii cu tot hotarul.

Cu mila lui Dumnezeu, Eu Mihail Voivod și domn a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului răposatului Pătrașco Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, sfîntei mînăstiri, care se chiamă dela Cepturoaie, care iaste hramul al sfîntului părintelui nostru Arhiepiscop al Miralichiei Nicolae făcătorul de minuni, ca să fie satul Răbegii și cu tot hotarul din cîmpă și din pădure și din apă și de pretutindene, din hotar pînă hotar, pentru că această sată ce s'au scris mai sus, iaste cumpărată de cinstiții dregătorii domnii mele de jupânul Radul marele clucer și de jupan Preda

vel postelnic și de jupan Stroie vel stolnic, 24.080 de aspri gata.

Însă părțile să se știe cine cîți stînjini au avut și au vindut, Goia stînjeni: 100 drept 2000 de aspii gata și Drăgoi st. 180 drept 3600 de aspii gata și Sîrbul st. 37 drept 740 de aspii gata și Stoica st. 60 drept 1200 de aspii gata și Mire st. 45 drept 900 de aspii gata și Gogul st. 20 drept 400 de aspii gata, Stoiană st. 90 drept 1070 de aspii gata și Albul st. 40 drept 800 de aspii gata, și Mane st. 120 drept 2400 de aspri gata și Bune st. 107 drept 2140 de aspii gata și Radul st. 10 drept 200 de aspii gata și dela Biran st. 80 drept 1600 de aspri gata și Stoica st. 15 drept 300 de aspii gata și Raico st. 30 drept 600 de aspii gata și Cîrste st. 100 drept 2000 de aspii gata, și Toader st. 20 drept 400 de aspii gata, și Flore st. 80 drept 1600 de aspii gata și Bogdan st. 30 drept 600 de aspii gata, și Pătru st. 40 drept 800 aspii. Deci au vindut acești oameni ce s'au zisă mai sus această moșie ce s'au scris mai sus, cinstitului dregătorului domnii mele, jupînului Radul marele clucer și jupîn Predii vel postelnic și jupîn Stroe vel stolnic, cu a sa bună voe și cu știrea tuturor megiașilor denprejurul locului și din sus și din jos și dinaintea domnii mele.

Iar după aceia au venit dregătorii domnii mele, ce s'au scris mai sus jupîn Radul marele clucer, jupîn Preda marele postelnic și jupîn Stroe vel stolnic, ei însuși înaintea domnii mele, de au dat și au miluit și au întărită cu această sată ce s'au scris mai sus, la sf. mînăstire, ce s'au zis mai sus, ca să aibă ei cu părinții lor pomană în viața vecinică, iar sfîntei mînăstiri ce s'au zis mai sus, să fie satul Răbegii moșie ohabnică în veci, să fie sfîntei mînăstiri de întărire și celor ce vor fi la sfînta mînăstire de hrană.

Drept aceia am dat domnia mea sfîntei mînăstiri ce s'au scris mai sus, ca să fie moșie ohabnică în veci și de nimeni să fie clătită preste zisa dom-

nii meale, că și mărturii am pus domnia mea: jupân Ivan vel vornic, Miroslav vel logofăt, Tudosie vel vistier, Calotă vel spătar, Radul comis, Stroe stolnic, Șerban păharnic, Preda vel postelnic. Eu Marco (am) scris în București.

Februarie 27 leat 7103 (1595).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica mănăstiri Căluil și Bucovățul, Nr. 722, filele 471-72.

14.

1595 (7103), Iunie 5.

Porunca lui Mihai Viteazu, prin care întărește lui jupan Radu vel clucer și feciorilor lui, stăpînirea asupra satului Răbegi, pe care l-a cumpărat dela mai mulți oameni și pe care jupan Radu îl dăruiește mănăstirii Cepturoaia, domnul întărind și această donie.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domnă a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și pre bunului Pătrașco Vodă, dat-am domnia mea această poruncă a domnii meale, cinstitului dregătorului domnii meale jupan Radului vel clucer și feciorilor lui cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie în Răbegi și tot satul cu tot hotarul și cu vii și cîmpu și din pădure și dă pretutindene, veri cîta moșie se va alege a satului Răbegilor, veri multă, veri puțină, pentrucă această mai sus zisă sată tot sătenii au sărăcit și au căzut la multă greotăte și mare nevoe pentru dăjdii și pentru biră, și și pentru multe greotăți. Deci într'aceia toți sătenii, ei au venită sînguri de a lor bună voe, la cinstitul dregătorul domnii meale jupan Radul marele clucer de au închinată și au vîndută toți toată moșiea însă tot satul să fie toți rumîinii dregătorului domnii meale ce s'au zisă mai sus. Iar cinstitul dregătorul domnii meale jupan Radul vel clucer, el au cumpărat această sată tot, toată moșie dela dînșii dela toți oamenii cu asprii totă gata; însă au dat asprii fiștecăruie precum au avut moșie, au cumpărat dregi-

torul domnii meale ce s'au zis mai sus. Jupan Radu vel clucer dela Brăste st. 60 drept 1500 de asprii și dela Sîrbul st. 60 drept asprii 1500 și dela Stan, ciul stînjini 60 drept asprii 1500 și dela Mire stînjeni 60 drept asprii 1500 și dela Stan st. 60 drept asprii 1500 și dela Albuță st. 30 drept asprii 750 și dela Mane st. 120 drept asprii 3000 și dela Radul st. 80 drept asprii 2000 și dela Drăgoi st. 120 drept asprii 3000 și dela Stoian st. 120 drept asprii 3000 și dela Raste st. 120 drept asprii 3000 și dela Goie st. 100 drept asprii 2500 și dela Flore st. 80 drept asprii 2000 și dela Mirca st. 30 drept asprii 750 și dela Ivană st. 40 drept asprii 1000, de preste tot satul cin stînjeni 1140 și la toți asprii prețul face asprii 28.500.

Și au vîndut acești oameni ce s'au zisă mai sus toate moșiile de a lor bună voie și cu știre tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domnii meale. Iar după aceia cinstitul dregătorul domnii meale, jupan Radul marele clucer, el au a venit în-suși înaintea domnii meale de au dat și au miluit acest sată Răbegii, la sfînta și dumnezeiasca mînăstire dela Cepturoaie, unde iaste hramul sfîntului arhieru și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichii, ca să-i fie vecinică pomenire lui și părinților lui în veci, iar călugărilor de hrană și de întărire sfîntei mînăstiri în veci.

Aice au pusă jupan Radul marele clucer blessem, cine va lua acest sată dela sfînta mînăstire să fie subt mare și înfricoșată alurisanie.

Drept aceia am dat domnia mea sfîntei mînăstiri, că să fie moșie ohabnică și de nimenea să fie neclătită preste zisa domnii meale.

Și iată și mărturii am pus domnia mea; jupan Ivan vel dvornic, Miroslav vel logofăt, Tudosie vel vistier și Calotă vel spătar, Radul vel comis, Stroe vel stolnic, Șerban păharnic și Preda vel postelnic.

Iunie 5/zile, leat 7103 (1595).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 722, Condica mînăstirii Căluil și Bucovățul, filele 473-75.

15.

1595 (7103) August 1.

Porunca lui Mihai Viteazul, la mîna Popii Dumitru și Popei Pătru cu feciorii ca să le fie moșie în Radovan.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domn a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului Io Pătrașco Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, Popei lui Dumitru și Popei lui Pătru și feciorilor, cîți Dumnezeu la va dărui, ca să fie lor moșie în Radovan din partea Diicului o funie întreagă, pentru că o au cumpărat drept 2000 de aspri gata. Și iar au cumpărat Popa Dumitru dintr'o funie jumătate dela Jitea drept 700 aspri gata. Și iar au cumpărat Popa Dumitru o vie dela Busui drept 260 asprii gata; și iar au cumpărat Popa Dumitru și Popa Pătru o vie dela Ermei drept 800 de aspri gata; și iar au cumpărat Popa Dumitru dela Dragul o vie drept 260 aspri gata. Și iar au cumpărat Popa Dumitru o vie dela Mihăilă drept 360 aspri gata, și iar au cumpărat Popa Oprea funie 1 întreagă drept 2000 aspri gata. Iar alți săteani, care au vîndut călugărilor dela sfînta mînăstire ce să numește a lui Stăi Nicolae, iar acești popi ce s'au zis mai sus, ei n'au vîndut cu alți săteani. Pentru aceia am dat și domnia mea ca să le fie lor moșie ohamnică, feciorilor, nepoților, strănepoților și de nimenea să fie neclătît peste zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Mitrea vel vornic i jupan Andreiu vel logofăt și Radul spătar și Nanul comis și Sărbul vel păharnic și cu Mitrea vel vornic. Și am scris eu Neagul.

August 1 zi, leat 7103 (1595).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 722, Conclica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, filele 636 - 637.

16.

1595 (7104) Septembrie 5.

Cartea lui jupan Manta vel ban al Craiovei, prin care întărește sf. mînăstirii Nicolae de lingă Craiova moșie în Radovan, cumpărată de sf. mînăstire de la Popa Oprea.

Scris-am jupan Manta bel van al Craiovei această carte a mea, sfîntei mînăstiri ce se numește a lui sf. Nicolae, de lingă Craiova, ca să fie sfîntei mînăstiri moșie în Radovanul, partea Popei Oprei toată, pentru că au cumpărat sf. mînăstire dela Popa Oprea din Radovan, drept 670 de aspri. Iar după aceia Popa Oprea, el s'au lepădat și au zis că au luat aspri dela sfînta mînăstire și iar i-au dat înapoi la sfînta mînăstire, iar sfînta mînăstire au venit înnaintea lui Calotă vel ban, împreună cu Popa Oprea și așa pîrâia Popa Oprea cum că au întorsu acești aspri 670 iar îndărăt la sfînta mînăstire. Calotă ce au fost vel ban, el au dat leage Popei Oprei să jure cum că au luat asprii și iar i-au dat la sfînta mînăstire, iar Popa Oprea, el n'au vrut să jure nici cum. Așisderea au rămas de leagea dinaintea lui Calotă banul.

Deci Popa Oprea, el văzînd așa, ei iar au zis că încă nu va jura pentrucă sînt asprii la mîna lui, ci n'au luat asprii toți, ci au cerut încă 400 de aspri preste acești asprii 670. Pentru aceia sfînta mînăstire i-au dat și acei 400 de asprii. Deci Popa Oprea, el s'au lăsat și au dat moșia să fie a sf. mînăstiri, însă funie 1 de moșie, de a lui bună voie și au făcut sfîntei mînăstiri carte Calotă banul și a domnului Io Mihail Voevod.

Iar cînd au fost acum, Popa Oprea iar s'au lepădat și au zis că au dat asprii îndărăt sfîntei mînăstiri. Pentru aceastea eu am căutat și însumi am văzut cartea a lui Calotă biv vel ban și cartea domnului nostru Io Mihail Voevod și i-am dat cale înnainte la domnul nostru. Ci au căzut Popa Oprea

iar la pace și cu multă rugăciune la sfânta mînăstire de s'au împăcat Popa Oprea cu sfânta mînăstire. Și cînd au dat sfînta mînăstire acești 400 de aspri din naintea Popei Marcei și a Popei Ghiocăi, deci s'au împăcat dinnaintea mea, dinnaintea Oprii vornicul din Gabru. Și mărturii iaste: Popa Marcea și Popa Oprea și Călıno și Varnava din Craiova și din Florești Stanciul, de s'au tocmit și s'au împăcat de a lor bunăvoe. Și am dat toată moșia Popei Oprii din Radovan, funie 1, ca să fie sfintei mînăstiri.

Drept aceia am dat și eu ca să fie moșie sfintei mînăstiri și am dat să fie neclătîtă în veacii veacilor, amin. Scris eu Ion logofăt.

Septemvrie 5 zile, leat 7104 (1595).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 722, Con-dica Mînăstirii Căluului și Bucovățul, filele 637-38.

17.

1596 (7104) Mai 26, Gherghița

Cartea lui Mihai Vitea u, prin care întărește lui jupan Radu, vel clucer, jupan Preda vel postelnic și Stroe vel stolnic, satul Plenița, ce-l aveau moștenire de a moșii și părinții lor, dăruit fiind de mai mulți domni bătrîni.

(inceputul acestui act lipsește din condică) jupan Stroe vel stolnic, ci au avut pîră în naintea domnii mele cu Iarciul și cu bătrînul Marco și cu Giarfoiul și cu Ivănuță și cu Lazăr din Plenița și cu tot satul Plenița. Și așa pîrăia satul Plenița înaintea domniei mele cum că iaste a lor dela moși. Deci văzînd domnia mea am cerut dela satul Plenița și am întrebat, au pentru acest sat cărți ca să scoată la divan, să să pîrască cu mai sus numiții dregătorii domnii mele, și n'au avut, și ș-au pus soroc înaintea domnii mele. Și cînd au fost la zi și la soroc, care au pus înaintea domnii mele acești săteni din Plenița, n'au avut nici o carte ca să

scoață de pîră, nici de moștenire, nici de cumpărătoare. Deci văzînd domnia mea că într'alt chip nu să lasă acest sat mai sus numit, altă zi, și-am pus, cînd vor afla cărțile, să să judece cu numiții mai sus dregătorii domnii mele. Deci iarăși acești săteani nici cum n'au putut să aducă nici cărți în naintea domnii mele. Și iarăși au rămas săteanii din Plenița de leage și a doua oară înaintea domnii mele, iar cinstiții dregătorii domnii mele care sînt scriși mai sus, au adus cărți de moștenire pentru acest sat mai sus zis, numit Plenița, cartea răposatului Vlad Voivod Calugărul și cartea răposatului Radu Vodă și cartea răposatului Vladului Vodă Spînzuratul și cartea Radului Vodă, moșul domnii mele, și cartea părintelui domnii mele Pătrașco Vodă. Și văzînd domnia mea s'au citit toate cărțile pre rînd în divan, înaintea domnii mele și înaintea tuturor cinstiților dregătorilor domnii mele, și cu socotință am căutat și am adevărat domnia mea cum că acest sat Plenița iaste de moștenire al numiților mai sus dregătorilor domnii mele, dînd și miluindu-se de acești mai sus numiți bătrîni domni, care au fost mai nainte de vreamă, pentru dreapta slujbă carea au slujit moșii și părinții dregătorilor domnii mele, care sînt mai sus scriși.

Iară după aceia însă nu am lăsat așa domnia mea a nu face voia Iarciului și a cetașilor lui din satul Plenița. Datu-le-am voe ca să ia lege să jure cum că satul Plenița iaste al lor de moștenire sau de cumpărătoare. Deci văzînd Iarciul împreună cu toți cetașii lui, n'am putut lua lege, ci au rămas Iarciul și bătrînul Marce și Giarfoiul și Ivănuță și Lazăr și toți săteanii din Plenița de leage înaintea domnii mele și la al treilea judecată.

Pentru aceasta am dat domnia mea numiților mai sus dregătorilor domnii mele jupan Radul vel clucer i jupan Preda vel postelnic i Stroeie vel stolnic, pentru ca să fie lor satul Plenița tot cu tot hotarul, moșie de moștenire și ohamnică lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților, și de nimenea

neclătit peste zisa domnii mele. Însă și mărturiile am pus domnia mea: jupan Mitrea vel vornic i jupan Chesar vel logofăt i Negrea spătar i Teodosie vel vistier i Radul vel comis i Stroie vel stolnic, Șarban vel păharnic i Preda vel postelnic și ispravnic Ivan vel vornic. Și am scris cu Voico logofăt, în Gherghița.

Mai 26 zile, 7104 (1596).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice Nr. 722, Condica Minăstirii Călușului și Bucovățului, filele 561-562.

18.

1596 (7104) Iunie 15, Gherghița.

Porunca lui Mihai Viteazul, la mina lui Radu vel Clucer, Preda vel post. și Stroe vel Stolnic pentru stăpînirea satului Plenița cu tot hotarul și Siliștea Păstăia din hotar pînă 'n hotar.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihai Voivod și domn a toată Țara Rumînească feciorul marelui și bunului Petrașco Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, cinstit dregătoriului domnii mele jupînului Radul vel clucer i jupan Predei vel postelnic i jupan Stroe vel stolnic i cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va da, pentrucă am dat lor satul Plenița tot cu tot hotarul și toată siliștea Păstăia, din hotar iar pînă 'n hotar din cîmpă, în pădure și din apă și cu viile și de peste tot, pentrucă acest sat au fost de moștenire al cinstiților dregătorilor domnii mele care sînt numiți mai sus. Iar cînd au fost în zilele răposatului Petru Vodă fratele domnii mele, sătenii pleniceanii, anume Albul și Sutilă Cioroviț. Oprea și tot satul, mari și mici, ei au avut pîră cu dregătorii domnii mele naintea răposatului Pătru Vodă, fratele domnii mele, și aceasta pîrăia sătenii pleniceanii pre cinstiții dregătorii domnii mele cum că satul Plenița și Păstăia iaste al lor de moștenire și au avut și cărți dă mili cînd au fost dregătorii domnii mele în pribegie,

cartea răposatului Mircei Vodă și cartea răposatului Pătru Vodă feciorul Mircei Vodă și au scos aceste cărți, cartea răposatului Mircea Vodă și cartea răposatului Pătru înaintea răposatului Pătru Vodă, fratele domnii mele, iar cinstiții dregătorii domnii mele numiți mai sus au scos cărțile lor de moștenire, însă cartea lui Vlad Călugărul și cartea Radului Vodă, care au perit în Rîmnic și cartea lui Vladu Vodă Spînzuratul și cartea răposatului tatăl domnii mele, lui Pătrașco Vodă. Și s'au cetit toate cărțile pe rînd înaintea răposatului Pătru Vodă, fratele domnii mele. Deci fratele domnii mele Petru Voivod văzînd cărțile dela alți domni bătrîni, așa au judecat atuncea domnia sa, împreună cu toți dregătorii domnii sale și au dat domnia sa săteanilor Pleniceanii leage 12 boiari, anume din Sulari Manea și din Smîrdășteț Ureache și din Sălcuța Hrana și Dumitru și din Radovan Petco și din Hrasti Cîrstea și din Stîngăceaua Oprea și Stănilav portariu. Și la soroc la Vovedenie să spuie cum că satul Plenița și Păstăia iaste al lor de moștenire. Iar cînd au fost la zi și la Soroc iară săteanii Pleniceanii, ei n'au putut ca să aducă acei 12 boiari nici cum, ci au rămas săteanii pleniceanii de leage naintea răposatului Pătru Vodă, fratele domnii mele. Deci fratele domnii mele Pătru Vodă au luat acele cărți domnești pentru satul Plenița și pentru Păstăia, cartea răposatului Mircei Vodă și cartea răposatului Pătru Vodă și le-au spart în divanu domnescă. Iară cînd au fost în zilele domnii mele, iară săteanii pleniceanii anume Albul i Oprea Iarcitul și Marco și Lazăr și Ivaniț împreună cu alții toți s'au sculat și iarăși au venit naintea domnii mele și aceasta pîrăia și zicea cum că ei au avut cărți de moștenire pentru satul Plenița i pentru Păstăia. Iară domnia mea am cerut cărțile lor de moștenire sau de milă sau de cumpărătoare ca să le scoată la divanul domnii mele, să să pîrască cu cinstiții dregătorii domnii mele. Ei au zis că nu le sînt cărțile aicea, iară cinstiții dregătorii domnii

meale jupan Radul vel clucer și jupan Preda vel postelnic și jupan Stroe vel stolnic, ei au scos cărți dela alți domni bătrâni, care mai sus scie, cartea răposatului Petru Vodă fratele domnii mele dă rămas, cum că au rămas săteanii plenicieni dă lege dinnaintea domnii sale atuncea și acei 12 boiari și am cetit domnia mea toate cărțile pre rînd ale cinstiților îndreptătorilor domnii mele numiți mai sus naintea a tot divanul domnii mele și înaintea tuturor dregătorilor domnii mele.

Deci domnia mea n'am vrut ca să las să rămie așa dășarti sătenii pleniceanii dă lege dinnaintea domnii mele și le-am pus domnia mea zi ca să aducă cărțile naintea domnii mele, și să stea față cu cinstiții dregătorii domnii mele numiți mai sus. Iar cînd au fost la soroc, ei n'au putut aduce nici-o carte; iar domnia mea le-am pus și al doilea soroc pentru cărți ca să aducă cărțile lor naintea domnii mele, ei iarăși n'au adus nici-o carte. Deci domnia mea iară n'am lăsat așa zicînd ei cum că au cărți și au. Și iar le-am pus domnia mea și al treilea soroc pentru cărți și ei nici cum n'au putut scoate nici o carte. Iară cînd au fost al patrulea soroc ei au scos o carte a M hnei Vodă. Deci domnia mea am cetit cartea în divanul domnii mele, înaintea tuturor cinstiților îndreptătorilor domnii mele. Și am adevărat domnia mea foarte bine și am văzut domnia mea cum că au fost cartea lor rea și mincinoasă și nu s'au crezut nici cum de către domnia mea. Însă iar n'am lăsat domnia mea pe săteanii pleniceanii ca să fie osteneala lor în zadar, ci l-am dat domnia mea leage ca să jure cu 12 boiari cum le-au fost dat și fratele domnii mele, Io Pătru Voivod leage cu 12 boiari. Iar ei nici cum n'au putut ca să ia leage. Și așa au rămas săteanii pleniceanii de leage înaintea domnii mele și înaintea tuturor cinstiților îndreptătorilor domnii mele din divanul domnii mele, că au fost rămas de lege denaintea răposatului Pătru Vodă. Așisderea au rămas și naintea domnii mele, iar cîndva vor scoate

acești numiți mai sus oameni niscare cărți la vreo vreme pentru satul Plenița și Păstae, aceale cărți să știe că sînt reale și mincinoase și nicicum să nu să crează, pentrucă aceasta am dat domnia mea cinstiților dregătorilor domnii mele, jupan Radul vel clucer i Preda vel postelnic i Stroe vel stolnic ca să fie lor satul Plenița și Păstae moșie obamnice lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de nimenea clătit, peste porunca domnii mele.

Încă și mărturii am pus domnia mea: jupan Mitrea vel vornic, jupan Ivan vel vornic jupan, Dumitru biv vel logofăt Miroslav ce a fost vistier i Calotă biv vel ban, Tudosie vel vistier, Negrea vel spătar, Radul vel comis, jupan Șerban vel păharnic, i Stroe vel stolnic, Preda vel postelnic i jupan Chesar vel logofăt. Și am scris eu Voicu logofăt, feciorul Fierăi logofăt, în scaun la Gherghița.

Iunie 15 zile, leat 7104 (1596).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 722, Con-dica Minăstirii Căluul și Bucovățul, filele 539-542.

19.

1596 (7104) Iulie 29, Tirgoviște.

Porunca lui Mihai Viteazul, pentru stăpinire de moșie în Radovan, dată Tatului și lui Moș, însă partea de moșie a tatălui lor Iovan Popoveanul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domn a toată Țara Rumînească, fiul marelui și prea bunului răposatului Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, Tatului și lui Moș și cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie în Rădovan una funie. partea tatălui lor Iovan Popoveanul, toată oricîta se va aleage de preste tot hotarul și din cîmpu și din pădure și din apă și din dealu cu viile și din vad de moară și de pretutindenea, pentru că această moșie ce iaste mai sus scrisă le este bătrînă și dreaptă moșie de moștenire, din zilele vechi ale lui

Iovan Popoveanul. Și iar să fie lui Iovan, feciorul Manei, una funie și cinci pași de moșie în satul Radovanul, partea tătini-său Mănei, toată oricâtă se va aleage, de preste tot hotarul și de pretutindenea, pentru că această moșie ce mai sus s'au zisă, iea iar au fost bătrână și dreaptă moșie și de moștenire și demult cumpărată încă din zilele Mircei Voevod. După aceea când au fost în zilele domniei mele, iar ceilalți săteni din sat din Radovan, ei au vîndut părțile lor de moșie sf. dumnezeieștii, minăstiri ce să numește Coșuna de lângă Craiova, iar Tatul și Moș feciorii lui Iovan și iar Iovan feciorul Mănei, ei nici cum n'au vrut să vînză părțile lor de moșie, ci au lăsat părțile lor de moșie ca să le fie lor moșie de moștenire în veci. Drept aceasta am dat și domnia mea Tatului și lui Moș și lui Iovan feciorul Mănei, ca să le fie lor moșie întru moștenire lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească preste porunca domniei mele și silnicie de către călugări să nu aibă și nici de către nici un om de acum înainte.

Iată și mărturii am pus domnia mea, pre jupan Ivan vel dvornic și jupan Kisar vel logofăt și jupan Theodosie vel vistieri și jupan Negrea vel spătar și jupan Radul vel clucer și jupan Stroe vel stolnic și jupan Radul vel comis și jupan Șerban vel paharnic și jupan Preda vel postelnic și ispravnic jupan Kisar vel logofăt.

Și am scris eu Stancul, în scaunul cetății Tîrgoviște în luna lui Iulie 29 zile, și dela zidirea lumii curgerea anilor dela Adam pînă acum, văleatul 7104 (1596) și jumătate.

Io Mihai Voevod (pecetea gospodară).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Conдика Nr. 443, fila 122.

20.

1596 (7105) Septembrie 23, Gherghița.

Porunca lui Mihai Viteazul, prin care întărește Mănei, fiul lui Tatomir și feciorilor lui, o funie de

25 pași de moșie în satul Radovan, pentru că o aveau bătrână și dreaptă moșie de moștenire.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihai Voevod și domnă a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului răposatului Io Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, Mănei feciorul lui Tatomir și feciorilor lui cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie o funie și cinci pași de moșie în sat, în Radovan, pentru că iaste a lor bătrână și dreaptă moșie și de moștenire. Deci alți săteni din sat ei au fost vîndut ale lor părți de moșie toate, iar Mănea, feciorul lui Tatomir, el n'au fost vîndut nici cum. Pentru aceea domnia mea am dat Mănei ca să fie a lor această moșie ce s'au zis mai sus ohamnică și feciorilor, nepoților, strănepoților, și de nimenea să fie neclătit preste zisa domniei mele și silă dela călugări să n'aibă Mănea de acum înainte, ci să-i fie moșie ohamnică în veaci. Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Ivan vel vornic i jupan Teodosie vel logofăt i Negrea spătar și Radul comis și Stroe stolnic și Șarban păharnic și jupan Preda vel postelnic și cu Ivan vel vornic și eu Stan am scris în scaun în Gheorghîța.

Septembrie 23 zile, leat 7105 (1596).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 722, Conдика Minăstirii Călușului și Bucovățul, fila 645.

21.

1595-6 (7104).

Hrisovul lui Mihai Viteazul, prin care întărește fraților Buzești: Radu vel clucer, Preda vel postelnic și Stroe vel stolnic, stăpînirea peste satul Plenița.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihai Voevod și domn a toată Țara Rumînească feciorul marelui și prea bunului răposatului Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților și dregătorilor domniei mele, Radul vel clucer și jupîn Preda vel postelnic și Stroe vel stolnic și

tuturor feciorilor lor cîți Dumnezeu le va dărui, fiindcă am dat lor satul Plenița tot cu tot hotarul, din cîmp, din apă, din pădure, din vii, din hotar pînă în hotar, pentrucă acest sat Plenița, el a fost al lor de moștenire, iar ei după aceasta jupîn Radul vel clucer și jupîn Preda vel postelnic și jupîn Stroe vel stolnic, ei au avut pîră înaintea domniei mele și cu bătrînul Marco și cu Zartoiul și cu Ivăniță și cu Lazăr din Plenița și cu tot satul Plenița și așa pîra satul Plenița înaintea domniei mele, cum că iaste al lor dela moși. Și deci văzînd domnia mea am cerut dela satul Plenița și am întreb- bat, au pentru acest sat cărți ca să scoată la divan să să pîrască cu mai sus numiții dregătorii domnii mele? Și n'au avut și și-au pus soroc înaintea dom- nii mele și cînd au fost la zi și la soroc, care au pus înaintea domniei mele, acești săteani din Ple- nița n'au avut nici-o carte ca să scoată pîra, nici de moștenire, nici de cumpărătoare. Deci văzînd domnia mea că într'alt chip nu să lasă acest sat mai sus numit, altă zi și-au pus cînd vor afla căr- țile să se judece cu numiții mai sus dregătorii dom- nii mele. Deci iar acești săteani nici cum n'au pu- tut să aducă nici cărți înaintea domniei mele și iarăși au rămas săteanii din Plenița de lege și a doua oară înaintea domniei mele, iar cinstiții dre- gătorii domniei mele, care sînt scriși, au adus cărți.

Arhivele Statului București, Documentele mînăstirii Călugul, pachetul VIII, Nr. 4, comunicat de Pr. D. Bălașa.

22.

1595-6 (7109), Gherghița.

Porunca lui Mihai Viteazul, la mîna Popei Du- mitru și Popei Radu pentru stăpînirea a mai multor părți de moșie în Radovan.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domnul a toată Țara Rumînească, fiul marelui și prea bunului Io Pătrașco Voevod, dat-am domnia

mea această poruncă a domniei mele popei Dumitru și popei Pătru cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va da și le va dărui, ca să le fie lor moșie în Radovan din partea Diicului o funie întregă, pentru că o au cumpărat drept 2000 aspri gata, și iar a cum- părat popa Dumitru dintr'o funie întregă jumătate dela Jitea, drept 700 aspri gata. Și iar au cumpărat popa Dumitru o vie dela Busuiu, drept 260 aspri gata, și iar au cumpărat popa Dumitru și popa Pătru o vie dela Irmin, drept 800 de aspri gata, și iar dela Dragul o vie drept 260 aspri gata, cumpărînd-o sîngur popa Pătru. Și iar au cumpărat popa Pătru una vie dela Mihăil drept 360 aspri gata și iar au cumpărat popa Oprea o funie deplin dela Ionah drept două mie de asprii, iar ceilalți săteni, ei au vîndut călu- gărilor dela sf. mînăstire care se chiamă Sfeți Ni- colae. Iar acești popi, ce mai sus s'au zis, ei n'au vîndut cu ceilalți săteani.

Drept aceia le-am dat și domnia mea ca să le fie moșie de moștenire lor și feciorilor lor, nepoților lor și strănepoților lor și de nimenea să nu se clă- tească după porunca domnii mele.

Iată și mături am pus domnia mea: pe jupan Ivan vel dvornic și jupan Kisar vel logofăt și jupan Negre vel spătar și jupan Teodosie vel vistieriu și jupan Radu vel comis și jupan Șerban vel paharnic, și jupan Stroe vel stolnic și jupan Preda vel pos- telnic. Și ispravnic jupan Ivan vel dvornic.

Și am scris eu Neagul grămăticul, în scaunul în Gheorghita și dela Adam pînă acum și dela fa- cere, văleatul 7104 (1595-1596).

Io Mihai Voevod (pecetea gospodstvami).

Arhivele Statului București, Condica Nr. 443, fila 122.

23.

1597 (7105) Aprilie 30, Ceptuoaia.

Porunca prin care Mihai Viteazul întărește mî- năstirea Coșuna, stăpînirea asupra 30 funii de moșie în Radovan.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domnu a toată țara Românească, fiul marelui și prea bunului Io Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezești minăstirii ce să numește Coșuna, unde iaste hramul sfântului ierarh Nicolae și făcătorului de minuni, ca să fie ei moșie în satul Radovanul 30 de funii, pentru că au fost cumpărat călugării dela sfânta minăstire aceste mai sus zise funii de moșie din sadul Radovanul, drept 20.000 aspri gata și să scoată zece năpăști de bir, însă au fost și moșia Niculii din sat într'aceste funii, într'aceia domnia mea am lăpădat aceste năpăști din catastiful vistierii domnii mele. Iar când au fost acum, iar călugării dela sfânta minăstire, ei au venit pîră înaintea domnii mele cu Nicola. Și așa pîra Nicola înaintea domnii mele cum că n'au vîndut, ci numai au dat o funie de moșie ca să-l scoată din bir. Intr'aceia domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și am adevărat domnia mea cum au fost vîndut ei aceste mai sus zise funii de moșie, de a lor bună voe și dinnaintea a mulți boeri și oameni buni bătrîni, drept 20.000 de aspri și pentru zece năpăști care le-am lepădat domnia mea din bir, iar Nicola, el au rămas de leage dinnaintea domniei mele, cu toată ceata lui.

Drept aceasta am dat și domnia mea sfintei și dumnezeștii minăstiri ca să-i fie ei moșie ohabnică și de nimenea să nu să clătească după porunca domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: pre jupan Dumitru vel dvornic și jupan Theodosie vel logofăt și jupan Negre vel spătar și jupan Stoica vel vistieriu și jupan Radul vel comis și jupan Stroe vel stolnic și jupan Șerban vel paharni (sic) și jupan Preda vel postelnic și ispravnic jupan Teodosie vel logofăt.

Și am scris eu Marco logofătul în Cepturoaia,

meseta April 30 și dela Adam pînă acum vălea-tul 7105 (1597).

Io Mihai Voevod (pecetea domnească),

Arhivele Statului București, Bunuri publice, Condica Nr. 443, fila 123-24. Altă traducere aproape identică, în Condica No. 722, filele 644-645.

24.

1597 (7106) Octomvrie 6, Tirgoviște.

Porunca lui Mihai Viteazul, la mina lui Radu vel clucer, Preda vel postelnic și Stroe vel stolnic pentru stăpînire de moșie în Plenița și Păstaia.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domnu a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului și milostivului răposatului Io Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, cinstitului dregătorului domnii mele jupan Radul vel clucer i jupan Preda vel postelnic i jupan Stroe vel stolnic și feciorilor lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor satul Plenița și cu tot hotarul și cu siliștea Păstoaei din hotar pînă în hotar, din cîmpu și din pădure și din apă și cu vii și cu tot venitul și de pretutindenea, pentru că acest sat Plenița și cu siliștea Păstaei au fost de moștenire al dregătorului domnii mele ce s'au zis mai sus. Iar când au fost în zilele răposatului Pătru Voivod, fratele domnii mele, iar satul Plenițeani anume, Albul și Șutilă și Cioroviță și Oprea și cu tot satul cu mare, cu mic, ei au avut pîră cu dregătorul domnii mele înaintea răposatului Pătru Voivoda și așa pîrăia sătenii Plenițeani pre cinstiții dregătorii domnii mele, cum că iaste satul Plenița și Păstaia a lor de moștenire și au cărți de milă, însă de cînd au fost pribeagi dregătorii domnii mele, cartea răposatului Mircei Vodă și cartea răposatului Pătru Vodă, feciorul Mircei Vodă, și au scos aceste cărți, a răposatului Mircei Vodă și cartea răposatului Pătru Vodă, înaintea răposatului Petru Vodă fratele domniei mele,

iar dregătorii domniei mele ce s'au zis mai sus, au scos cărțile lor de moștenire, însă cartea răposatului Vladului Vodă Călugărul și cartea Radului Vodă carele au perit la Rîmnic și cartea Radului Vodă cel sugrumat și cartea răposatului părintelui domnii mele Io Pătrașco Voivod. Și au citit domnia lui toate cărțile lor pre rînd, înaintea răposatului Petru Voivod, fratele domnii mele.

Deci într'aceia domnia lui Petru Vodă, văzînd cărțile ceale bătrîne domnești, atuncea domnia lui au judecat cu toți cinstiții dregătorii domniei lui și au dat domnia lui săteanilor leage 12 boiari, însă pe anume: din Colareți Radul și din Temna Drăghia și din Rudari Lupul și Susari (sic) Manea și din Smîrdășteț Ureache și din Sălcuța Hrana și Dumitru și din Rădovan Petco și din Hrast Cîrstea și din Stîngăcea Oprea și Stanislav port. și soroc la Vovedenie să jure cum iase satul Plenîța și Păstaia ale lor moștenire. Iar cînd au fost la ziua sorocului, iar satul Pleniceanii, ei n'au putut să aducă pre aci 12 boiari nici cum, ci au rămas satul Pleniceanii de leage dinnaintea răposatului Petru Voivod, fratele domnii mele.

Deci într'aceia fratele domnii mele răposatul Petru Voivod, au luat domnia lui cărțile pleniceanilor, cartea răposatului Mircea Vodă și cartea răposatului Petru Voivod, de au rupt acelea în divanul domniei lui. Iar cînd au fost acuma în zilele domniei mele, iar satul Pleniceanii anume Albul și Oprea și Iarciul și Marco și Lazăr și Ivăniță, iar ei n'au vrut într'aceia să se lase. Așa ei iar au venit înaintea domnii mele și așa zicea ei și pîrăia cum că au cărți de moștenire pe satul Plenîța și Păstaia. Deci domnia mea am cerut cărțile lor ceale de moștenire și de miluire sau de cumpărătoare, ca să le scoată în divanul domnii mele, ca să să pîrască cu cinstiții dregătorii domnii mele. Iar ei au zis cum că nu sînt cărțile la ei, iară cinstiții dregătorii domnii mele jupan Radul vel clucer i jupan Preda vel postelnic și jupan Stroe vel stolnic, ei au scos cărțile

lor dela domni bătrîni precum s'au scris mai sus și cartea răposatului Pătru Vodă, fratele domnii mele, de rămas precum că au fost rămas săteanii Pleniceanii de leage, de naintea domniei lui de atuncea pentru acei 12 boiari. Și am citit domnia mea toate cărțile pre rînd ale cinstiților dregătorilor domniei mele, care sînt mai sus scriși, înaintea a tot divanul domnii mele și denaintea tuturor cinstiților dregătorilor domnii mele. Iar într'aceia domnia mea n'am vrut să-i las pre dînșii așa în deșert ca să să scoale satul Pleniceanii, ci le-am pus domnia mea soroc și zi ca să-și aducă cărțile lor în naintea domnii mele, să stea de față cu cinstiții dregătorii domnii mele, care sînt scriși mai sus. Iar cînd au fost la ziua sorocului, iar ei n'au adus nici o carte. Deci le-am pus domnia mea și al doilea soroc, zi, iar pentru cărțile lor ca să le aducă înaintea domnii mele, iar ei n'au adus nici o carte. Deci domnia mea nu am lăsat așa pentru că ei tot au zis așa că au cărți și le-am pus domnia mea soroc și zi și a treia oară pentru cărțile lor, iar ei n'au scos nici o carte. Iar cînd au fost al patrulea rînd, ei au scos o carte a Mihni Voievod. Deci domnia mea am citit cartea lor în divanul cel mare al domnii mele, înaintea a tuturor cinstiților dregătorilor domnii mele și am adevărit domnia mea, și am văzut domnia mea cum că nu sînt oameni drepți Pleniceanii și au fost foarte răi și cu cuvinte în deșert și în toarte (sic) și cum că iaste carte a lor rea și mincinoasă.

Deci domnia mea nu i-am lăsat singuri pe săteanii Pleniceanii ca să să scoale așa în dășert, ci am dat lor domnia mea leage 12 boiari, ca să jure cu dînșii înaintea domnii mele precum le-au fost dat și răposatul fratele domnii mele, Petru Voivod, leage lor 12 boiari, iar nici cum n'au putut să să apuce de leage, ci au rămas săteanii pleniceanii de leage dinnaintea domniei mele și dinnaintea tuturor cinstiților dregătorilor domnii mele din marele divan al domnii mele. Iar după aceia n'au trecut multă vreme și acești mai sus ziși dre-

gătorii domnii mele, jupan Radul vel clucer i jupan Preda vel postelnic i jupan Stroe vel stolnic n'au putut să să odihnească, ci iar au avut pîră de săteanii pleniceani anume Cioroviță cu cetașii săi și Dragul cu cetașii săi și Lazăr cu cetașii săi și al cincilea înaintea domnii mele. Și așa au cerut pleniceanii Cioroviță și Dragul și Lazăr și cu cetașii lor de naintea domnii mele leage 12 boiari. Iar într'aceia domnia mea am judecat pre aceștia pre dreptate și pre leage, cu toți cinstiții dregătorii domnii mele, Și am dat însumi domnia mea săteanilor pleniceanilor leage 12 boiari anume: din Pleșoiu Mircea și din Urzicuța Iscrul și din Groși Lupul și din Stîngacea Prodan și Oprea și din Poiană Stoica și din Bălțați Drăgoiu și din Flămînda Staiul (sic) și din Zlaşoma Dulavă și din Cucuiați Nidea și din Rucșoreani Pobora și ispravnic Mirul vel portar. Și soroc la Văsnesenie ca să jure cu dinșii cum că iaste satul Plenița și Păstaia a lor de moștenire. Iar într'aceia satul Pleniceanii nici cum n'au putut să aducă acei 12 boiari la zi și la soroc înaintea domnii mele, ci au rămas pleniceanii anume Cioroviță cu cetașii lui și Dragul și Lazăr și cu toții cetașii lor de leage dennaintea domnii mele, cum că de acum nicio treabă să n'aibă

Drept aceia am dat și domnia mea cinstiților dregătorilor domnii mele, jupan Radul vel clucer i jupan Preda vel Postelnic i jupan Stroe vel stolnic ca să le fie lor satul Plenița și Păstaia moșie ohamnică feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimenea să fie neclătît peste zisa domniei mele. Aicea sînt iscăliți mărturie boiari 10, în Tîrgoviște.

Octomvrie 6 zile, leat 7106.

Anume mărturie; Dumitru vel vornic, Miroslov biv vel logofăt, Tudosie vel logofăt, Calotă biv vel ban, Negrea vel spătar, Stoica vel vistier, Radul comis, Șerban vel păharnic, ispravnic Tudosie vel logofăt.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 722. Con-dica Mînăstirii Căluțul și Bucovățul, filele 563-568.

1596-1597 (7105), Gherghița.

Porunca lui Mihai Viteazu, dată sfintei mînăstiri Coșuna de lîngă Craiova, ca să-i fie satul Radovanul tot cu tot hotarul.

Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei mînăstiri ce să cheamă Coșuna, unde iaste hramul sfîntului ierarh de minuni făcătoriu Nicolae de lîngă Craiova, ca să-i fie satul Radovanul, tot peste tot hotarul, însă partea lui Toader toată și a lui Șarban și a lui Ionașco și a Neagului și a lui Toader și a lui Beito și a Vladului și a lui Ivașco și a lui Iovan și a lui Tudor și a Lupului și a Oprei și a Arcanului și a lui Nan și a lui Dumitru și a lui Ivan și a Jitei și a lui Șarban și a lui Stoian și a Țarogăi și a lui Mijacherii și a Jitei și a Dumei și a lui Bogdan și a Malcii și a lui Voico și a lui Ivan și a lui Mihăilă și a Teașului și a lui Pătru și a Radului Mutanul și a lui Ivan Sperlan și a Cogeacului și a lui Stoian Grecul și a Popei Oprii și a Neculii și a Voinei și a Gruei și a lui Neagoe și a Oprii și a lui Stan și a lui Stroe și a lui Baico și a lui Crăciun și a Ancăi și a Radului și a Ștefului și a Dragului și a lui Tatomir și a Dragului și a lui Pătru Grecul și a lui Crăciun și a lui Drăghiciu și a lui Neagomir și Neagomir Grecul și a Stanciului și a lui Cioară i Sutul i Gligul i Barbul i Stanciul Hirghian i Mosul i Liciul i Tatul i Dragul i Moșul i Radul i Dan i Bărbucea i Boca i Molamoc i Dumitru i Ivul i Stanciul i Lupul i Anca i Ivul i Voico Bălănescul i Radoslav i Lăzăroaie i Ivuleasa i Stnciuroaie, pentru că aceaste mai sus zise nume de oameni, ei au venit toți de față înaintea domnii mele, de au fost vîndut ale lor părți de ocină și de moșie, toate sfintei mînăstiri ce scrie mai sus, ce să cheamă Coșuna, drept 24.000 aspri gata. Și încă am scos domnia mea dintr'acești oameni ce scrie mai sus, 10 oa-

meni năpaste dela catastif din visteria domnii mele, pentru bir și pentru sfânta mînăstire și să fie ei toți rumîni sfintei mînăstiri se scrie mai sus. Inșă să știe seamnele acestui ce scrie mai sus satul Radovanul: din lacul Vișelului pe calea cea bătrînă a Vianului pînă la lacul Geamăn la Rîpa Roșie și dela Rîpa Roșie pînă în padina Fintînealelor și în drept la dealul Tirnavei în sus pînă la lacul cu Cîrlige și dela lacul cu Cîrligele pînă în obîrșia poenii Botei, deci pe cale în sus, pînă în fintîna Codilei și iar la lacul Calului și în lacul lui Dobre și iar la lacul Vișălului. Și s'au vîndut acești oameni ce sînt zîși mai sus cu toată ocina lor, care se cheamă ce scrie mai sus satul Radovanul, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și dinnaintea domnii mele.

Iar după aceia călugării dela sfînta mînăstire ce scrie mai sus Coșuna, ei au avut pîră înaintea cinstitului și dregătoriul domnii mele jupîn Calotă vel ban, la scaunul domnii mele dela Craiova cu Popa Oprea. Și așa pîrăia Popa Oprea ce scrie mai sus cum nu și-au vîndut partea lui de ocină nici cum și cum au fost întors banii ce au fost luat sfintei mînăstiri. Intr'aceia dregătoriul domnii mele Calotă vel ban fost-au judecat pe dreptate și pe leagea lui Dumnezeu și au fost dat Popei Oprii leage ca să jure pre sfînta Evanghelie, cum că au întors banii înapoi sfintei mînăstiri depe ocina lui înșă 670 aspri, iar el nici cum n'au putut să jure. Intru care vîzînd popa Oprea că are silă pentru jurămînt, el încă au mai cerut preț preste cei 670 aspri încă 400 aspri. Și au spus cum că sunt banii în mîna lui. Intr'aceia călugării dela sfînta mînăstire, ei au dat popii Oprei și acești ce scriu mai sus 400 de aspri, care fac împreună 1070 de aspri. Și încă am vîzut domnia mea cartea lui jupîn Calotă vel ban de rămas și am făcut domnia mea cartea domnii mele sfintei mînăstiri de rămas, pentru cartea popei Oprei de ocină.

După aceia nu s'au putut odihni sfînta mî-

năstire de popa Oprea, ei iar au avut pîră cu călugării și în naintea dregătoriului domnii mele, jupan Manta banul la scaunul domnii mele în Craiova. Și așa au fost pîrînd cum că nu sau vîndut partea lui de ocină și au fost întors banii înapoi. Intr'aceia dregătoriul domnii mele jupan Manta banul au căutat și au judecat pre dreptate și pre leagea lui Dumnezeu și foarte bine au adevărat și au vîzut cartea domnii mele și cartea cinstitului dregătoriului domnii mele jupan Calotă vel ban de rămas, cum că n'au fost putut popa Oprea să jure și au fost banii în mîna lui și încă i-au fost dat preț și mai sus și iar au rămas popa Oprea de leage și dinnaintea lui jupan Mantei banul.

După aceia popa Oprea au făcut pace cu călugării dela sfînta mînăstire și au dat partea lui de moșie ce scrie mai sus toată, sfintei mînăstiri de a lui bună voie drept acești bani ce scriu mai sus.

Și după aceia iar au avut călugării dela sfînta mînăstire ce iaste mai sus zisă, cu Tatul și cu frații lui ce scriu mai sus, iar la scaunul domnii mele la Craiova, înaintea lui jupan Mantei banul și așa pîrăia cum că nu și-au vîndut partea lor de moșie ce scrie mai sus nici de cum. Intr'aceia jupan Manta banul au judecat pe dreptate și pre leagea lui Dumnezeu și foarte cu adevărat bine, cum că au fost luat prețul jumătate și au rămas de leage dinnaintea Mantei banul. Intr'aceia Tatul și cu frații lui, ei încă s'au împăcat cu călugării dela sfînta mînăstire, de au luat toți banii deplin dela sfînta mînăstire 740 de aspri gata și au dat a lor moșie sfintei mînăstiri de a lor bună voie. Și am vîzut domnia mea și cărțile cinstiți dregătorilor domnii mele ce scriu mai sus, de rămas și de tocmit.

Intr'aceia și domnia mea am întărit și am făcut această carte a domnii mele, pre aceste moșii ce scriu mai sus satul Radovanul. Drept aceia am dat și domnia mea sfintei mînăstiri ce să chiamă Coșuna ca să-i fie satul Radovanul ce iaste mai sus zisă

moșie ohamnică și de cătră nimenea neclătită să fie peste zisa domnii meale.

Și am pus domnia mea și mărturii: jupan Ivan vel vornic i jupan vel logofăt i Teodosie vel vistier i Negrea vel spătar i Radul vel comis i Stroie vel stolnic i Șerban vel paharnic i jupan Preda vel postelnic. Și ispravnic Ivan vel vornic. Și am scris eu Vilcul, la scaunul orașului domnii meale la Gherghița.

Leat 7105 (1596-1597).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 722, filele 640-644.

26.

1598 (7106) Martie 25.

Porunca lui Mihai Viteazul, prin care întărește minăstiri Coșuna stăpînirea asupra unei funii de moșie din satul Radovan, cumpărată de minăstire dela popa Oprea, mai dinainte vreme.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domn a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului Io Petrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii meale, sfintei minăstiri ce să chiamă Stăi Nicolae din Coșuna, ca să-i fie moșie satul Radovanul, însă o funie dela popa Oprea din Radovan, de peste tot hotarul din sus și din jos și de pretutindenea, pentru că au cumpărat sfînta minăstire dela popa Oprea drept prețul dintîiu 670 de aspri gata, iar după aceea popa Oprea s'au sculat și au zis că au luat acești aspri dela sfînta minăstire și iar i-au dat la sfînta minăstire. Iar sfînta minăstire au venit înnaintea cînstitului dregătoriului domnii meale jupan Calotă vel ban, împreună cu popa Oprea și așa pîrăia popa Oprea cum că i-au luat și iar i-au dat la sfînta minăstire. Iar Calotă banul i-au dat lege să jure cum că i-au luat și i-ar i-au dat la sfînta minăstire. Iar popa Oprea n'au putut să jure, ci au rămas de lege; iar

popa Oprea nu s'au lăsat așa și au zis că nu va jura pentru că sînt aspri în mîinile lui și cum că au luat tot asprii dela sfînta minăstire, ci au cerut iar încă 400 de asprii peste acești asprii ce s'au zis mai sus și s'au împăcat cu sfînta minăstire. Iar cînd au fost acum, iar s'au ridicat și iar au cerut asprii 400 dela sfînta minăstire și iar i-au dat aceștea și s'au împăcat de a sa bună voe și cu știrea tuturor megișilor din sus și din jos și dinnaintea domnii meale. Drept aceea am dat și domnia mea ca să fie sfintei minăstiri moșie ohamnică, că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Dumitru vel vornic și jupan Pană vel ban și jupan Teodosie vel logofăt și Stroe stolnicul și Radul clucer și Șerban paharnic și jupan Preda vel postelnic și Cupa (?) vel ban. Am scris eu Dumitru.

Martie 25 zile, leat 7106 (1598).

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Căluului și Bucovățul, Nr. 722, filele 645-646.

27.

1598 (7106) Mai 23, Craiova.

Cartea lui jupin Pană vel ban al Craiovei, prin care întărește minăstirii Coșuna mai multe funii de moșie în Radovanu.

Scris-am jupan Pană vel ban al Craiovei această carte sfintei dumnezeștii minăstiri dela Coșuna, carele să chiamă hramul sfîntului Nicolae, ca să-i fie moșie în Radovan o funie de moșie, pentru că o au cumpărat sfînta dumnezeiasca minăstire această funia de moșie, dela Nan și dela frate-său Ivan și dela toți cetașii lor, drept 1100 asprii gata. Și iar au cumpărat sfînta minăstire moșie în Radovan jumătate de funie și a patra parte dela Boca, drept 550 asprii gata. Și iar au cumpărat sfînta minăstire moșie în Radovan jumătate de funie dela Voica din Laz și dela bărbatul ei Nica, drept 510 asprii. Și iar au cumpărat sfînta minăstire moșie în Radovan, a patra parte din

funia dela Cioră din Gabrul, drept 280 asprii. Și iar au cumpărat sfânta minăstire moșie în Radovan dela Stan feciorul Grozei și dela cetașii lui jumătate funie, drept 640 de asprii și iar au cumpărat sfânta minăstire moșie în Radovan o funie și șase pași de moșie dela Ivan feciorul Mănei a lui Tatomir, drept 1150 aspri. Și au vîndut acești oameni ce s'au zis mai sus, această moșie ce s'au zis mai sus, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor de pe împrejurul locului din sus și din jos, ca să fie sfintei minăstiri din hotar în hotar și de pretutindenea și din uscat și din apă și din pădure. Pentru aceia eu încă am dat sfintei, dumnezăeștii minăstiri ca să fie ei moșie ohamnică și de nimenea să fie neclătită peste zisa noastră.

Și am scris eu Ion logofătul, în Craiova.

Mai 23 zile, leat 7106 (1598).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 772. Condica Minăstirii Călușului și Bucovățul, filele 647-648

28.

1598 (7106), Mai 30, Tirgoviște.

Porunca lui Mihai Viteazul, prin care întărește stăpînirea minăstirei Coșuna, asupra mai multor funii de moșie din Radovan.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voivod și domnă a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și proa bunului și răposatului Pătrașco Voivod, dat am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezăești minăstiri ce să cheamă Coșuna, unde iaste hramul sfîntului arhieru făcătorului de minuni Nicolae, ca să fie lui moșie den satul Radovan o funie din cîmpă, din apă, din pădure și din șederea satului. Pentru că au cumpărat această moșie dela Nan și dela frate-său Ivan și dela cetașii lui, dreptă 1100 de aspri gata. Și iar să fie sfintei și dumnezăeștii minăstiri moșie în Radovanul, o jumătate de

funie, a patra parte dela Boca, drept 550 de asprii gata; și iar să fie sfintei minăstiri moșie în Radovan o jumătate de funie dela Voica și dela bărbatul ei Nica, drept 510 asprii gata; și iar să fie sfintei minăstiri moșie în Radovanul a patra parte dintr'o funie fulcioară dela Gabru, drept 200 de aspri gata, și iar a mai cumpărat sfânta minăstire moșie în Radovan dela Stan feciorul Grozăi, și dela cetașii lui o jumătate de funie, dreptă 640 de aspri gata; și iar să fie moșie sfintei minăstiri în Radovanul o funie și șase pași dela Ivan, feciorul Manei Tatomirov, dreptă 1550 de aspri gata.

Și au vîndut acești oameni ce s'au zis mai sus, moșie de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor dinprejurul locului, din sus și din jos și de naîntea domniei mele.

Și iar să fie moșie sfintei minăstiri în Radovan dela Stanciul Pai (?) a patra parte dintr'o funie dreptă 200 de asprii. Și au vîndut Stan a lui moșie de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos, și dinaintea domniei mele. Drept aceea am dat domnia mea ca să fie moșie ce s'au zis mai sus, sfintei și dumnezăeștii minăstiri, ca să fie moșie ohamnică și călugărilor de hrană și de nimenea să fie neclătită peste zisa domniei mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Dumitru vel vornic i jupan Teodose vel logofăt, jupan Stoichița vel vistier i Negrea vel spătar i Stroe vel stolnic și Șarban vel paharnic, jupan Preda vel postelnic, ispravnic Teodosie vel logofăt. Și am scris eu Ivan logofăt, în cetatea Tirgoviștei.

Mai 30 zile, leat 7106 (1598).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 722, Condica Minăstirii Călușului și Bucovățul, filele 847-849.

29.

1598 (7106), Iunie 1, Iași.

Porunca lui Mihai Viteazul, prin care întărește minăstirii Coșuna, satul Radovan ce-l aveau cumpă-

rat dela mai mulți săteni, cari de a lor bună voie se vinduseră rumini minăstirii.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domn a toată Țara Rumînească și a toată Țara Moldovei, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, sfintei și dumnezeieștii minăstiri ce se numește Coșuna ca să-i fie satul Radovanul tot cu tot hotarul de pretutindenea, pentru că au venit însuși săteani din sat de s'au vindut ei de a lor bună voie, ca să fie rumini minăstirii. Iar cînd au fost acum în domnia domnii mele, iar sătenii din sat ei au venit înaintea domniei mele, în Țara Ungurească în Belgrad, la scaunul domniei mele de au jăluit zicînd așa cum că au venit Tudorache banul la dînșii de le-au dat numai 6000 de aspri, în silnicia lui. Iar cînd am fost domnia mea în Țara Moldovei, în scaunul domniei mele în Iași, iar călugării dela sfînta minăstire ce s'au zis mai sus, ei au venit înaintea domnii mele în divan și au scos înaintea domnii mele și cărți de cumpărătoarea acestui sat. Intr'aceia domnia mea am văzut cărțile și le-am citit și s'au adevărit că au fost dat călugării pe satul Radovanul ce s'au zis mai sus, dintăiu 100 de galbeni pentru dăjdiile lor. Și iar au dat călugării în mîinile sătenilor 12 000 de aspri gata și au venit și boerii domnii mele Nica vistierul înaintea domniei mele, de au mărturisit și au jurat el cu mîinile pre sfînta Evanghelie, cum că au fost venit săteanii din Radovan și cu Daniil călugărul dela sfînta minăstire dela Coșuna, înaintea Nicăi vistierul de au plătit Daniil Călugărul birurile lor, cu 100 de galbeni, care sînt scriși mai sus și s'au dat ei rumini de a lor bună voie. Și încă au plătit călugării dela sfînta minăstire după aceia birurile lor, la cîsla cea mică 2660 de aspri gata. Și iar au plătit la alt bir boi patru drept 1000 de aspri și iar au plătit oi uscate cu două sute opt zeci de aspri. Și iar au mai plătit birul lor 880 de aspri.

Pentru aceia am dat și domnia mea sfintei și

dumnezeieștii minăstiri Coșuna, ce s'au zis mai sus, ca să-i fie ei satul Radovanul cu toată moșia, tot cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindenea, întru moștenire și ohabnic și de nimenea să nu fie clătît preste porunca domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Mihalcea vel ban și jupan Teodosie vel logofăt și jupan Radul vel clucer și jupan Bărcan vel vistier și jupan Leca vel comis și jupan Stoica vel postelnic și ispravnic jupan Teodosie vel logofăt.

Și am scris eu Creciun, în scaunul Iași, în Țara Moldovei, meșeta, Iunie 1 zi și dela Adam curgera anilor pînă acum, văleat 7106 (1598).

Io Mihail Voevod.

(pecetea domnească)

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, filele 124-125.

30.

1598 (7106) August 29.

Cartea jupînesii Stanca și a lui David Postelnicu, prin care dăruiește minăstirii Gura Motrului, satul Scăești și totdeodată vinde clucerului Preda siliștea Buicești.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, Amin. Scris-am noi jupîneasa Stanca i David postelnicu aceasta a noastră carte sfintei minăstiri ce se chiamă Gura Motrului, ca să-i fie satul Scăești tot cu tot hotarul, veri cît va fi, din cîmp și din apă și din pădure ver cît se va alege, pentrucă au fost miluit boerii pre sfînta minăstire ce este mai sus scrisă, cu satul cu Buicești, iar satul Buicești el au pustiit și s'au spart, de n'au rămas nimeni în Buicești, ce a rămas siliștea pustie, de am văzut noi că n'are minăstirea nici un venit dintr'acea siliștea ce stă pustie, ci am chemat igumenul anume Agapie și cu alafți călugărasi cîți au fost acia anume Setrătie și Popa Onofrie i și Popa Ștefan, de i-am

întrebat au vreun venit sau vreun folos dintr'acea siliște, au n'au. Deci ei au zis, că n'au nici un folos. Deci noi am dat la sfînta mînăstire satul Scăești cît este sat cu rumîni, iar siliștea ce se chiamă Bui-cești noi o am vîndut Predii Clucerul pentru dato-ria Danciului vornicul și a Radului postelnicu, de am plătit datoria și am vîndut noi de a noastră bună voe însă nu pentru alceva, ci pentru datoria ce au făcut boerii. Deci să fie satul Scăești ce e mai sus scris, sfîntei mînăstiri moșie și ctitorilor pomană în veci. Iar siliștea ce se chiamă Buicești să fie Predii clucerul, iar cela ce va vrea să mai facă alte tocmele de acum înainte, veri boeri, veri călugări, pre urma noastră, să fie proklet și anatima, amin. S'a scris în luna Avgust 29 zile, văleat 7106 (1598).

Arhivele Statului Craiova, Condica minăstirii Motru, filele 200-201.

31.

1599 (7107), August.

Cartea lui jupan Șerban mare paharnic (Șerban Voevod) prin care vinde boerului Stan Grama din Bălteni, moșia sa părintească Almăju din județul Jiul de Jos.

Io jupan Șerban mare paharnic (am dat) această carte a mea, acestui boier anume Stan Grama din Bălteni, ca să-i fie tot satul Almăju și cu toate hotarele, ori cît se va alege de către celelalte sate, pentru că acest sat Almăju tost-a vechi și drept al meu de moștenire, încă dela părinții mei, dar eu însumi am vîndut acest sat mai sus zis lui jupîn Grama, drept 24.000 de asprii gata, de a mea bună voie. Iar după aceea, cînd a fost cumpărat jupîn Stan Grama acest sat dela mine, el a fost dat acest sat tot și cu tot hotarul zestre fiicei lui anume Stana. Și așa să-i fie moșie scutită ei și fiilor ei. Și a dat jupan Grama acest sat fiicei sale mai sus zise, zestre dinaintea mea și dinaintea tuturor boerilor. Pentru aceasta și blestem am pus eu va voi să aleagă Domnul Dum-

nezeu sau din rodul meu sau din rudele mele, să nu aibă voie a întoarce asprii boeri, pentru că eu însumi am vîndut de a mea bună voie. Iar . . . va voi să calce această carte a mea sau din rodul meu sau din rudeniile mele, și el să fie blestemat și anatema de 318 sfînți, care au fost în Niceea și să judece unde nu este fățarie, la înfricoșata judecată, în vecii vecilor, amin.

Am scris Amza, luna August, zile . . . în anul 7107 (1599).

Arhivele Statului Craiova, Documente necatalogate, originalul slavon, traducere de Pr. D. Bălașa.

32.

1599 (7108) Septembrie 19.

Cartea lui jupan Calotă marele ban, prin care întărește minăstirii sfîntului Nicolae de lângă Craiova, stăpînirea peste o parte de moșie din Hlemna, cumpărată de călugări dela mai mulți.

Scris-am jupan Calotă marele ban această carte a mea, sfîntei mînăstiri care se chiamă a sfîntului Nicolae de lângă Craiova, ca să-i fie moșie în sat Hlemna, pentru că o au cumpărat călugării dela Hamza, nepotu lui Hamza logofăt, însă o funie deplin drept 2500 asprii gata. Și iar au cumpărat călugării dela Hamza din altă funie a treia parte, drept 900 asprii gata, și iar au cumpărat dela Hamza din altă moșie drept 700 asprii; și iar au cumpărat moșie din Bărbasa, însă două părți dintr'o funie drept 1600 asprii gata; și iar au cumpărat călugării moșia Bunii toată cîtă să va alege, du preste tot hotarul din Hlemna, drept 2500. Și au vîndut ei această moșie ce s'au zis mai sus de a lor bună voie și dinnaintea mea și au luat toți aspri dinnaintea mea și cu știre tuturor megiașilor dinprejurul locului și cu știrea craiovenilor. Și mărturii am pus: jupan Preda clucer și Pantazii logofăt și Neagoe din Ișanic și Iscrul logofăt și Radul și

Gheorghe și Armega și Lambul din Șătoaie și Hamza din Spineni i Vlaicul logofăt i Vlă(di)slav logofăt și Vlînde (sic).

Drept aceia am dat sfintei mînăstiri moșia întru vecinică pomenire, amin. Și într'alt chip să nu fie după zisa mea.

Calotă vel ban Craiovescu.

Septembrie 19 zile, leat 7108 (1599).

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Căluil și Bucovățul, Nr. 722, fila 734.

33.

1600 (7108) August 8, Beligrad.

Porunca lui Mihai Viteazul, prin care dă satul Radovanul, tot cu tot hotarul, vaduri de moară și tot venitul, minăstirii Coșuna de lângă Craiova.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihai Voevod, domn a toată Țara Rumînească și al Țării Ardealului și al Țării Moldovei, feciorului marelui și prea bunului, răposatului Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, aceștii sfinte mînăstiri ce să numește Coșuna de lângă Craiova, hramul sfîntului arhieru al lui Iisus Hristos Nicolae, ca să-i fie satul Radovanul tot cu tot hotarul, din cîmp, din apă și din pădure și din vaduri de moară și din tot venitul, pentru că au avut călugării pîră cu săteanii megiași din Radovan și au venit înaintea domnii mele, în cetatea Făgărașului și așa pîriia cum că n'au fost dat călugării leage megiașilor, cum că n'au fost vîndut. Deci domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pe leage cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și au mărturisit înaintea domnii mele, boiarii jupan Nica vistierul și au jurat pă sfînta Evanghelie cum că au văzut cînd au dat călugării în mîinile megiașilor 100 de galbeni și au plătit ale lor biruri cu acești galbeni. Deci domnia mea însumi am văzut cum că au fost vîndut megiașii singuri ei de a sa bună voie. Și așa au mărturisit înaintea domnii mele.

Deci am rădicat pă megiași din divanul domnii mele cu mare rușine.

Drept aceia am dat domnia mea satul Radovanul la sfînta mînăstire, ca să fie la sfînta mînăstire acest sat întru moșie și ohamnică și de nimenea neclătită să fie preste zisa domniei mele, pentru că au rămas megiașii de leage dinnaintea domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea : jupan Michaelcea biv vel ban i jupan Teodosie vel logofăt și jupan Stoica vel postelnic și jupan Bărcan vel vistier și jupan Leca vel comis și jupan Stoica vel postelnic.

Am scris eu Ivan logofătul cel bătrîn, în saunul Beligradului.

August 8 zile, leat 7108 (1600).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 722, Condica Minăstirii Căluil și Bucovățul, filele 648-649.

DOMNIA LUI NICOLAE PĂTRAȘCU

1599 Noemvrie — 1600 Septemvrie.

1.

1600 (7108) Iulie 9, Tirgoviște.

Porunca lui Nicolae Pătrașcu-Voevod, prin care întărește minăstirii Coșuna, satul Radovanul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Nicolae Voevod și domn a toată Țara Rumînească, teciorul marelui și prea bunului Io Mihail Voevod, craiul a toată țara Ardealului și domnu a toată Țara Moldovei și stăpînitoriu a toată Țara Rumînească, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezeștii minăstiri ce să numește Coșuna, unde să prăznuește și să cinstească hramul sfîntului ierarh Nicolae al Miralichii, făcătoriului de minuni, ca să-i fie moșie satul Radovanul tot, cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindene, din cîmpu, din pădure și din apă, pentrucă acest mai sus zis sat au fost judeci. După aceea ei s'au sculat și au venit sînguri săteani din satul Radovanul de s'au vîndut ei de a lor bună voie, fără de nici o silă, ca să fie rumîni sfintei minăstiri ce s'au zis mai sus.

Iar cînd au fost mai la urmă, s'au sculat numiți săteani din sat și au mers înaintea părintelui domniei mele Io Mihail Voevod, în Țara Ungurească la scaunul domniei sale în Belgrad, de au jăluit cum că nu s'au vîndut sfintei minăstiri ce s'au zis mai sus. Ci viind Tudorache banul la dîșii, le-au dat numai 6.000 de aspri în sila lui. Intr'aceea cînd au fost mai pre urmă, iar călugării dela sfînta minăstire

ce se numește Coșuna așa nu s'au lăsat, ci au mers Daniil călugăru împreună cu toți săteanii și cu cartea de cumpărătoare, iar înaintea părintelui domniei mele Io Mihail Voevod, cînd au fost în Țara Moldovei, la scaun în Iași, de s'au pîrit de față și au văzut și au citit părintele domniei mele și cartea de cumpărătoare a sfintei minăstiri cum au fost cumpărat călugării acest sat, de au fost dat pe satul Radovanul întii galbeni 100, pentru dăjdiile lor.

Și iar au fost dat în mîinile sătenilor aspri 12.000. Deci au fost mers și boieriul domniei mele Nica vistierul de au mărturisit înaintea părintelui domniei mele Io Mihail Voevod, la scaunul în Iași și au jurat el pe sfînta Evanghelie cum că au fost venit săteanii din Radovanu ei singuri și cu Daniil călugărul dela sfînta minăstire Coșuna, înaintea Nicăi vistierul de au plătit Daniil călugărul birurile lor cu 100 de galbeni, precum mai sus s'au scris și s'au dat ei sînguri rumîni, de a lor bună voie. Și încă i-au plătit călugării dela sfînta minăstire și după aceea birul lor la cîsla cea mică, cu 2.660 de aspri gata. Și iar au plătit la alt bir de boi patru, drept 1000 de aspri, și iar i-au plătit de oi uscate 280 de aspri, și iar au mai plătit birul lor de 880 de aspri. Intr'aceea au rămas acești săteni din Radovan, ce s'au zis mai sus, de lege și de judecată dinnaintea părintelui domniei mele Io Mihail Voevod și le-au făcut părintele domniei mele carte de rămas și de moștenire.

Iar după aceea, cînd au fost acum au venit și înaintea domniei mele față. Intr'aceea domnia mea am căutat și am judecat pre dreptatea și pre legea lui Dumnezeu și însumi am văzut și am citit domnia mea cartea de cumpărătoare a sfintei minăstiri și cartea părintelui domniei mele de rămas.

Drept aceea și domnia mea am întărit și am înorit și cu cartea domniei mele și am dat domnia mea sfintei și dumnezeștii minăstiri ce să numește Coșuna, ca să fie ei satul Radovanul întru moște-

nire și ohabnic și de nimenea să nu se clătească preste zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea : jupan Dumitru vel dvornic și jupan Teodosie vel logofăt și jupan Andronie vel vistier și jupan Șerban vel spătar și jupan Manda vel comis și jupan Stroe vel stolnic și jupan Șerban vel paharnic și jupan Radul vel postelnic și ispravnic jupan Dumitru vel dvornic.

Și am scris eu Stoica logofătul, în cetatea scaunului Tîrgoviștei, în luna lui Iulie 9 zile și dela Adam pînă la această scrisoare, curgerea anului văleat 7108 (1600).

Io Nicolae Voevod (pecetea gospodar).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, filele 126-27.

DOMNIA LUI SIMION MOVILĂ

1600 Noemvrie, după 25 — 1601 Iunie 24 și
August — Noemvrie 1601

1.

1601 (7109) Mai 15, Zăgăești.

Cartea lui Simion Movilă Voevod, prin care întărește egumenului și călugărilor dela minăstirea Tismana, dreptul de stăpînire asupra unei jumătăți din Balta Bistrețului, cu tot venitul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Simeon Movilă Voevod și domn, dat-am domnia mea cartea domniei mele cu învățătura domnii mele, rugătorului nostru egumenului din Tismana și a tot sborul de acolo, spre aceasta, ca să fie volnici și puternici cu cartea domniei mele a ținea și a lua din tot venitul ce va fi: din jumătate de Balta Bistrețului, cum au ținut și mai înainte în zilele altor domni, pentru că am văzut domnia mea cărțile altor domni bătrîni și mi-au mărturisit înaintea domniei mele jupînul Radu, cari au fost clucer Buzescu, de cîte ori au vîndut domnii bălțile, iar călugării tot au ținut jumătate dintr'acea baltă și vameșii lucru n'au avut, nici nu s'au ținut în seamă. Deci domnia mea încă m'am milostivit și am miluit. Drept aceasta nimenea să nu aibă a opri preste zisa domniei mele și într'alt chip să nu fie. Și s'au scris în Zăgăești, Mai 15 anul 7109 (1601).

Io Simeon Movila Voevod (L. P.).

Arhivele Statului Craiova, Condica Minăstirii Tismana III, fila 668.

2.

1602 (7110) Ianuarie 8.

Porunca lui Simion Movilă Voevod, prin care volnicește pe călugării minăstirii Tismana să stăpînească Balta Bistrețul cu toate girlele și să ia jumătate din vamă, ceilaltă jumătate rămînînd să fie domnească.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Simeon Moghila Voevod și domn, dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei dumnezeestii minăstiri ce să zice Tismana, ca să fie volnici călugării din sfînta mai sus zisa minăstire a ținea balta ce să cheamă Bistrețul cu toate girlele, însă să ia vamă sfînta minăstire din mai sus zisa baltă pe jumătate din vamă, și ceilaltă jumătate din vamă să o ție ca să fie vamă domnească, precum a fost și de mai nainte vreme. Drept aceia nimenea să nu cuteze a bîntui înaintea aceștii cărți a domniei mele, pentru ca acel om se va pedepsi de către domnia mea, fiindcă am miluit domnia mea pe sfînta minăstire mai sus zisă. Și așa a mărturisit și cinstitul dregător al domniei mele jupan Dan marele logofăt, cum că este mai sus zisa baltă de moștenire sfintei minăstiri, și că a fost tăiată și făcută de sfîntul Nicodim. Drept aceia am dat-o și domnia mea și o am miluit și de aceia nimenea să nu cuteze a se încerca a o bîntui înaintea aceștii cărți a domniei mele. Intr'alt chip să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic singură zisa domniei mele.

Scrisă în luna Ianuarie, ziua a optulea, anul 7110 (1602). (L. P.)

Arhivele Statului Craiova, Condica Minăstirii Tismana III, filele 669-670.

3.

1602 (7110) Aprilie 6, Tirgoviște.

Porunca lui Simion Movilă Voevod, prin care întărește minăstirii Tismana dreptul de stăpînire asupra

unei jumătăți din Balta Bistreț, volnicind-o să ia vamă din pește și dela tot venitul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Simeon Moghila Voevod și domn, dă domnia această poruncă a domniei mele părintelui igumen Nichifor și cu toți călugării din sfînta dumnezească minăstire ce să zice Tismana, unde este hramul Adormirei a prea sfintei stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoare, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele ca să ție din balta Bistrețului, însă jumătate și să ia vamă din pește și din tot ce va fi venit dintr'această baltă, pentru că a fost această mai sus zisă baltă de moștenire sfintei minăstirii de mai nainte vreme și m'am încredințat domnia mea văzînd și cărțile altor bătrîni domni, cum că este așezată mai sus zisa baltă de moștenire sfintei dumnezeestii minăstiri. Drept aceia am dat și domnia mea părintelui igumen și tuturor călugărilor din mai sus zisa sfînta minăstire, ca să ție și să stăpînească partea lor de baltă din Bistreț, pentru care și voi, slugilor domniei mele, care veți fi stolnici într'acolo, din vremea ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să vă feriți de această mai sus zisă baltă ce este a sfintei minăstiri dela vama din pește și dela tot venitul ce va fi căci bine să știți că mare rușine veți păți. Intr'alt chip să nu fie după zisa domniei mele.

Scrisă în luna lui Aprilie ziua a șasea, însuși Domnul a poruncit. Scrisu-s'a în Tirgoviște la anul 7110 (1602) cu învățătura marelui logofăt.

(L. P.)

Arhivele Statului Craiova, Condica Minăstirii Tismana III, fila 670.

4.

1602 (7110), Iunie 7, Tirgoviște.

Cartea lui Simeon Movilă Voevod, prin care volnicește pe călugării minăstirii Coșuna, de lingă Cra-

iova, să-și apere braniștea din Perișor, ca nimeni să nu taie lemne din ea.

Milostiiu Bojiu, Io Simion Movilă Voivod, dat-am domnia mea cu învățătura domnii mele, călugărilor dela sfânta mânăstire de lângă Craiova ce să chiamă Coșuna, hramul sfântului Nicolae, ca să fie volnici cu cartea domnii mele a-și apăra braniștea dela Perișor, cum au fost apărat și mai nainte, în zilele altor domni ce au fost înaintea domnii mele, așa să fie volnici călugării să-și apere braniștea și în zilele domnii mele și nimenea să nu cûteze a tăia leamne nici o nuia, înaintea ceastii cărți a domnii mele, că acel om rău va păți și alimintrilea să nu fie preste zisa domnii mele.

Scris în Tirgoviște, Iunie 7 zile, 7110 (1602).

Arhivele Statului București, Condica Mânăstirilor Căluului și Bucovățul, Nr. 722, fila 841.

DOMNIA LUI RADU VODĂ ȘERBAN

1602 August — 1611 Ianuarie.

1.

1603 (7111), Aprilie 3.

Porunca lui Radu Șerban Voevod, prin care întărește mânăstirii Coșuna dreptul de stăpînire asupra unei părți de moșie în Hlemna.

Milostiiu bojiu, Io Radul Voevod i gospodină văsoie zemle Ungrovlahiscoe, vnuc pocoinago Io Basara Voiievodă, davat gospodsvami siu povelenie gospodsvami ca să-i fie sfintei mânăstiri Coșuna, unde iaste hramul sfântului arhieru și făcătoriului de minuni Nicolae dela Miralichia, ca să-i fie moșie în Hlemna însă partea lui Suilă toată, a patra parte dintr'o funie din cîmpu, din pădure, din apă și de preste tot hotarul, pentrucă au cumpărat sfînta mânăstire această moșie dela Popa Stan ot Pleșoiu, drept 700 asprii gata. Și iar au cumpărat călugării dela sfînta mânăstire moșie în Hlemna, iar dintru această funie dela Dumitru ot Craiovița, drept 700 asprii gata și au fost acolo aldămășari anume Dumitru i Părlată ot Craiovița și din Craiova anume Coțbuțul și Bărca. Și au vîndut acești oameni ce s'au zis mai sus această moșie a lor, de a lor bună-voie și cu știre tuturor megiașilor dupîn prejurul locului, dela deal și dela vale și dinnainte domnii mele. Pentru aceasta am dat și domnia mea sfintei mânăstiri ce s'au zis mai sus, ca să-i fie moșie de moștenire ohamnică și de nimeni să fie neclătît după zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia

mea pe jupan Cernica vel vornic i jupan Lupul vel logofăt i Nica vistier i Mirze spătar i Bărcan stolnic i Coste comis i Stanciu păharnic. Că așa iaste porunca domnii meale.

Aprilie 3 zile, leat 7111 (1603).

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Căiuul și Bucovățul, Nr. 722, filele 738-739.

2.

1603 (7111), Iunie 26, Tirgoviște.

Porunca lui Radu Șerban, prin care întărește minăstirii Gura Motrului, stăpînirea peste satul Scăești și Slătinicul, cu toți vecinii și cu tot venitul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și domn a toată țara Munteno-Romînească, nepotul preabunului și marelui răposat Basarab Voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei meale, sfintei minăstiri din Gura Motrului, hramul ca să-i fie satul Scăești și satul Slătinicul tot cu tot hotarul, din cîmp și din apă și din pădure și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că aceste sate ce sînt scrise mai sus, le-au fost dat și le-au fost închinat la sfînta minăstire de mai sus zisă, jupanul Stanciu postelnicul și jupînița lui Calea, ca să le fie vecinică pomenire și în veci și jupanilor Matei și Barbu. Și iar au dat jumătate dintr'aceste sate jupanul David postelnicu și jupanița lui Maria ca să fie la sfîntul pomelnic depe sfîntul jertfelnic, ci și părinții lor și să le fie spre ajutor la înfricoșatul și dreptul județ acela, unde nu este fățarie. Pentru aceia au dat acești boeri ale lor sate, de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domnii meale. Drept aceia am dat și domnia mea aceste sate ce s'au scris mai sus: Scăești și Slătinicul, sfintei și dumnezeestii minăstiri ce este mai sus scrisă, ca să fie la sfînta minăstire moșii de moștenire și ohabnice și de nimenea să nu să clinească după hotărîrea domnii meale. Iată dar

și blestem am pus domnia mea. Care domn va veni în urma domniei mele ca să fie domn Țării Romînești și va vedea această carte de milă a domniei meale la sfînta minăstire veche și ruptă, iar el să o înoiască și să întărească această pomană, ca și pre el Domnul Dumnezeu să-l învrednicească și să-l păzească întru domnie aici cu trupul lui, iar în veacul viitor, sufletul lui să fie întru Impărăția Cerească, unde este lumină și viață în veci, amin. Iar care nu le va înoi și nu va întări această carte a domniei mele, ori cine ar fi, din rodul inimii domniei mele sau din păcatele domniei mele din altă semînție, și nu va înoi și nu va întări această pomană, acela să fie anatema de trei sute optsprezece sfînti părinți purtători de Dumnezeu, cei ce au fost la Nicheia și să fie cu acei Jidovi cari au strigat asupra Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus Hristos: Ia-l, Ia-l răstigneșt-l pre el, și sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri, și să fie cu Iuda și cu Aria întruun loc în veci vecilor, amin. Iată dar și mărturie așează domnia mea: jupan Radul vel clucer și jupan Stoica marele logofăt și jupan Nica marele vistier și Leca marele spătar și Raț Giurgiul marele comis și jupan Stoica marele logofăt. Scris-au Ivan logofătul în scăunala cetate Tirgoviște, luna Iunie 26 a curgătorilor ani dela Adam pînă acum, anul 7111 (1603).

Io Radul Voevod (L. P.)

Arhivele Statului Craiova, Condica Minăstirii Motru, filele 201—203.

3.

1604 (7112), August 22.

Cartea lui jupin Preda, marele Ban Craiovenesc, prin care întărește minăstirii Tismana, părintelui egumen Nichifor și călugărilor, dreptul de stăpînire asupra unei jumătăți din Balta Bistrefului.

Scriu eu jupan Preda marele Ban Craiovenesc, această a mea carte sfintei minăstiri Tismana ce să

zice, unde este hramul Prea sfintei curatei și Prea binecuvîntatei Stăîpnei noastre de Dumnezeu, Născătoare și pururea Fecioarei Mariei și al cinstitei ei Adormiri, ca să fie volnic părintele igumenul Nichifor și cu frații din sfînta mînăstire să-și ție părțile lor din balta ce se chiamă Bistrețul, însă jumătate din tot Bistrețul, dela Covăciță pînă în Măceș, și pînă la Gîrla Repede, ce au fost adăogat toți domnii de mai nainte vreme, pentru că am văzut domnia mea și cărțile tuturor domnilor ce au fost în trecutele vremuri.

Drept aceia și eu am dat sfintei mînăstiri ce-i mai sus scrisă, ca să-și ție aceste mai sus scrise Bistrețul, adecă și cu toate obîrșiile și cotiturile cît țin ca să fie dumnezeștiilor monași spre hrană, pentru aceia să fie volnici călugării din sfînta mînăstire, însăși să-și ție această baltă cea mai sus scrisă, și că nimenea să nu cuteze a-i bîntui sau a-i popri înaintea acestii cărți, pentru că acel om ce se va încerca a-i bîntui sau a-i popri, unul ca acela, rău și urgie va primi, ca un necredincios și călcător și rușinător aceștii porunci. Intr'alt chip să nu fie, după zisa mea.

Scris-am eu Ianca, în luna August ziua 22, anul 7112 (1604).

(L. P. B. C.)

Arhivele Statului Craiova, Condica Mînăstirii Tismana III, fila 672.

4.

1605 (7113), Iunie 2, Tirgoviște.

Radu Șerban Vodă Basarab întărește lui Pătru logofăt din Plăviceni (Olt) stăpînire peste mai multe cumpărături în Goești (Dolj), iar Preda Buzescul Banul Craiovei îi iartă birul satului Goești pe un an, pentru că i-a adus din Tirgoviște știrea că Ieremia Movilă a murit.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu Voevod și domn a toată Țara Rumînească, nepotul răposatului

Io Basarab Voevod și domn a toată Țara Rumînească, nepotul răposatului Io Basarab Voevod, dă domnia mea aceasta poruncă a domniei mele, slugii domniei mele Pătru logofăt din Plăviceni și cu fii lui cîți i-a dat Dumnezeu, pentru ca să-i fie moșie în Goești, partea popii Stoica și a fratelui său Dumitru fii călugărului, veri cît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Pătru logofăt de la popa Stoica și de la frate-său Dumitru cu 22.000 aspri gata. Și iar a cumpărat Pătru logofăt de la Giura și dela frate-său Mihai și dela noru-sa Catalina, femeia popii Danciul, toate părțile lor de moșie, din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, pentru că a cumpărat Pătru logofăt cu 2.300 aspri gata. Și iar a cumpărat Pătru logofăt o vie în siliștea satului de la Catalina cu 700 aspri gata; și iar a cumpărat Pătru logofăt de la Catalina două curături, care au fost ale cumnatului ei Dan, cu 200 asprii gata; și iar a cumpărat Pătru logofăt de la Stan și de la Costea și de la Preda și de la Oprea frații lui Costea, toată partea lor de moșie cîtă se va alege, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, cu 2.100 asprii gata. Și iar a cumpărat Pătru logofăt de la Stan cumnatul lui Costea și (de la) frații lui deosebi niște cumpărături și a dat un bou; și iar a cumpărat Pătru logofăt partea lui Stănică toată și a fiilor lui, Stoica și Vladul de peste tot hotarul, oricît va fi din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, pentru că a cumpărat Pătru logofăt această moșie dela Stănică și dela fii lui mai sus ziși Stoica și Radul, cu 1.600 asprii gata. Și iar a cumpărat Pătru logofăt de la Dumitru și de la frații (lui) în cîmpul Pometeștilor 8 locuri de arătură cu 800 aspri gata; și iar a cumpărat Pătru logofăt de la Dumitru și de la frații (săi) Oprea și Pătru și Drăghici și Stoica și Stanciul, toată partea lor de moșie oricît se va alege de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, cu 3.400 aspri gata. Și iar

a cumpărat Pătru logofăt de la Dumitru deosebi de frații lui, niște curături se chiamă Adîncata cu 1 bou. Și iar a cumpărat Pătru logofăt de la Dumitru femeia lui Negrea, toată partea lui Neagoe de moșie și cu vie și din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, cu 1300 aspri gata. Și iar a cumpărat Pătru logofăt o vie de la Opre Sămnițescul cu 700 aspii gata; și iar a cumpărat Pătru logofăt de la Duca o vie cu 400 aspii gata și iar de la frate-său Stanciul o vie cu 300 aspii gata, și iar de la Ștefan fiul Zotei o vie cu 700 aspii gata, și iar o vie dela Pătru cu 700 aspii gata, și iar a cumpărat Pătru logofăt o vie de la . . . (șters) cu 400 aspri gata. Iar, apoi, Pătru logofăt a schimbat cu diaconul și a dat această vie dela Colțea mai sus zis, iar diaconul a dat altă vie lui Pătru logofăt, care era lîngă via lui Pătru logofăt și iar a avut Pătru logofăt pîră cu Devul înaintea cinstului dregător al domniei mele, popa Preda mare Ban, pentru moșia ce se zicea a bisericii, pentrucă a plătit Țișea niște biruri pentru această moșie, împreună cu vecinii lu Pătru logofăt și a dat Țișea la bir 2 părți, iar vecinii lui Pătru logofăt au dat o parte, pentrucă această moșie a fost dată toată bisericii; însă Devul n'a voit să rămînă pe această tocmeală, ci a vîndut peste tot lui Ghioca din Crușet, și la această cinstul și dregătorul domniei mele mai sus zis a înțeles că este mai volnic Pătru logofăt a întoarce aspii ce au fost partea vecinilor lui și să țină el moșia și a dat Pătru logofăt toții aspii în mîină lui Devul fiul Țișcăi, 670 aspri dinaintea dregătorului domniei mele mai sus zis. Și iar a cumpărat Pătru logofăt de la Devul fiul Țișcăi, 2 locuri cu 200 aspii gata; iar apoi Pătru logofăt a avut tocmeală cu acei vecini mai sus ziși și a plătit toată moșia lor cu aspri și a plătit și birul lor și toate dările cîte sunt peste an într'un an. Mai întii luna Martie birul de 9.000, la Dumitru și la Oprea birari aspii 1650, și la birul de 7000 la Dumitru Obogeanul și Părvul birari aspri 1250; iar la birul

de 9000, Stan din Bășcoi și Cernea birari aspri 1650, și iar la un bir de 5000 la Săliman și la Manea birari aspri 1030, iar la Stanciul postelnic și Dobromir oieri, oi 6 și la birul de 10.000 la Urluiianul Opre aspri 1840, iar la bir de 7000 la slugile lui Vodă Ban aspri 1050, iar la un bir de 9000 la Stanciul și Stoian birari aspri 1370, iar la un bir de 8000, Matei postelnicu și Preda birari aspri 1370. Încă după aceea a trimis dregătorul domniei mele Pătru logofăt aici la domnia mea, pentru multe trebuințe, și atunci în această vreme cînd era Pătru logofăt aici la domnia mea, s'a întâmplat și a sosit veste din Moldova pentru Ieremia Vodă, că a murit și Pătru logofăt a sărit foarte de iuțea și a pornit la dregătorul domniei mele mai sus zis și i-a spus vestea bună pentru Ieremia Vodă că a murit. Și dregătorul domniei mele pentru vestea bună a iertat birul din sat din Goești, al lui Pătru logofăt pînă ce va împlini anul deplin, cum a fost tocmai cu vecinii. Și s'au vîndut acei moșneni mai sus ziși toți de a lor bună voie și fără de nici o silnicie și cu toată moșia lor, ca să fie vecinii lui Pătru logofăt și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului și din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Pentru aceia am dat și domnia mea slugii domniei mele, Pătru logofăt ca să-i fie toate aceste moșii și vecinii și vii, moșie de moștenire, ohabă lui, fiilor lui și nepoților și de către nimeni neclătită după porunca domniei mele. Iată și marturii punem domnia mea: jupan Radul clucer Buzescul și jupan Cernica mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și Nica vistier și Mirza spătar și Bărcan stolnic și Gligorie comis și Stanciul postelnic și jupan Leca mare postelnic, ispravnic jupan Stoica mare logofăt. Și eu Neagoe logofăt am scris în orașul Tîrgoviște, luna Iunie 2 zile și de la Adam pînă acum, cursul (anilor) în anul 7113 (1605).

Monograma mare cu roș. Pecete mijlocie aplicată, semnătura proprie a Domnului. Muzeul Gorjului; Gh. Ghibănescu, Șurete și Izvoade vol. VI, p. 176-180.

5.

1605 (7114), Septembrie 16, *Tîrgoviște*.

Radu Vodă Basarab, întărește lui Pătru logofătul, stăpînire peste mai multe cumpărături în Goești (Dolj).

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu Voevod și și domn a toată Țara Rumînească, nepotul răposatului Basarab Voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele Pătru logofătul și cu fiii săi cîți îi va da Dumnezeu, pentruca să-i fie moșii în Goești și vecini, partea lui Devul Turtil toată vericîtă se va alege și cu locuri de arătură alese 28 și din apă și din cîmp și din pădure și din siliștea satului și de peste tot hotarul, pentruca a cumpărat Pătru logofătul această moșie de la Devul Turtil, cu 3500 aspri gata; și iar să fie slugii domniei mele Pătru logofăt, moșie în Goești, partea lui Vlădica toată, vericît se va alege peste tot hotarul și cu locuri de arătură 22 și din apă și din pădure și din siliște și cu loc de vie și de pretutindeni, pentruca a cumpărat Pătru logofăt dela Vlădică cu 2200 aspri gata; și iar să-i fie slugii domniei mele Pătru logofăt, moșie în Goești partea lui Ștefan fiul lui Zota toată, vericît se va alege și cu locuri de arătură alese 16 și din apă și din cîmp și din siliște și loc de vie, pentruca a cumpărat Pătru logofăt cu 1400 aspri gata, și iar să-i fie slugii domniei mele Pătru logofăt, moșie în Goești partea Vișei și a nepoatei sale Maria, toată și a fraților ei anume (loc liber) vericît se va alege și cu locuri de arătură alese 14, și din apă și din cîmp și din siliște și de pretutindeni, pentruca a cumpărat Pătru logofăt cu 1500 aspri gata; și iar a cumpărat sluga domniei mele moșie în Goești, partea lui Bocșa și a nepotului său Oprea, toată vericît se va alege și cu locuri de arătură alese 13, și din apă și din cîmp și din siliști și de pretutindeni cu 1350 aspri gata; și iar să-i fie slugii domniei mele Pătru logofăt moșie în Goești, partea Colței și a femeii sale anume

toată vericît se va alege și cu locuri de arătură alese 8 și din apă și din cîmp și din pădure și din siliștea satului și de pretutindeni, pentruca a cumpărat-o Pătru logofăt, cu 1200 aspri gata. Și au vîndut acești mai sus ziși anume oameni, mai sus zisele moșii de a lor bună voie și cu știrea tuturilor megiașilor și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat și domnia mea, slugii domniei mele Pătru logofăt, aceste mai sus zise moșii și vecinii, pentruca să-i fie ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților lui și de către nimeni neclătită după porunca domniei mele.

Iată și mărturii punem domnia mea: jupan Radul clucer Buzescul și jupan Preda mare ban al Craiovei și jupan Cernica mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Nica vistier și Mirzea spătar și Gligorie comis și Bărcan stolnic și Stanciul paharnic și jupan Leca mare postelnic. Ispravnic Stoica mare logofăt și eu Paraschiva logofăt am scris în orașul Tîrgoviște, luna Septembrie în 16 zile, în anul 7114 (1605).

Monograma cu roșu. Pecetea aplicată în față, bine conservată. Este semnătura proprie a Domnului. Muzeul Gorjului; Gh. Ghibănescu, Surete și Izvoade, vol. VI, pag. 182.

6.

1606 (7114), August 7, (*Craiova*).

Preda Buzescul marele ban al Craiovei întărește lui Pătru logofăt din Goești (Dolj) stăpînire peste toate cumpărăturile făcute și ce va mai face.

† (Scrie jupan Preda mare ban al Craiovei această carte a mea) cum să se știe că au venit Pătru logofătul / denpreună cu Preda a lu Boader de în satul de Goești, naintea mea ș'au spus Pred(a) lu / Boader nainte meah cum cînd au vrut să cumpere Pătru logofătul, el au întrebat pre toți oamenii din Goești ocna în Goești și prea jupîneasa Mariia a Ghiocăi din / Crușet și prea el și pe toți alalți nu deodat, ce de multe ori, de a spus Pred(a)

a lu / Booader așa naintea meh cum au făcut tocmeal el de a lua bun voe cu Pătru logofătul / ca cine va vrea să se vînză lu Pătru logofătul, iar lui nu-i trebuește să cumpe / rea pre niminile macar cine să are vre să se vînză, măcar frații lui și oamenii lui / numai ocina lui să aibă pace cît o va putea ține; iar de va pleca Preda aș / vinde ocina să nu o vînză întraltă parte, ce iar să o vînză lu Pătru logofătul; aș(a) a făcut tocmeal a lui Booader cu Pătru logofătul deinauntea meh și dina / intea multor megiiăș. Deç am dat și eu lu Pătru logofăt ca să-i / fie ocin ohabnică ce au cumpărat și ce va cumpăra și deç înainte / și întralt chip să nu fie preste a mea zis. Piis Radul logofăt, mșta Avgust 7 dni văleat 7114 (1606).

Pecete mică. Nu este semnătura Banului.

Muzeul Gorjului; Gh. Ghibănescu, Șurate și Isoade, vol. VI, pag. 187.

7.

1607 (7115), Iunie 6, Călu.

Act prin care locuitorii satului Iamnicul se vind lui Preda Buzescu mare ban, ca să-i fie rumini

Să să știe cum ne am vîndut noi satul Iamnicniceni și cu hrisoavele toate, cu toate hotarale pin' în Valea Mînăstirii și despre livezi pînă în gura Prodilei, de în cîmpu și cu pădure și cu apă și cu uscat și cu siliștea și orice, pre unde au fost hotarale cele bătrîne. Ne-am vîndut noi jupînului Predii marelui ban, ca să-i fim noi rumini și cu toți ruminii noștri, ori cîți se vor adevăra, însă anume vînzătorii: Barbul, Nicolei i Slavna, Marcei ot Părcești ot nad Dana i ot Crestian i ot nad jupînița ot Craleva, numai să știe că au rămas nevîndută o funie de ocină a sfintei mînăstiri dela Coșuna, hramu lui sf. Nicolae și o parte a jupînesii Danei den Vîlcănești; iar altei părți toate le-am vîndut și cît am avut noi de moșie stătătoare și de cumpărătoare, noi, de a noastră bună

voe, am vîndut jupînului Predii vel ban za asprii 20.000 gata, făr de alte nevoi și dăjdii ce ne-au scos după capetele noastre. Și cînd ne-am vîndut noi jupînului Predii banul, el ne-au întrebat de cărțile noastre ca să i le dăm, iar noi am spus naintea tuturor boeriilor că ni le-au luat cărțile haiducii lui Deli Marco. El nici așa nu ne-au crezut, ci ne-am jurat noi într'o sfintă și dumnezeiască biserică, cu mîinile pre sfînta Evanghelie, cum nici-o carte n'avem. Dar măcar cine și ori cînd, carei dintru oamenii noștri ar scoate vreo carte, nici o credință să n'aibă nicăeri, că ne-am vîndut noi de a noastră bunăvoe, ca să fim rumini noi ca și feciorii noștri și cu toți ruminii noștri cu aceste moșii ce semnează mai sus, cu toate hotarale și cu vaduri de moară.

Și această tocmeală o am făcut la mînăstire la Căluu, denaintea părintelui Irimii egumenul și a mulți boeri mărturie; Iscrul logof. ot Gani i Gheorghie comis, Ivașco postelnic ot Balcani i Hamza ot Păeni i Preda ot Zătreami i Pătru sin Drăgoi logofăt ot Fălcoiu, i Novac vataf i Vasile vameș și încă mulți boeri și oameni buni cîți sînt scriși așa să să știe adevărat.

Pis Pătri logofăt ot Plăviceni.

Mesița, Iunie 6 zile, leat 7115 (1607).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mînăstirii Jitiahu, Nr. 723, fila 452 v.453 v.

8.

1608 (7116), Februarie 10.

Hrisovul lui Radu Șerban Voevod, prin care întărește jupînului Preda marele ban al Craiovei, dreptul de stăpînire asupra satelor: Mlecănești, Milești, Corbeni, Dăești și Șimnicul de Jos, cu toți ruminii și cu tot veșitul.

Copie din 7 Aprilie 1741.

† Intru Hristos Dumnezeu, binecredincios și binecinstitor și de Hristos iubitor și singur stăpînitor

Io Radul Voevod, nepotul marelui Io Basarab Voevod, cu mila lui Dumnezeu și din darul lui Dumnezeu, stăpînind domnia mea toată Țara Rumînească, încă și peste munte în partea Almașului și a Făgărașului herțeg, bine am voit domnia mea cu a mea bună voire și curata și luminată inima domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeul cel ce m'au proslăvit pre mine și cu mărimă m'au înălțat în scaunul celui întru sfinți răposat părintele domniei mele, aceasta aducîndu-mi aminte domnia mea că mulți încoronați domni și împărați ce au fost mai înainte de noi, întru împărăție sălășluiti au agonisit împărăția ceriorilor și o au moștenit. Pentru aceia domnia mea am dăruit acest întru tot cinstit și cu bun chip și prea cinstit care iaste preste toate cinstitele și daruri, acest hrisov al domniei mele, prea cinstitul boiarului și mai întîiului sveatnicului domniei mele și mai vîrtos, din casa domniei mele, jupînului Predei marele ban al Craiovei și cu feciorii lui cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui tot satul Mlecăneștii, cu tot hotarul și cu toți rumîni și cu tot venitul, însă hotarul de sus și hotarul de jos du peste tot, pentru că au cumpărat cinstitul dregătoriul domniei mele ce s'au zis mai sus, acest sat, dela toți judeacii den sat anume Marco sin Lăudat, i Roșca sin Lanciului și dela Șcheaul sin Crăciun și dela Hurduiu sin Oprei și dela Călin sin Vilcan i Crăciun sin Bodgan i Lăpădat sin Goriului i Tătulea sin Goia i Crăciun sin Lăudat i Radul sin Sasului i Toma nepotul Sasului, derept 21.100 asprii. Și iar să fie cinstitului dregătoriului domniei mele jupînului Predei vel ban, satul Mileștii cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumîni, pentru că l'au cumpărat cinstitul dregătoriul domniei mele, ce s'au numit mai sus acest sat dela Rogoz și dela Borce și dela Albul și dela Pușcă și dela Ghiocă i Lațco i Frîncul i Corlat i Pîrvul i Barbul și dela Șerban, drept... și le-au [plătît] birurile și dăjdiile de au cheltuit asprii 5000, pentru că au fost ei piedici

și s'au vîndut rumîni dregătoriului domniei mele ce scrie mai sus.

Și iar să fie cinstitului dregătoriului domniei mele jupînului Predii vel ban satul Corbeanii tot, cu tot hotarul și cu toți rumîni și cu tot venitul, pentru că au cumpărat acest sat cinstitul dregătoriul domniei mele ce s'au numit mai sus dela Stoica și dela Brătulea și dela Dumitru și dela Lupul i Giurca i Rădici i Ion i Stoica și dela toți frații lor cu toate părțile lor, drept asprii 9000 afar den'tralte dăjdi și mîncături ce le-au plătît, și ei toți s'au vîndut să-i fie rumîni.

Și iar să fie cinstitului dregătoriului domniei mele, jupînului Predei vel ban satul Daeștii tot cu tot venitul du peste tot, pentru că au cumpărat cinstitul dregătoriul și mai întîiul sveatnic al domniei mele jupînul Preda vel ban acest sat Daeștii, dela Barbul și dela frate-său Matei păh. feciorii Danciului vornicul din Brîncoveani, drept 10.000 aspri gata.

Și iar să fie cinstitului dregătoriului domniei mele Predei vel ban, Șimnicul de Jos partea Tomei din Ciutărești drept 1500 asprii cu toți rumîni.

Pentru aceste moșii și rumîni, pentru toate cîte scrie mai sus, am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihai Vodă de cumpărătoare. Drept aceea și domnia mea am înorit și am întărit cu acest hrisov al domniei mele, cinstitului boiarului domniei mele și bunului sveatnic jupînului Predii vel ban, ca să-i fie moșii ohamnice și feciorilor, nepoților, strănepoților lui și de către niminilea nemișcat peste porunca domniei mele. Încă și afurisanie prin domnia mea, ca după petrecania domniei mele pe car' va alege Domnul Dumnezău a fi domn Țării din rodul inimii domniei mele sau den neamul domniei mele, au pentru păcatele noastre va fi dintr'alt neam strein, au cine ar fi, d' va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezău să-l întărească în ceastă lume în domnia lui, iar în viitorul veac să-l odihnească Impărăția Ceriurilor. Iar

de nu va cinsti, nici va înnoi, nici va întări, ci va călca acest hrisov al domnii mele, acela să fie blestemat de 318 sfinți părinți dela Nicheia și să aibă parte și lăcaș cu Iuda și cu Ariia și cu ovreii cei ce au strigat asupra Domnului nostru Is. Hs.: ia-l, ia-l, răstignește-l, sângele lui pe noi și pe copiii noștri, care iaste și va fi în veaci, Amin.

Fevr. 10 din 7116 (1608).

L-am tălmăcit pe cum am văzut în hrisov acum la Aprilie 7 din 7249 (1741).

Vintilă port. md.

Arhivele Statului Craiova, Documente Nr. 439. Donațiunea D-nei Florica G. Gabroveanu.

9.

1608 (7116) August 14, Tirgoviște.

Cartea Mitropolitului Luca dată minăstirii Bucovățul, prin care Drosu postelnic și jupîneasa lui Rada dăruiesc minăstirii Bucovățul toată partea lor de moșie din satele: Drăgoaia, Gabrov, Mărăcini, trei sălașe de țigani, Bircești, Timburești, Mușetești, minăstirea Roboaia și satul Balomirești.

Cu mila lui Dumnezeu, prea sfințitul Mitropolit chir Luca, a toată Țara Rumînească.

Scris-am vlădicia mea această carte a vlădiciei mele, sfintei minăstiri ce să cheamă Bucovățul, aproape de Craiova, unde iaste hramul sfântului slăvitului și făcătorului de minuni, ierarhului Nicolae al Miralichiei, pentruca să să știe că au venit însuși Drosul postelnicul, feciorul lui Armega banul, împreună cu jupîneasa lui Rada, fata Radului postelnicul, feciorul Pașadiei, de față înaintea Vlădiciei mele și a tot clirosul vlădiciei mele dela sfînta Mitropolie, de au dat și au închinat ale lor sate și țigani ce au avut de moșie, de a lor bunăvoe sfintei minăstiri mai suszise, însă după moartea lor au lăsat și au dat satele anume: Drăgoaia și din Gabrov partea Drosului postelnicul toată, și din Mărăcini

MONOGRAFIA JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA

D-LUI DR. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Directorul Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională
și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova

SECRETAR DE REDACȚIE

Pr. D. BĂLAȘA

A P E L

Rugăm pe toți cititorii noștri a ne semnala toate lipsurile, dându-ne în acelaș timp sugestii și colaborând la îmbogățirea materialelor monografice de tot felul ce urmează a vedea lumina tiparului sau a fi folosite în redactarea Monografiei.

Astfel rugăm a ni se trimită toate informațiunile privitoare la numirile de locuri și oameni pomenite în documente, statistică și folklor.

Rugăm apoi a ni se semnala locurile și așezările istorice și arheologice, trimițându-mi-se documente istorice, hotărnicli, planuri de moșii, legende, amintiri, tradiții, culegeri de folklor și ori ce fel de date privind pământul și locuitorii Doljului.

Cei ce doresc a colabora la culegerea datelor necesare întocmirii acestei monografii, sunt rugați a intra direct în corespondență cu noi, spre a li se trimită chestionare ce urmează a fi completate cu datele cerute.

Întreaga corespondență, va fi îndrumată pe adresa D-ului Dr. C. S. Nicolăescu-Plopșor, Arhivele Statului, Craiova.

1 NOEMVRIE

1944

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

CU O PREFAȚĂ DE D-L
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFECTUL JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA D-LUI
Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

—○—
IZVOARE ISTORICE

VOLUMUL II

PARTEA II-a

DOCUMENTE

APARE ÎN

OLTENIA

DOCUMENTE • CERCETĂRI • CULEGERI

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ
DOLJ

CRAIOVA

„O L T E N I A.”

DOCUMENTE ~ CERCETĂRI ~ CULEGERI

CARTEA VIII-a

PARTEA II-a

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ, REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr. 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicule a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă, tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR
Secretar de Redacție, Pr. D. BĂLAȘA
Casier, Maria Petrescu

Colaboratori:

Bălașa, Preot D., Craiova; Bălașa, Pr. Ion, Craiova; Bărcăclă, Prof. Al., Turnu-Severin; Căncea, Ioan V., Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; Clăușanu, Preot G. F., Craiova; Costescu, Prof. C. I., Craiova; Dinculescu, Prof. N. G., fost Director al Arhivelor Statului din Craiova; Fîrutescu, Preot I., Cornu Dolj; Iliescu, Octavian O., Craiova; Măndroceanu, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; Mazilescu, Preot Ioan S., Amărăști-Romanați; Metzulescu, Dr. Aurel, Craiova; Neța, Prof. Ioan M., București; Nicolăescu-Plopșor, Dr. C. S., Directorul Arhivelor Statului din Craiova; Paleologu, V. G., Corlate Dolj; Petrescu, Maria I., Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; Popescu-Cilleni, Pr. I.; Stănițeș, Preot Constantin, Orodel Dolj; Șucu Ion, Arhivar Arhivele Statului, București; Vincenz, Arhitect A., Craiova.

Abonamentul la cartea VIII-a este de lei 500

așișderea partea lui toată, oricîtă se va alege preste tot hotarul, și trei sălașe de țigani.

După aceia s'au sculat și jupîneasa lui Rada de iar au dat din moșii și din ocinile ei, satul anume Bircești, partea ei toată, jumătate de sat și din Tîmburești, din plasa Pașadiiască, partea jupînesii Radei toată, și Mușeteștii, partea Drosului postelnicul și a jupînesii lui toată, oricîtă să va alege. Așișderea au dat și au închinat și mînăstirea din Roboia, cu toată moșia ei și cu rumîni și cu tot venitul, ca să fie metoh sfintei mînăstiri dela Bucovăț. Și cine să vor afla călugărași dela Roboia să caute să asculte de egumenul dela Bucovăț și de învățatura lui și de alți frați din sfînta mînăstire și să puie el ce călugări va vrea el, carii vor asculta de învățatura lui.

Și încă au și dat jupîneasa Rada patru sălașe de țigani sfintei mînăstiri mai sus zise, din moștenirea ei. Incă după aceia, așa s'au tocmit Drosul postelnicul și jupîneasa lui Rada cu egumenul și cu alți frați din sfînta mînăstire, cum cînd să va întîmpla moarte Drosului postelnicul și jupînesii lui Radei, să aibe grije egumenul cu toți călugării din mînăstire, să-i aducă să-i îngroape la sfînta mînăstire, să le zacă oasele acolo, unde iaste îngropat și Armega vel ban, tatăl Drosului postelnicul și să aibă grije egumenul și călugării de să-i pomenească și să le facă toate pomenirile cum e legea morților, pentrucă așa s'au pomenit Drosul postelnicul și jupîneasa lui Rada.

Și au dat ei și au închinat aceaste mai sus zise moșii și țigani și metochuri ale lor, sfintei mînăstiri, de a lor bunăvoie, pînă au fost ei cu viață și cu suflete, însă după moartea lor cum de va muri mai înainte Drosul postelnicul de jupîneasa lui Rada, să fie sfînta mînăstire aceale sate și țigani partea lui mai sus zisă. Așișderea de va muri jupîneasa lui Rada, iar să fie partea ei mai sus zisă sfintei mînăstiri. Incă după aceia iarăși au mai dat din moșiile ei satul Balomireștii, bărbatului ei Drosului postelnicul, însă după moartea ei, de să să hrănească

pînă va fi el viu, iar după moastea lui, să fie iar sfintei mînăstiri.

Așișderea au lăsat Drosului postelnicul jupîneasa Rada și țigani ei ce vor rămînea nedați mînăstirii, să fie ai lui, să facă cum va vrea el cu dînșii și după moartea lui să-i dea cui va vrea el.

Așa au tocmit și au închinat și au dat Drosul postelnicul și jupîneasa lui Rada aceale mai sus zise, ca să-i fie moșie de moștenire, în veac, iar lor și părinților și moșilor lor să le fie pomeană în vecie, pînă va sta sfînta mînăstire.

Așișderea iar s'au tocmit Drosul postelnicul și jupîneasa lui Rada cu egumenul și cu tot soborul din sfînta mînăstire, cum slugile ce au avut din Balomirești, de vor vrea să șează în sat și să slujească sfintei mînăstiri, bine va fi, iar de nu le va plăcea, ei să aibă slobozie să meargă unde vor vrea, să nu aibă nimenea treabă cu dînșii.

După aceia Drosul postelnicul și jupîneasa lui Rada cu mare blestem au lăsat dinnaintea vlădiciei mele, care să va ispiti a sparge această pomană și a lua aceale sate și țigani și metocul mai sus zis dela sfînta mînăstire mai sus zisă, din ruda lor ori frate, ori sor, ori veri primari, ori nepot, iar acel om să fie anatema și de trei ori blestemat de Dumnezeu și de trei sute optsprezece sfinți părinți dela Nikeia, parte și lăcaș să aibă cu Iuda din Iscariot și cu Aria și de vlădicia mea încă să fie proclat și afurisit.

Și într'alt chip să nu fie înaintea poruncii vlădiciei mele.

Și s'au scris această carte vlădicească, în cetatea Tîrgoviștei și sfînta Mitropolie, în luna lui Avgust în 14 zile, văleat dela zidirea lumii 7116 (1608).

Luca Mitropolitul Vlahiei.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, filele 55-56 v.

10.

1608 (7116), Octomvrie 20.

Nicolea Blendea din Crețăști, fiind dator lui Gîscă Dinu din Căpreni și fiind strîmătorat de aceasta, se imprumută de 8500 bani dela doi nepoți ai săi, Stanciul și Dan, dindu-le partea sa de moșie din satul Crețăștii.

Adică eu Nicolea Bleandea ot Crețăști, dat-am zapisul meu la mîna nepotu-meu Stanciul Cioplea otam cum să știe că fi(i)ndu eu datoriu Guscăi Dinu din Căpreani, apucîndu-mă cu mare strînsoare pentru datorii și eu neavîndu cu ce a mă plății m'am rugat di nipotu-meu Stanciul de mi-au dat banii 7300 și nepotu-meu Danu bani 1200 de m'au tot (luat) din mîna Guscăi din Căpreni și m'am plătit de tot, iar eu încă le-am dat acestu zapisu al meu la mîna acest nepoții ai mei anume Stanciul i Danu ca să aibă a ținea și a stăpîni partea mea de moșia din Crețăști pă unde va fi, din pădure, din cîmpu, din siliști de casă, din vadu de moară, di peste tot hotarul și cu curăturile din Blăniță să le fie lor moșie ohamnică în veacu, lor și feciorilor și nepoților cîțu să vor trage. Și cîndu am făcutu acestu zapisu fost-au Stanciul Curteanul i Șandru ot Comănești i Pătru Stănomanu ot Crețăști i Flore(a) otam i Lăpădat otam, și pîntru credință me-am pos pețetea mea ca să s crează.

Leat 7116 (1608), mșta Octombri 20 dni.

Eu Nicola i sin ego fi-său Drag(o)mir.

Muzeul Gorjului, Gh. Ghibănescu, Surete și Isvoade, vol. VI, pag. 5.

11.

1607-8 (7116).

Porunca lui Radu Vodă Șerban, prin care întărește dreptul de stăpînire lui Dumitru ban, peste o jumătate de funie din satul Sălcușa.

Cu mila lui Voevod și domn al

întregei Țări Românești răposatului
Io Basarab Voevod, dat-am porunca
domniei mele, slugei domniei mele lui Dum
cu fii precîți Dumnezeu îi va da, că
la Sălcuța, jumătate de funie precît alege
de peste tot hotarul; deoarece această moșie a fost
cumpărat-o Drăgan, ginerile lui Dumitru ban, dela
Chamza și dela consortă fără știrea
lui Dumitru ban a apucat de veste,
iară sluga domniei mele ban nu s'a lăsat
de acea mai sus s'a ridicat și a răspuns
aspri ginerului său Dră 8000 aspri tocmai, bani
gata, pentru acei învoit a ține aceia mai sus
numita moșie.

Și a văzut mea și cartea răposatului
cinstitului domniei mele jupan Preda
marele ban al Craiovei a întors sluga
domniei mele Dumitru aspri la mîna gine-
rului său anul curgător
pentru această tocmeală
Bîrcan stolnic Stanciul păharnic și
jupan logofăt și Nica tul,
marele logofăt scaun orașul Tîrgoviște.

Leca mare p anul
7116 (1607—1608).

Io Radu Voevod (locul pecetii) cu mila lui Dum-
nezeu domn.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Minăstirea Zlă-
tari, Pachetul 11, Documentul 5. Original slavon și traducere
de I. Bărbulescu.

12.

1609 (7117), Ianuarie 17.

Cartea lui jupan Radul clucerul Buzescu, prin
care întărește minăstirii Tismana, părintelui egumen
Gherasim și călugărilor, dreptul de stăpînire asupra
unei jumătăți din Balta Bistreț.

Scriu eu jupan Radul clucerul Buzescu, această

a mea carte sfintei mînăstiri ce să zice Tismana,
unde este hramul cinstitei Adormiri a prea sfintei
curatei și prea binecuvîntatei Stăpînei noastre de
Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria,
ca să fie volnic părintele egumenul Gherasim și frații
din sfînta mînăstire, să-și ție partea lor din balta
ce se chiamă Bistrețul, însă jumătate dela Covăciță,
pînă în Măceș și pînă în Gîrla Repede, pentrucă
au adăogat această baltă sfintei mînăstiri ce-i mai
sus scrise toți domnii de mai înainte vreme, pentru
care le-am văzut și cărțile tuturor domnilor ce au
fost de mai nainte, și am văzut și cartea răposatu-
lui fratelui meu jupan Preda marele ban Craiove-
nesc, cum că să-și ție partea lor de baltă. Drept
aceia am dat și eu carte, ca să ție sfînta mînăstire
ce este mai sus scrisă, ca să-și ție mai sus zisa baltă
cu toate obîrșiile și cotiturile pre cît ține, ca să fie
dumnezeștilor monași spre hrană, pentru care să
fie volnici călugării din sfînta mînăstire, ca să ție
această baltă ce este mai sus scrisă și nimenea să
nu cuteze a-i bîntui sau a-i popri înaintea aceștii
cărți, fiindcă acel om, rău va pătîmi. Intr'alt chip
să nu fie după zisa mea.

S'a scris în luna Ianuarie, ziua 17-a, anul 7117
(1609).

Arhivele Statului Craiova, Condica Minăstirii Tismana III,
filele 673-675.

13.

1609, Martie 29, Tîrgoviște.

Hrisovul lui Radu Voevod, prin care dă în stăpî-
nire sfintei mînăstiri Bucovățul, care s'a numit mai
nainte Coșuna, să ție satul Bucovățul, satul Radova-
nul, satul Cornățăluț, cu branîștea și cu livezile dupe
împrejurul minăstirii și satul Săcuiul și Siliștea Bu-
coviciorul, satul Virvoru, satul Perișorul și moșie în
Hlovina și în Sulari a patra parte.

Celui a tot știutoriu și prea bunului Dumnezeu,
celui în Troiță slăvit, mărîre și laudă, celui ce

dintru neființă întru ființă le-au adus cuvîntul său, prin duhul său cel prea sfînt și au întărit cu prea slăvita și negrăita milostivirea sa, a nu lăsa să piară neamul omenesc pentru întinderea mîinilor ce au fost de mult în raiu a strămoșilor noștri, ci plecînd ceriurile, s'au pogorît și din stricăciune ne-au slobozit, dăruindu-ne noao în multe chipuri calea pocăinții dintru tot neamul, alegîndu-și lui fiu și făcîndu-și moșneani împărății sale, carele după faptă cea bună a celor ce plac lui Dumnezeu, ceale ce ochiul nu au văzut, nici urechea nu au auzit, nici la inima omului s'au suit, care au gătît Dumnezeu celor ce-l iubesc pre el. Pentru aceasta și eu binecredinciosul, blagocestivul și de Hristos iubitorul singur stăpînitoriu Io Radul Voevod, nepotul răposatului Io Basarab Voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind toată Țara Rumînească, încă și laturile plaiurilor Almașului și Făgărașului, herțeg, dorînd cei ce întru bună creștinătate și iubire de Hristos au trecut vreamea aceasta de acum și sfintele biserici ale lui Dumnezeu le-au rădicat și le-au înfrumusețat blagocestivii împărați și domni, care cu darul Dumnezeu, prin rugăciunile ceale către Dumnezeu ale acelor sfînți, să ține acel sfînt loc, prin care tot neamul creștinesc să luminează și să folosească sufletește și trupește. Iată și domnia mea, am dăruit acest cu totul cinstit și bine închipuit și mai întîiu decît toate darurile ceaste de acum mai cinstit, acest hrisov al domnii mele, sfintei și dumnezăeștii mînăstiri ce să numește Coșuna, unde iaste hramul sfîntului făcătoriuului de minuni ierarh Nicolae de la Miralichia, carea iaste lingă Craiova, însă iaste metoh dela Meteora, unde iaste sfîntă și dumnezăiască mînăstire ce să numește Varlaam, hramul Turturor Sfînților și fraților ieromonași ce vor lăcu întru acest sfînt locu:

Satul Bucovățul.

Ca să-i fie satul Bucovățul de lingă apa Jiului tot cu tot hotarul și cu toți rumîinii și cu tot venitul, pentru că acest sat ce s'au zis mai sus, el au fost al domnii mele dela moși, dela strămoși; apoi cînd au fost în zilele lui Ștefan Voevod, iar muma domnii mele, doamna Maria și domnia mea, am vîndut sînguri noi pre acel sat, de a noastră bună voe sfintei mînăstiri ce s'au zis mai sus, drept 27.500 de aspri. Deci dintru acei bani am luat sînguri noi aspri gata 13.000 și sînguri noi am lăsat la sfînta mînăstire, pentruca să ne pomenească aspri 14.500, ca să pomenească moșii și strămoșii și părinții domnii mele și sufletele noastre la sfînta proscomidie cu veaci.

Satul Radovanul.

Și iar să fie sfintei mînăstiri satul Radovanul, tot cu tot hotarul și cu toți rumîinii și cu tot venitul, pentrucă acel sat ce s'au zis mai sus, el au fost tot oameni slobozi, iar cînd au fost în zilele răposatului Mihail Voevod, iar ei toți săteanii, moșneanii satului, s'au vîndut sfintei mînăstiri, ce s'au zis mai sus, de a lor bună voe să fie rumîni, drept 24.000 aspri gata. Și încă au fost scos răposatul Mihail Voevod zeace oameni slobozi de bir din satul lor, pentru sfînta mînăstire, ca să fie rumîni sfintei mînăstiri. Și hotarale să se știe: Dela lacul Vițalului pe Vian, calea cea bătrînă, pînă la lacul Geamenii, la Rîpa Roșie și pînă la Padina Fîntinelor, împotriva la țărmurile Tîrnăvului, în sus pînă la lacul cu Cîrligele și pînă la obîrșia Poenii Boței. De acolo, pe cale în sus, pînă la Fîntîna lui Codilă și iar la lacul Calului și la lacul lui Dobre, iar la lacul Vițelului. Și rumîni anume Teodor și Șerban și Ionășco și Neagul și Toader și Beiută și Vladul și Ivașco și Tudor și Lupe și Oprea și Arcanul și Nan și Dumitru și Ioan și Titea și Șerban și Stoian și Țaroga și Mijcher și Fita și Dume și Bogdan și

Milce și Voico și Ivan și Mihăilă și Pușul și Pătru și Radul al lui Mutan și Ivan Sperla și Goțescul și Stoian al Grecului și Popa Oprea și Nacula și Voinea și Gruia și Neagoe și Oprea și Stan și Stroe și Baico și Creciun și Anca și Radul și Steful și Dragul și Tatomir și alt Dragul și Pătru și Grecul și Creciun și Drăghici și Neagomir și Neagomir Grecul și Stanciul și Ciurea și Șuțul și Gligul și Popa Marin și Barbul și Stanciul Horghei și Moșul și Liciul și Tatul și Dragul și Moșul și Dan și Bărbuci și Boca și Molmoc și Dumitru și Ivul și Stanciul și Lupul și Anca și Ivul și Voico Vilnescul și Radoslav și Lăzăroae și Ivuleasă și Stănciuorae. Toți acești rumâni sînt dela Radovanul.

Satul Cornățâlul.

Și iar să fie sfintei mînăstiri satul Cornățâlul, tot cu tot hotarul și cu tot venitul, pentru că acel sat ce s'au zis mai sus, el au fost de moștenire al Marcei Postelnicul din Șitoaia, apoi Marcea Postelnicul, el au miluit pe o slugă a lui anume Visul cu acel sat ce s'au zis mai sus, pentru dreapta și credincioasă slujbă care i-au slujit întru viața lui, încă l-au mluit în zilele bătrînului Alexandru Voevod, iar mai pe urmă, cînd au fost în zilele Mihniei Voevod, iar Visul, el singur au vindut pre acest sat jupînului Stepan vel clucer, drept 30.000 de aspri gata, iar după aceia jupîn Stepan cluceriul, el singur au dat pre acel sat Cornățâlul, tot cu tot hotarul și l-au închinat la sfînta mînăstire ce s'au zis mai sus, ca să-i fie veacinică pomenire și părinților lui. Și hotarul satului să se știe: lacul Bungetelului pînă la Fîntîna Grățimei, apoi pe izvor pînă la lacul Ursului și pe sleamul pînă la piscu și pînă la stîna lui Pană; de acolo în jos pe marginea pădurii, pînă la Ștubei și în sus pe matca apei pînă la gura Cerului și pe valea Cerului, în drept, pînă la lacul care iaste lîngă calea Diiului și pînă la lacul Tomei și pînă la buza Piscului Puiului și la valea lui Dobromir, drept obîrșia Țoței și pînă la Piscul Guiu-

lui și pînă la valea Bolfei și matca pînă la rădăcina Cluceriului și valea pirăului pînă la Troia și pînă la Ulmuleți.

Tot locul cu Braniștea și cu livezile dupe împrejurul sfintei mînăstiri.

Și iar să fie sfintei mînăstiri tot locul și cu Braniștea și cu livezile dupe împrejurul sfintei mînăstiri. Și hotarale să se știe: Din piatra dela țarmure, dela păr pînă la stejariul între Ulmi, iar la stejariu din mejdină pînă la drum și deacolea pînă la Ulmul Palavului, pe gîrlă, pînă la podul Palavului și gîrla pînă la Trestioară pe colnicul Purcariului, pe țarmure, pînă la varniță, între grădini. Pentru că aceste mai sus zise locuri și livezi, le-au fost cumpărat jupan Stepan biv vel clucer, în zilele bărînului Alexandru Voevod dela Craioveni, drept 120 de porci grași și porcul este 120 aspri, cin cup. aspri 14.400 și drept 30 de vaci, o vacă cîte 20 de aspri, cin aspri 6000. Iar după aceia jupan Stepan (?) clucerul, cînd au fost în zilele Mihniei Voevod, el iar au dat și au închinat aceste locuri și livezi sfintei mînăstiri ce s'au zis mai sus, pentru sufletul lui și al părinților lui, ca să le fie pomenire în veaci.

Satul Săcuiul.

Și iar să fie sfintei mînăstiri satul Săcuiul și se liștea de lîngă apa Jiului, care să chiamă Bucoviciorul, tot cu tot hotarul și cu rumîni și cu tot venitul, pentru că acest sat ce s'au zis mai sus, el au fost de moștenire al jupîniței Slavnei și al fie-sii Stancăi din Brativoești, apoi iale sîngure au dat și au închinat acest sat la sfînta mînăstire și s'au scris la sfîntul pomealnic numele lor și al părinților lor și a tot neamul lor.

Și hotarale să se știe: Din apa Jiiului pînă la gura Sasului și pînă la Comoară și la calea Țiganului pînă la drumul Secii și pînă la lacul Purcăreților și pînă la lacul Ciutii și la fîntîna Liicăi și

pînă la balta Rătundii și șuvița Bubrei, pînă la vadul Focșii și pînă la apa Jiului și în sus la Plopuleț, la padina Ciuroiului, pe valea Spinilor și pînă la capul tufelor Albului și pînă la fîntîna lui Ciucan la calea Munteanului, pînă la copăcel și pînă la gura Zloeștilor, și Strîmba pînă la apa Jiului.

Statul Virvorul.

Și iar să fie sfintei mînăstiri satul Vrîvorul tot cu tot hotarul și cu toți rumîni și cu tot venitul, pentru că acest sat, ce s'au zis mai sus, el au fost tot oameni slobozi, apoi cînd au fost în zilele răposatului Mihail Voevod, iar ei toți săteanii anume Giurca cu ceata lui și Burezu cu ceata lui și Barbul și Mîndrea cu ceata lor și Bogdan și Creciun și Liicul cu ceata lor și Lazăr și Pîrvul și Danciul cu ceata lor, s'au vîndut toți răposatului Mihail Voevod drept 30.000 de aspri data, de a lor bună voe să fie rumîni.

După aceia răposatul Mihail Voevod, el au dat și au închinat acel sat la sfînta mînăstire ca să-i fie la sfînta proscomidie pomenire lui și părinților lui în veaci.

Satul Perișorul.

Și iar să fie sfintei mînăstiri satul Perișorul tot cu tot hotarul și cu tot venitul, pentru că acel sat ce s'au zis mai sus el au fost de moștenire al lui Matei și al frățîne-său Vîlsan dela Caracal, apoi cînd au fost în zilele Mihail Voevod, iar jupîn Pîrvul biv vel clucer, el au cumpărat jumătate de sat dela jupîneasa Marga, fata lui Matei drept 8000 de aspri de argint și drept o carătă de Brașov, prețul au fost de 4000 de aspri și cu șasă cai albi, prețul lor aspri 3000 și drept o gheordie de zarpa drept 4500 aspri. Iar altă jumătate de sat au fost cumpărat-o părintele lui, jupîn Stepan cluceriul dela feciorii lui Vîlsan, anume Danciul și Radul și Dateo postelnicii drept un caftan de zarpa, drept o sută de florinți și drept o felegea de costirie cu jder

drept 3000 de aspri și drept o abăioară de sîrmă, prețul doaoă mie și cinci sute de aspri și drept un cal turcesc, drept cincizeci de florinți.

Iar după aceia jupîn Pîrvul clucerul, el iar au dat și au închinat acel sat la sfînta mînăstire, ca să fie pomenire lui și părinților lui în veci.

Moșia lui Hlovina cumpărătoarea călugărilor dela sfînta mînăstire Bucovățul.

Și iar au cumpărat călugării dela sfînta mînăstire moșie la Hlovina dela Hamza, nepotul lui Hamza Logofățul, însă o funie deplin drept 2500 aspri gata. Și iar dela Hamza din altă funie a treia parte drept 900 aspri gata; și iar dela Hamza din altă moșie drept 400 de aspri; și iar dela Bîrcă doao părți dintr'o funie drept 1600 de aspri gata; și iar au cumpărat călugării moșia Bunei dela Hlovin toată oricît s'ar aleage, du preste tot hotarul drept 2500 aspri gata.

Moșia Sulari.

Și iar să fie sfintei mînăstiri moșie la Sulari a patra parte du pretutindenea, du peste tot hotarul, pentru că au cumpărat această moșie jupan Stepan biv vel cluceriul, în zilele bătrînului Alexandru Voevod dela Pîrvul, nepotul Cîrbulețului, drept 3000 aspri gata. După aceia iar au dat și au închinat această moșie la sfînta mînăstire, pentru pomenirea lui și a părinților lui, ca să-i fie pomenire la sfîntul jârvenic.

Și pentru aceste sate și moșii, toate ce s'au zis mai sus sînt miluite și închinat de acei boeri bătrîni la sfînta mînăstire ce s'au zis mai sus, pentru pomenirea lor și a părinților lor, iar alte sate și moșii, ce s'au zis mai sus, iarăși sînt vîndute sfintei mînăstiri cu bunăvoia lor. Și am văzut sîngur domnia mea și cărțile altor domni bătrîni de mult, cari au fost mai nainte de noi, peste toate satele acestea și moșiile ce s'au zis mai sus, la sfînta mînăstire.

Drept aceia și domnia mea sîngur am înnoit și

am întărit hrisovul domnii mele și am dat singur domnia mea sfintei mînăstiri, ce s'au zis mai sus și ieromonahilor și fraților celor ce vor lăcui întru sfîntul loc, ca să le fie lor toate satele și moșiile ce s'au zis mai sus stătătoare și ohabnice și dumnezăeștilor călugări spre hrană și spre trebuință, iar ctitorilor ce s'au zis mai sus veacinică pomenire.

Și încă după petrecerea domnii mele, pre cine va alege Domnul Dumnezeu a fi domn Țării Rumînești, au din fii domnii mele, au din neamul nostru, sau după păcatele noastre din alt neam oare carele din pravoslavnicii domnii, de va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domnii mele, pre acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească întru domnia lui și în veacul viitoriu sufletului lui. Iar de nu va cinsti și nu va întări, nici va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci-l va călca și-l va sparge, pre acela Domnul Dumnezeu să nu-l cinstească, nici să-l întărească întru domnia lui, nici în veacul viitoriu sufletului lui, și care om s'ar ispiti a strica și a călca acest hrisov al domnii mele și va lua aceaste sate și moși și milostenie dela sfînta mînăstire, acela să fie proclēt și afurisit de 318 sfînti părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și cu alți necredincioși Jidovi, cari au strigat asupra Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Is(us H(ri)s(tos) zicînd: Ia-L, ia-L, răstignește-L pre El, sîngele Lui asupra lor și asupra feciorilor lor, care iaste și va fi în veaci, amin.

Iată și mărturii am pus domnia mea: pe jupin Radul Buzescul vel cluceriu și jupan Cernica vel dvornic și jupan Lupul vel logofăt și jupan Nica vel vistieriu și jupan Mîrzea vel spătar și jupan Bărcan vel stolnic și jupan Grigorie vel comis și jupan Stanciul vel paharnic și jupan Leca postelnic și ispravnic jupan Lupul vel logofăt.

Și au scris Neagoe logofătul, în scaunul Țirgo-

viștei, în luna lui Martie 29 și curgerea anilor dela Adam pînă acum văleat 7117 (1609).

Io Radul Voevod.

(Pecetea gospodară)

S'au scris aceat (izvod, după care s'au scris de mine în condică) în limba rumînească, dupe hrisovul cel slovenesc de Lupul Dascălul slovenesc, în București și iaste tălmăcire bună și adevărată.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Condica Mînăstirii Bucovățul Nr. 443, filele 5—9 v.

14.

1609 (7117), Aprilie 11.

Porunca lui Radu Șerban Voevod, prin care întărește mînăstirii Coșuna de lingă Craiova, dreptul de stăpînire, peste mai multe părți de moșie din Hlemna, cumpărate de călugări.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu Voievod și domn a toată Țara Rumînească, nepotul bătrînului și prea bunului Basarab Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, sfintei și dumnezeestii mînăstiri ce se chiamă Coșuna, unde iaste hramul sfîntului arhieru făcătorului de minuni Nicolaie al Miralichii, de lingă Craiova, ca să-i fie moșie în sat Hlemna, pentrucă au cumpărat călugării dela sfînta mînăstire dela Hamza nepotul lui Hamza logofăt, însă o funie deplin drept 2500 de aspri gata; și iar au cumpărat călugării din sfînta mînăstire iar dela Hamza din altă funie a treia parte, drept 900 de aspri gata; și iar au cumpărat dela Hamza din altă moșie drept 700 de aspri gata, și iar au cumpărat călugării dela sfînta mînăstire moșie dela Bărbăzah (sic) încă două părți dintr'o funie drept 1600 de aspri gata. Și iar au cumpărat călugării dela sfînta mînăstire moșia Bunii toată veri cît să va alege du preste tot hotarul din Hlemna, drept 2500 dă aspri gata. Și au vîndut-o ei această moșie ce s'au zis mai sus, de a lor bunăvoie și au

luat toți asprii cu știrea tuturor megiașilor și a boiarilor de pren prejurul locului din sus și din jos. Și au fost atunci mărturii la această tocmeală, boiari anume: Jupîn Preda clucer și Pantazi logofăt și Neagoie din Ișainiță și Iscrul logofăt și Radu din Grălești și Gherghe feciorul Armegăi și Lambu din Sătoaie și Hamza din Spineni și Vlăcul logofăt din Breasta și Vlăsan din Livezi și Vlîndu din Crețești și încă mulți boiari care nu s'au scris.

Drept aceia am dat și domnia mea sfintei și dumnezăeștii mînăstiri, ca să-i fie ei această mai sus zisă moșie, moștenire ohamnic și de întărire și de hrană sfintei mînăstiri și de nimeni să fie neclătită peste zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Radu Buzescu clucer i jupan Cernica mare vornic și Lupul marele logofăt și jupan Nica vel vistier i jupan Mîrze vel spătar i jupan Bărcan vel stolnic i Grigorie vel comis i Stanciul paharnic i Leca vel postelnic și ispravnic Lupu vel logofăt.

Și am scris eu Stan nepotul lui Stan ot Tirgoești.

Aprilie 11 zile, leat 7117 (1609).

Arhivele Statului București, Condica Mînăstirei Călușul și Bucovățul, Nr. 772, filele 735-736.

15.

1609 (7117), August 14, Tirgoviște.

Cartea mitropolitului Luca al Ungrovlahiei, prin care întărește mînăstirii Bucovăț daniile făcute de Drosul postelnic și Jupîneasa lui Rada, adică satele: Drăgoia, Gabrov, Mărăcini, Berbești, Timburești, Mușătești, mînăstirea Robaia și satul Balomirești cu sălașele lor de țigani, cu rumîinii și cu tot venitul.

Milostiiu Bojieiu preo mitropolit kir Luca vsei zemli Vlașcoi.

Scris-am vlădicia mea această carte a vlădiciei mele, sfintei mînăstiri ce să cheamă dela Bucovăț

aproape dela Bucovăț, ce iaste hramul sfîntului de mîni făcătoriu Nicolae Miralichischi, pentru ca să știe că au venit însuși Drosul postelnic feciorul Armega banul, împreună cu Jupîneasa lui Rada fata Radului postelnic feciorul Pașadiei, de față înaintea vlădiciei mele și a tot clirosul vlădiciei mele la sfînta Mitropolie. Deci ei au dat și au închinat ale lor sate și țigani ce au avut de moștenire de a lor bună voie, sfintei mînăstiri mai sus zise, însă după moartea lor au lăsat și au dat satele anume Drăgoaia și din Gabrov partea Drosului postelnic toată și din Mărăcini așisderea partea lui toată veri cîtă se va aleage peste tot hotarul, și trei sălașe de țigani. După aceea s'au sculat și Jupîneasa lui Rada deci iar au dat den moșiile și ocinile ei, satul anume Berbești? partea ei toată jumătate de sat din Timburești din plasa Pașadiască partea Jupînesei Radai toată și Mușătăștii partea Drosului postelnic și a Jupînesei lui Radii toată veri cîtă se va aleage. Așisderea au dat și au închinat și mînăstirea din Roboia cu toată moșia și cu rumîinii și cu toate moșiile și cu tot venitul ca să fie metoh sfintei mînăstiri dela Bucovăț. Și cine să va afla călugărași dela Robaia să caute să asculte de igumenul dela Bucovăț și de învățătura lui și de alaiți frați de în sfînta mînăstire și să puie ce călugăr pe cine va vrea el, cari vor asculta de învățătura lui. Și încă au mai dat Jupîneasa Rada 4 sălașe de țigani sfintei mînăstiri mai sus zise din moșia ei. Încă după aceia așa s'au tocmit Drosul postelnic și Jupîneasa lui Rada și egumenul și cu cealalți frați de în sfînta mînăstire, cum cînd să va întimpla moarte Drosului postelnic și Jupînesei lui Radei, să aibă grije egumenul cu toți călugării de în mînăstire să-i ducă să-i îngroape la sfînta mînăstire, să le zacă oasele acolo unde e îngropat și Armega banul tatăl Drosului postelnic, și să-i grijească egumenul și călugării, de săi pomenească și să le facă toate pometele (sic) cum e legea morților, pentru că așa s'au

tocmit Drosul postelnic și jupîneasa lui Rada. Și au dat și au închinat ei aceste mai sus zise sate și țigani și metoh al lor sfintei mînăstiri de a lor bună voie, pînă au fost amîndoi vii cu suflet. Inșă după moarte cum de va muri mai înnaainte Drosul postelnic de jupîneasa lui Rada, să fie sfînta mînăstire aceale sate și țigani partea lui mai sus zisă. Așijderea dacă va muri și jupîneasa lui Rada iar să fie partea ei mai sus zisă sfintei mînăstiri. Incă după aceia iarăș au mai dat din moșia ei satul Balomirești bărbatului ei Drosului postelnic, inșă după moartea ei de să se hrănească el pînă va fi viu, iar după moartea lui să fie iar a sfintii mînăstiri. Așijderea au lăsat Drosului postelnic jupîneasa Rada și țiganii ei ce vor rămînea ne dați mînăstirii, să fie ai lui, să facă cum va vrea el cu dînșii, și după moartea lui să-i dea cui va vrea el. Așa au tocmit și au închinat și au dat Drosul postelnic și jupîneasa lui Rada aceale mai sus zise sate și țigani și metoh sfintei mînăstiri ce s'au zis mai sus, ca să fie ocină și moșie în veaci, iar lor și părinților și moșilor să fie pomană în vecie pînă va sta sfînta mînăstire. Așijderea iar s'au tocmit Drosul postelnic și jupîneasa lui Rada cu egumenul și cu tot săborul din sfînta mînăstire cum slugile din Balomirești ce le-au avut de vor vrea să șează în sat și să poslușească în sfînta mînăstire, bine va fi, iar de nu le va plăcea ei să aibă slobozie să meargă unde vor vrea, să n'aibă nimenea trabă cu dînșii.

După aceia Drosul postelnicul și jupîneasa lui Rada cu mare blestem au lăsat dinnaintea vlădiciei mele, cari să vor ispiti a sparge această pomană și a lua aceale sat și țigani și metohul mai sus zis dela sfînta mînăstire mai sus zisă, din ruda lor ori frate, ori soră, ori văr primare, ori nepot, acela om să fie anatema și procllet de Dumnezeu și 318 părinți cei dela Nicheia și să fie cu Iuda din Iscariot și cu Aria și de vlădicia mea încă să fie procllet și afurisit și de nimenea să fie neclătît peste zisa și porunca vlădiciei mele. Și am scris eu Nistor

logofăt în cetatea Tîrgoviștii, în Sfînta Mitropolie.
Arhiereu mitropolit Ungrovlahii, Luca.
Avgust 14 zile, leat 7117 (1609).

Arhivele Statului București, Condica Mînăstirii Călușul și Bucovățul, Nr. 722, filele 684-677. Documentul este cu foarte mici deosebiri la fel cu Nr. 9, pag. 64.

16.

1609 (7117), Avgust 22.

Cartea lui Radu Șerban Voevod, dată mînăstirii Bucovățul, prin care interzice rumînilor jupînului Pană vistier, să mai treacă peste hotarele moșiei mînăstiril dinspre satul Sulăreani.

Milostiiu Bojiu, Io Radul Voivod și domn, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei mînăstiri dela Bucovățul, unde iaste hramul sfîntului Arhiereu Nicolae, să fie în pace și slobod de către satul Sulăreani, rumîni dregătoriului domnii mele jupan Pană vistierul. Pentru că au venit călugării înnaainte domnii mele de s'au jăluit cum nu să pot odihni de acei rumîni, ce zic ei cum i le împresoară moșia cu hotarul. Deci i-au sorocit călugării aicea înnaainte domnii mele și n'au vrut rumîni să fie de față și au mărturisit însuși dregătoriului domnii mele jupîn Pană vistier înnaainte domnii mele, cum au fost mers el acolo la aceale moșii și hotară. Deci au văzut și au adevărat el însuși cum nu le împresoară călugării nimica în moșia acelor rumîni, ci numai ce țin ei călugării moșia lor pînă în hotar, cum i-au fost hotărît acei 12 boiari mai dennainte vreme.

Drept aceia am dat domnia mea călugărilor de în sfînta mînăstire ce scrie mai sus, ca să fie în pace și slobod de către Sulăreani, iar ei de vor vrea să mute hotarele, ei să vie înnaainte domnii mele să-și ia 24 de boiari să hotărască. Drept aceia nici de cum să nu aibă bîntuială preste această carte a

domnii mele și nici de cum peste zisa domniei mele.

I sam rece gospodstvami. Pis Gherghe.

Avgust 22 zile, leat 7117 (1609).

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Călulul și Bucovățul, Nr. 722, fila 795.

17.

1609 (7118), Octombrie 29, Tîrgoviște.

Porunca lui Radu Șerban Voevod, prin care hotărăște ca jumătate din satul Povarul, cu țiganii specificiți, să fie împărțiți pe din două între minăstirile Coșuna și Crețești.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și domn a toată Țara Rumînească, nepotul răposatului Io Basarab Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, sfintei și dumnezeestii minăstiri ce să chiamă Coșuna, unde este hramul sfîntului Nicolae al Miralichii, ca să-i fie jumătate de moștenire jupînelui Rusco și a jupînesii lui Calii, însă din satul ce se chiamă Povarul; însă jumătate du preste tot hotarul, și țiganii iar jumătate. Și țiganii anume Lupul cu țiganca lui Drăgana și cu feciorii lui anume: Luma și Voica și Anița; țiganii anume Dobra și Stan; să împartă această moșie a satului Povarul și acești țigani ce s'au zis mai sus, în doao sfînta minăstire ce să grăește Crețeștii, hramul sveti Ioan proroc Botezătorul, pentru acest sat ce au fost mai sus zis. Ei, țiganii au fost cumpărat jupîn Rusco portarul și jupîneasa lui ce s'au mai zis mai sus Calii, cîndu au fost în viața ei. Deci ea atunci numai au rodit din trupul lor o copilă anume Stanca. Ci așa s'au tocmit ei singuri de a sa bună voe, de au fost făcut ei și carte cu mare blestem, cînd va vre să moară, iar ei să aibă să-i îngroape pe amîndoi la sfînta minăstire în Coșuna, și să fie acest sat Povarul și acești țigani ce s'au zis mai sus, toți ai sfintei minăstiri Coșuna, și altul nimene treabă

să n'aibă. Și după aceea i-au apucat pre ei pe amîndoi moarte și s'au îngropat amîndoi la minăstirea din Coșuna. Iar după moartea lor, iar copila Stanca, ea, n'au murit, ci au crescut și au trăit pînă a făcut și ea copilă. Deci s'au întîmplat iar moarte amîndorora și Stancăi și fetii. Deci nu s'au îngropat ea unde s'au îngropat părinții ei în Coșuna, ci s'au îngropat la sfînta minăstire dela Crețești, cu fata ei. Iar după moartea lor, s'au sculat călugării dela Coșuna, de au venit cu pîră înaintea domnii mele, cu călugării dela Crețești. Și așa pîrăia călugării dela Crețești, cum să ție numai ei acest sat Povarul și acești țigani ce s'au zis mai sus. Iar într'aceia domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și am văzut însumi domnia mea, că nu este cu cale și cu dreptate să ție numai minăstirea dela Crețești aceste moșteniri afară din minăstirea dela Coșuna; pentrucă în minăstirea dela Coșuna s'au îngropat părinții lor, iar în minăstirea dela Crețești s'au îngropat fii lor. Deci așa am socotit și am ales domnia mea, ca să împartă aceste minăstiri amîndoa acest sat Povarul și acești țigani ce s'au zis mai sus, că așa au tocmit domnia mea, dinaintea a tot divanul domnii mele. Drept aceia am dat domnia mea sfintei și dumnezeestii minăstiri dela Coșuna, ca să-i fie jumătate de sat din Povar și jumătate din țiganii ce s'au zis mai sus moștenire ohamnică și de nimene să fie neclătit peste zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupanul Cernica marele vornic și jupanul Lupul vel logofăt și Enache vistier și Mazăre spătar și Bărcan stolnic și Coste comis, și Stanciul păharnic și jupîn Leca marele postelnic și jupan Lupul vel logofăt. Și eu Neagoe am scris în Tîrgoviște, Octomvrie 29 zile, leatul 7118 (1609).

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Bucovățul din grupa condicelor Brincovenești, f. 723—725; Oltenia, cartea II, pagina 2-3, publicat de Stoica Nicolaescu.

DOMNIA LUI RADU MIHNEA VOEVOD

1611 August-Septemvrie — 1616 August.

1.

1611 (7120), Decemvrie 29.

Porunca lui Radu Mihnea Voevod, prin care întărește mînăstirii Tismana, părintelui egumen Ioan și călugărilor, dreptul de stăpînire asupra bălții Bistrețul, volnicindu-i să ia jumătate din vama peștelui.

Cumila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și domn, fiul răposatului Mihnei Voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezeestii mînăstiri ce să numește Tismana, unde este hramul Adormirii Născătoarei de Dumnezeu și părintelui igumen Ioan, ca să fie volnici călugări dintr'această sfîntă mînăstire ce iaste mai sus scrisă, a-și țineare balta Bistrețului din Măceș pînă la Birzo-gîrlă de să-și ia vama din pește în doao de să'mpartă călugării cu stolnici dintr'această baltă, ori pe unde vor avea și să n'aibă de nimenea opreală, pentru că am văzut domnia mea și cărțile altor domnii bătrîni ce au fost de mai nainte vreame, însă cartea răposatului Alexandru Voevod și cartea răposatului părintelui domniei mele Mihnei Voevod și cartea lui Șerban Voevod. Așisderea și domnia mea am dat sfintei mînăstiri ce iaste mai sus zisă, ca să fie volnici călugări să-și ia vama de pește, cum au luat și de nainte vreame. Drept aceia și voi, stolnicilor cari veți fi acolo pre la acele bălți, încă să căutați de să împărțiți vama de pește în două cu călugării, iar de nu veți asculta cum este învățatura domniei

mele, ce le veți opri vama peștelui, apoi bine să știți că voi trimitte domnia mea, de vă va lua și partea voastră din vama peștelui și veți avea mare răutate de către domnia mea. Aceasta vă grăesc domnia mea și într'alt chip să nu fie după cuvîntul domniei mele. Și însuși am zis domnia mea.

Dechembrie 29, anul 7120 (1611).

Io Radul Voevod

(L. P.)

Arhivele Statului Craiova, Condica Mînăstirii Tismana III, fila 675.

2.

1611 (7119) Mai 23, Tirgoviște.

Radu Vodă întărește stăpînirea mînăstirii Coșuna peste a șasea parte din Iamnic.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și domn a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și răposatului Mihnei Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezeestii mînăstiri dela Coșuna, unde iaste hramul sfîntului arhieru și făcătoriului de minuni Nicolae Miralichii și ieromonașilor și fraților ce lăcuesc într'acel, lăcaș ca să-i fie moșia Iamnicul, de peste tot satul a șasea parte, din cîmp, din pădure și din apă și cu vad de moară și cu șăderea satului, de peste tot hotarul, pentrucă această moșie ce e mai sus scrisă au dat-o și au închinat-o sfintei mînăstiri ce s'au zis mai sus, jupîneasa Jăpei, încă din zilele răposatului Mihail Voivod. Și s'au îngropat acea jupîneasă a Jăpei acolo la sfînta mînăstire și s'au scris ia și boiariul ei și feciorul lor la sfîntul jărtvenic. Însă mai de nainte vreame au păzit-o călugării dela sfînta mînăstire pe jupîneasa Jăpei Gani. Și la moartea ei, ea au dat-o și au închinat această moșie ce s'au zis mai sus sfintei mînăstiri, pentru sufletul ei și al bărbatului ei și a filor lor ce s'au zis mai sus. Și am văzut și domnia mea cartea răposatului Mihail Voivod de miluire pentru acea

moșie ce s'au zis mai sus. Drept aceia cînd au fost acum în zilele domniei mele, au venit cu pîră înaintea domniei mele cu călugării dela sfînta mînăstire, o rudenie a bărbatului ei Jipei, anume Dana, cu frate său. Și așa pîrăia și înaintea domniei mele, cum că ar fi dat Jăpa la sfînta mînăstire dintr'alte părți, iar cea moșie ce s'au zis mai sus Iamnicul, n'ar fi fost dată și închinată sfintei mînăstiri.

Drept aceia domnia mea am căutat și judecat pe dreptate și pre lege cu toți cinstiții dregătorii domniei mele. I am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihai Voevod la mîinile călugărilor de miluire, făcută cu mare blestem pentru această moșie ce s'au zis mai sus, cum că au fost miluit jupîneasa Jipei. Încă mulți boiari s'au întîmplat la divanul domniei mele, cari au mărturisit înaintea domniei mele cum că au fost dat și închinat jupîneasa Jăpei această moșie ce s'au zis mai sus sfintei mînăstiri.

Drept aceia Dana și cu frate-său au rămas de lege și de judecata înaintea domniei mele, precum de acum înainte să nu aibă nici un lucru și nici un amestec, pentrucă am dat-o și domnia mea sfintei mînăstiri ce s'au zis mai sus, ca să fie ei moșie de moștenire ohamnică dumnezeștilor călugări, celor ce vor viețui într'acel sfînt lăcaș, să le fie de hrană și de chiverniseală, iar ctitorilor ce s'au zis mai sus, vecinică pomenire. Și de niminea neclătit peste zisa domniei mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Vintilă vel vornic i jupan Nica vel logofăt i Deadiul vistier i Cîrstea spătar i Panait stolnic i Bratul clucer i jupan Foti vel postelnic și ispravnic Nica vel logofăt și eu Neagoe logofăt am scris în Tîrgoviște.

Mai 23, 7119 (1611).

3.

1612 (7120), Mai 11, Tîrgoviște.

Porunca lui Gavril Movilă Voevod, prin care întărește lui Stoea cu frații lui și altora, dreptul de stă-

pîntre peste cîte o bucată de moșie din Găvlani, rămasă fiecăruia moștenire.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavril Moghila Voevod și domn a toată Țara Romînească, feciorul marelui și răposatului Io Simion Moghilă Voevod; dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoea și cu frații lui și lui Lăpădat, cu frate-său, și lui Pătru cu frate-său și Stoicăi, și Nicolei cu frații lor și feciorilor lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie în Girleani, însă Sta(o)ea și cu frate-său să ție dintr'o funie deplin a șasă parte, ce să zice funia Drăgănească. să ție din funia Nănească a noua parte cu frate-său, și din funia Drăgănească să ție drept 420 aspri, parte de moșie cîtă se va alege și Barbul să ție sîngur din funia Udrească partea lui, și Stoica să ție din funia Nănească a 9 parte, și iar Nicola cu frate-său să ție a treia parte din funia Drăgănească. Și hotarul acestor moșii încă să se ție, din mijlocul apei Jiului, pînă în drumul Sărei, și să hotăraște cu Comoșteanii și cu Hueezii pînă în piatră și pînă în gîrla Stradoveanului, și despre Bojnești pînă în piatră, și pînă unde se chiamă lumina Ocolnei, pentrucă aceste moșii ce s'au zis mai sus, au fost a lor dreapte și bătrîne, de moștenire fiind toți judeci. După aceea cînd au fost în zilele lui Mihail Voevod, iar acești megiași ce s'au zis mai sus, ei s'au fost vîndut lui Mihail Voevod cu toate moșiile, iar în urma lui Mihail Voevod au căzut aceste moșii toate, în mîna lui jupan Pană visteriu și le-au tot ținut Pană visteriu aceste moșii pînă la moartea lui, iar după moartea lui, iar au căzut aceste moșii, pe mîna featei lui jupanița Caterina și a gineri-său Vasilie vistieriu. Apoi cînd au fost în zilele Radului Voevod feciorul Mihnei Voevod, iar jupanița Caterina și cu bărbatî-său Vasile vistieru, ei au fost vîndut aceste moșii ce s'au zis mai sus popei Badei, ca să-i fie lui moșie de moștenire. După aceea moștenitorii ce s'au numit mai sus, ei n'au îngăduit

pentru aceste moșii, fiindcă mai denainte vreme, au fost ale lor de moștenire, apoi au făcut tocmeală cu popa Badea, de au răscumpărat moșiile lor ce s'au zis mai sus, însă să se știe care oameni, și câte câți bani au dat pe moșia lui ce s'au zis mai sus: întâiu au dat Stoea cu frate-său 815 aspri, și Lăpădat cu frate său, și Pătru cu frate-său au dat 880 aspri și Barbul singur asprii 600 și Stoica au dat 500 aspri, și Nicola cu frate său au dat 650 aspri, de au răscumpărat moșiile lor, ca să le fie moștenirea iar pe mâna lor, precum au fost mai denainte vreme. Pentru aceea am dat și domnia mea lui Stoia cu frații lui, și lui Lăpădat, și lui Pătru cu frații lui, și Barbului și Stoicăi, și Nicolei cu frații lui, ca să le fie moșiile ce s'au zis mai sus ohabnice, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și da nimenea să nu să clătească după zisa domnii meale.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Ianache vel ban al Craiovei și jupan Ivașco vel vornic și jupan Papa vel logofăt și jupan vel vistier și Miho spătar și Mihalache stolnicu și Buzinca Comisu și Vladu paharnicu și jupan vel postelnic și ispravnic jupan Papa vel logofăt și am scris eu Neagoe logofăt în cetatea Tîrgoviștei.

Maiu 11 leat 7120 (? 1612).

Io Gavrilă Moghilă Voevod.

(Pecetea domnească)

Data trebuie revizuită cu concluzii.

4.

1612 (7120), Iunie 6.

Radu Mihnea Voevod, întărește lui Pătru logofătul din Goești, stăpînirea asupra rumînilor din acest sat, cumpărați de el, în zilele lui Șerban Voevod.

Io Radu Voevod sin Mihnea Voevod, lui Pătrul logofătul ot Goești, ca să fie volnic cu cartea domniei mele de să-și ție însă ai lui rumîni de în sat de în Goești de să-și lucreze tot lucrul cu dînșii,

cum iastea obiceiul rumînesc și să le ia gălețile și să-i dătuiască cum ca și alalți boieri pre rumîniilor; pentru că acești ei s'au fost vîndut lu Pătru logofăt încă mai dinainte vreme, de în zilele lu Șerban Voevod, cînd au fost venit întiiu domn în țară. Deci dă atunci pînă acum, tot i-au fost rumîni cu bună pace și i-au lucrat toate lucrurile și i-au dă-tuit ca pre niște rumîni. Iar cînd au fost acum în zilele domniei mele, ei au zis către Pătru logofătul cum că nu i-au vîndut de în siliștea satului, nici de (în) apă, nici de în pădure, făr'cît au zis ei că i-au vîndut numai cîmpul. Iar domnia mea am vă-zut și cartea lui Șerban Voevod, cum au fost cum-părat Pătru logofăt toată ocina aciia cu rumîni preste tot hotarul, cum să fie și ei rumîni. Drept aceia am dat domnia mea lui Pătru logofătul ca să-și ție ru-mîni și să-i lucreze tot lucrul, iar carele nu va asculta, să aibe certare de Pătru logofăt, pentrucă așa iaste învățatura domniei meale.

Iunie 6, 7120 (1612 ?).

(monogram peceti)

A. O. XIV p. 97; publicat de I. Donat.

5.

1613 (7121), Aprilie 6.

Porunca lui Radu Mihnea Voevod, prin care dă-ruește lui popa și fiilor săi o parte din moșia Comani.

Milostia Bojia, Io Radul Voevod sinu pocoi-nomu Mihnev Voevod. Davat gospodsvomi siio po-veleanie gospodsvami acestor oameni pre nume: Popa cu feciorii și Stoian i Pătru și liuova și Stoian i Giora de în sat de în Comani, ca să fie de acuma înainte în pace și slobози de cătră boiiarinul domnii mele Ion comisul de în Priia pentrucă au venit acești oameni ce sunt mai sus ziși, înaintea domniei mele de se-au jeluit și au spus cum sunt rumîni sfintei mînăstiri dela Tismeană de moșie de în sat de în Comani. Deci, cîndu au fost mai denainte

vreme, au fost trecut Dunărea de multe nevoi și de răutăți. Iar cîndu au fost în zilele lui Șerban Vodă, deacă se-au împăcat seara, ei au trecut Dunărea iar deîncoacea în țeară. Deci au fost mersu de au șezut în satul lui Ion comisul în Maglavit, patru ai și au lucrat și i-au dijmuit ca pre niște oameni ce se-au hrănit pre locul lui deatunce pînă acum. Iar cînd au fost acum, în zilele domniei mele și se-au dus la a lor moșie în Comani. Iar Ion comisul, el i trage să-i facă rumîni cu sila. Și au venit și egumenul Ioan dela Tismana de (au) spus înaintea domnii mele cum sântu rumîni mînăstirei de moșie (și) Ion comisul n'are nici un lucru cu dînșii. Drept aceia am dat domnia mea popei lui Stan și cu feciorii lui Stoian i Pătru și Iovei și Stoian i Geora de va fi așa cum au spus ei, să fie în pace de către boiarinul domnii mele Ion comisul, mai mult lucru cu ei să n'aibă ce să-i lase în pace, să șează la satul mînăstirei cu toate bucatele lor și de nimenilea opreală să n'aibă, că așa iaste în ruptura domnii mele i naco (danii) est po recii gospodsvomi ot divan pis.

April 6 dni, leat 7121 (1613).

Io Radul Voevod Gospodinî. Milostieio Bojeio.

A. O. I. p. 236; publicat de N. G. Dinculescu.

6.

1613 (7121), Mai 5, Tirgoviște.

Porunca lui Radu Mihnea, prin care întărește lui Malcoci slugerul, niște moșii și țigani în Baloșani, Dolj.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și domn a toată Țara Rumînească, fiul răposatul Mihnei Voevod, dat am domnia mea această poruncă a domnii mele, boeriului domnii mele Malcoci Slugeru, și cu feciorii lui cați Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie Baloșanii toată partea lui, oricîtă va fi și partea cumnată-sei jupîneasei Mariei, iar toată,

din cîmp, din pădure și din apă și din selitatea satului și cu rumîni cîți vor fi, de peste tot hotarul, din hotar pînă iară în hotar, pentrucă aceasta mai sus zisă moșie din Baloșani partea cumnatăsei jupîneasei Mariei, el au scimbat Malcocii cu cumnată-sa jupâneasa Maria, de au dat Malcocii Sulgeru partea lui de moșie toată din Crușitu și cu toți rumîni, și cu tot venitul din hotar, pînă iară în hotar cumnatăsei jupîneasei Mariei, iară cumnată-sa Maria, ia iară au dat a ei parte de moșie de la Baloșani, iar toată de peste tot cum s'au zis mai sus, cumnatu-său lui Malcoci Sluger, moșie pentru moșie și așa s'au așezat ei de a lor bună voie și s'au întîmplat acolo la această tocmire mulți boeri marturii anume: Neague Cămărașu, Neague logofăt din Strîmbești și Șoptelir i Dragomir an'indoi vtor armași și Staicu postelnic ot Sintești, și Clada cu pețu, și bădica Armașul ot Negomirești, și încă mulți boeri care nu sunt scriși aici.

După aceia iar au cumpărat jupan Malcoci Slugeru, oarecari țigani anume Radul Grier și cu țiganca lui și cu trei băieți un sălaș, dela nepoții lui Banu Vodă, anume Dana i Dima i Lena, drept 6000 aspri gata și au fost acolo mărturii, aldămășarii anume, Nica i Dima al Mencăi din Căpreni și Mihăilă din Mălinești și Preda din Căpinteni, încă și mulți boeri și megiași care nu s'au scris aici, și au vîndut acești mai sus ziși țigani de a lor bună voie, și cu știrea tuturor megieșilor dinprejurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Drept aceia am dat și domnia mea boeriului domniei mele lui Malcoci Slugeru, ca să fie lui moșie, și țiganii ce s'au zis mai sus, întru moștenire și ohamnici lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui, și de nimenea să nu să clătească după porunca domniei mele, iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Vintilă vel dvornic și jupan Nicola vel logofăt și jupan Dodiol vel vistier și jupan Cîrstea spătariul și Panait stolnicu și Bratul comis și Lupu paharnicu și jupîn Bernad vel postelnic și ispravnic

jupan Nicolae vel logofăt și cu Neagoe logofăt, care leam scris în Țirgoviște, în luna lui Mai 5, zile și dela Adam pînă acum văleat 7121 (1613).

Io Radul Voevod.

(peceta gdară).

Acest izvod s'au tălmăcit după hristov slove-nesc, în dialectul rumînesc, întocmai din cuvînt în cuvânt, de mine Dionsie Eclisiarhul, dascăl slove-nesc în Craiova 1819.

A. O. an. V. p. 233-34, publicat de N. Plopșor.

7.

1613 (7121) Mai 12.

Radu Vodă Mihnea întărește stăpînirea minăstirii Jitianu peste Iamnic, partea jupînesei Dana din Vulcânești.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și domn a toata Țara Rumînească, feciorul răposatului Mihnei Voevod, dat-am domnia mea sfintei și dumnezeieștii minăstiri ce să chiamă Jitian, hraam sfîntului și marelui mucenic Dimitrie mirotoghivago și părinților călugări, cîți vor lăcui într'această sfîntă minăstire, ca să fie lor ocină în Iamnic, însă partea jupînesii Danei din Vîlcânești, jumătate din sat și din pădure și din apă și din siliștea satului și du peste tot hotarul, pentru că această ocină ce am zis mai sus fost-au veache și dreaptă dela strămoșii jupînesii Danei. Iar cînd au fost în zilele Radului Vodă Șarban, jupîneasa Dana, ia au dat această ocină mai sus zisă, satul jumătate la Stagora, la Sfînții Pavel, iar cealaltă parte de satu din Iamnic și din Arșova o au cumpărat-o jupîn Preda biv vel Ban Cralevschi, partea Ghiții și a Marcii și a lu Pătru și a Neculii și a lu Stan dreptu 20.000 aspri gata. Apoi iar au dat această ocină la minăstirea ce s'au zis mai sus, iar partea Jăpei jumătate din sat al 6 parte, el au fost miluit Jăpa pe călugării dela Coșuna. Și de atunci pînă acum, ei tot au stă-

pînit călugării dela Coșuna. Și de atunci pînă acum ei tot au stăpînit călugării dela Jitian această mai sus zisă ocină cu bună pace. Iar cînd au fost acum în zilele domnii meale, călugării dela Coșuna, și s'au sculat de s'au pîrit cu jupîneasa Dana și cu călugării din Jitian față la Divan și așa pîra înaintea domnii meale, cum că au și ei ocină al șaselea parte du preste tot hatarul din Iamnic și Arșova. Apoi domnia mea am căutat și am judecat cu dreptate, după lege cu toți boerii divanului domnii meale. Și am văzut domnia mea și cartea lui Pătrașco Vodă, teciorul Mircei Vodă și cartea răposatului Alixandru Vodă cum că n'au avut călugării dela Coșuna ocină în Iamnic și din Arșova du preste tot hotaru al șaselea parte, ci numai au avut în Iamnic jumătate din sat, al șaselea parte, iar alt nimic. Și apoi au rămas călugării dela Coșuna de judecată dinnaintea domnii meale, cum să fie ei ocina al 12 parte în Iamnic și în Irșova, cum au ținut și pînă acum.

Drept aceia am dat și domnia mea călugărilor din Jitian ca să le fie lor moșie ohabnică de hrană și de'nbrăcăminte și pentru pomenirea ctitorilor.

Încă și mărturii am pus domnia mea pre jupan Vintilă vel Dvornic i Necula vel logofăt i Dediul vel vistier i Panait vel stolnic i Cîrstea spătar i Bratul comis i Lupul paharnic i jupan Bernea vel postelnic.

Și am scris eu Neagoe logofăt.

Mesița Mai 12 zile leat 7121 (1613).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Minăstirii Jitianu Nr. 723, fila 453.

8.

1613 (7121), Mai 25.

Porunca lui Radu Mihnea Voevod, prin care întărește jupînesii Catalina băneasa, soția răposatului

jupan Preda Buzescu și jupînesii Mara, stăpinirea peste satul Plenița și siliștea Păstaia.

Cu mila lui Dumnezeu Io Radul Voivod și domn a toată Țara Rumînească feciorul răposatului Mihni Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, jupîneasei Catilunii băneasei, a răposatului jupan Predii ce au fost vel ban al Craiovei și cucoanei ei jupîneasei Marai, ca să le fie satul Plenița și Siliștea carea se chiamă a Păstăii toată cu tot hotarul și cu toți rumînii și cu dealul cu viile și cu tot venitul, din hotar pînă în hotar, pentrucă acest sat ce s'au zis mai sus, el au fost al ei dela moși, dela strămoși. Iar după aceea cînd au fost în zilele lui Pătru Voivod Cercel, iar satul Plenița și satul Păstaia anume Albul și Sutilă și Cioroviță și Oprea și cu toți săteanii și mari și mici, ei au avut pîră înaintea lui Pătru Vodă Cercel cu jupan Radul clucer Buzescul și cu frate-său Preda biv vel ban și cu jupan Stroe biv vel stolnic. Și așa pîriia ei atuncea înaintea lui Pătru Voivod cum că iaste al lor acest sat de moștenire și de milă tot satul Plenița și cu siliștea Păstăii. Încă au scos ei atuncea în divan cartea răposatului Mircei Vodă și cartea răposatului Petru Vodă, feciorul Mircei Vodă și jupan Radul clucer și cu frate-său Preda Banul și Stroe stolnicul, ei au scos cărțile lor de moștenire: încă cartea răposatului Vladului Vodă Călugărul și cartea Radului Vodă, care au perit la Rîmnic și cartea Vladului Vodă cel sugrumat și cartea răposatului Pătrașco Vodă. Și au cetit domnia lui toate cărțile lor pre rînd în divan înaintea tuturor cinstiților dregătorilor domniei lui. Deci într'aceia Pătru Voevod, văzînd toate cărțile acelor domni bătrîni, îndată domnia lui atunci au judecat pe dreptate și pre lege și cu toți dregătorii domnii lui și au dat domnia lui săteanilor Pleniceanilor și siliștii Păstăii lege 12 boiari, să jure cum că iaste ale lor aceste sate Plenița și Păstaia de moștenire și de milă. Deci cînd au fost la zi și la soroc, iar ei

nici cum n'au putut să jure, ci au rămas de lege și de judecată înaintea lui Pătru Vodă Cercel. Și după aceia Pătru Vodă, el au luat aceaste cărți ale Pleniceanilor, cartea Mircei Vodă și cartea lui Pătru Voevod de le-au rupt atunce în divan. Iar după aceia cînd au fost zilele răposatului părintelui domnii mele Mihni Voivod, iar au ridicat pîră acești rumîni ce s'au zis mai sus, a doua oară. Deci așîderea au rămas de lege și de judecată de naintea părintelui domnii mele, Mihni Voevod a doua oară. Iar după aceia iar nu s'au lăsat acești rumîni ce s'au zis mai sus, ci iar au rădicat pîră în zilele răposatului Mihail Voevod satul Pleniceanii și cu siliștea Păstăii anume Oprea și Albul și Iarciul și Marco și Lazăr și Ivanet și cu toți cetașii lor ei au venit în pîră a treia oară înaintea răposatului Mihail Voevod. Deci iar pîriia ei ca și întîiu. Iar într'aceia răposatul Mihail Voevod, iar însuși au căutat și au dovedit din preună cu toți dregătorii domnii lui din divan și au văzut domnia lui cum că n'au fost avut săteanii Pleniceanii nici un amestec și lucru cu acest sat. Încă au văzut domnia lui cum că au fost rămas Pleniceanii de lege și de judecată de atîtea ori dela toți domnii mai denainte vreame. Deci așîderea au rămas acești rumîni Pleniceanii de lege și de judecată denaintea răposatului Mihail Voevod cum ca să fie ei rumîni. Iar cînd au fost după aceia în zilele Radului Voevod Șarban, iar satul Plenița și Păstaia anume Albul și Oprea și Iarciul și Marco și Lazăr Ivanet, ei nu s'au lăsat, ci iar au venit în pîră înaintea Radului Voevod Șarban, după moartea Radului clucer și a jupînului Predii banul și a jupînului Stroe stolnicul, cu jupîneasa Catalina băneasa, iar pentru acest sat ce s'au zis mai sus Plenița și siliștea Păstăii. Deci iar pîriia ei ca și întîiu, cum că au fost a lor moșie satul Plenița și cu Păstaia. Iar într'aceia Radul Voevod Șarban foarte bine au socotit, dinpreună cu toți dregătorii domniei lui din divan, și au dovedit domnia lui cum că au fost rămas Ple-

niceanii de atâtea ori de leage și de judecată de naintea atîtor domni și n'au avut nici-un amestec și lucru cu satul Plenița și cu Păstaia ci i-au scos Radul Voevod Șarban pre acești rumîni, care au zis mai sus din divan cu rea rușine. Deci iar au rămas satul Plenița și cu Păstaia de leage și de judecată și din naintea Radului Voevod Șarban pînă al patrulea rînd. Iar după aceia cînd au fost acuma în zilele domnii mele, iar satul Pleniceanii și cu Păstaia anume Albul și Oprea și Iarciul și Marco și Lazăr și Ivăneț, ei iar au venit în pîră înaintea domnii mele cu jupîneasa Catalina băneasa și au scos acești oameni ce s'au zis mai sus Pleniceanii înaintea domnii mele niște cărți mincinoase: cartea părintelui domnii mele răposatului Mihail Voevod și cartea răposatului Mihail Voevod cum că au jurat 12 boiari; iar într'aceia domnia mea am citit toate cărțile pre rînd în divanul domnii mele și au văzut domnia mea cum că n'au fost jurat Pleniceanii cu 12 boiari nici o dată, ci au fost făcut Pleniceanii niște cărți mincinoase. Încă am văzut însumi domnia mea cum că au fost rămas Pleniceanii de leage de atîtea ori de naintea tuturor domnilor ce au fost mai de nainte de noi. Deci așijderea au rămas Pleniceanii de leage și de judecată denaintea domnii mele și dinnaintea tuturor cinstiților dregătorilor domniei mele din divan, pînă al cincea rînd cum că să fie ei rumîni în veaci și am luat însumi domnia mea și aceaste cărți din divanul domnii mele de le-au rupt domniei mele acealea în divan, cartea răposatului părintelui domniei mele Mihnei Voevod și cartea răposatului Mihail Voevod.

Iar după acea încă nu s'au lăsat acești rumîni care s'au zis mai sus din Plenița și din Păstaia, ci iar au venit ei în pîră înaintea domniei mele a doua oară cu jupîneasa Catalina băneasa, carea să chiamă pînă a șasia rînd la pîră. Și așa pîrăia ei înaintea domniei mele cum că nu sînt cărțile bune ceale dela Cătlina Băneasa ce au fost rămas dela

12 boiari, încă n'au fost jurat Pleniceanii și cu Păstaia, ci sînt reale la peceți, iar într'aceia domnia mea am luat această cărți toate de le-am căutat domnia mea denaintea a tot divanului domnii mele. Încă am mișcat domnia mea cartea răposatului Mihail Voevod la peceate și nu s'au aflat nici o carte să fie rea la peceate, ci s'au aflat toate cărțile bune și de credință. Și după aceia iar au scos Pleniceanii niște cărți reale, mincinoase, cartea răposatului Mihail Voevod și cartea răposatului Simeon Voevod și așa scria în cartea lui Mihail Voevod, cum că au fost rămas ei pe Buzești în leage 12 boiari. Într'aceia domnia mea bine am dovedit și am văzut cum că au umblat acești rumîni cu șutulire și am văzut domnia mea niște cărți și răvașe la mîna jupînesei Catatlinei băneșei dela toți domnii precum că au fost rămas Pleniceanii și Păstaia de la toate judecățile pînă acum. Deci așijderea acuma au rămas Pleniceanii și Păstaia de leage și de judecată denaintea domniei mele pînă al șaselea rînd, cum ca să fie ei rumîni de acum înaintea în veaci.

Aicea roagă pre domnii cari vor fi pre urma domnii lui să înnoiască și să întărească acest hrisov al domnii lui, rugîndu-să, lui Dumnezeu ca să-i fericească și pre dînșii, iar de vor face într'alt chip, îi blestemă să fie supt groasnică și înfricoșată afurisanie.

Aici sînt iscăliți mărturii boiari 8 anume mărturii: Vintilă vel vornic, Nica vel logofăt, Deadiul vel vistier, Cîrstea spătar, Panait vel stolnic, Bratul comis, Lupul vel paharnic, Bernat vel postelnic.

Mai 25 zile, 7121 (1613).

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Călușului și Bucovățul Nr. 722, filele 570-75. Un document aproape identic cu cel de față, probabil altă traducere, la filele 545-547, cu luna Mai 19, acelaș an.

9.

1614 (7122), Ianuarie 26, Tirgoviște.

Porunca lui Radu Mihnea Voevod, prin care întărește mînăstirii Căluilul stăpînirea peste o parte de moșie din satul Cioroiul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și Domnu a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și pre bunului Mihniei Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfîntei și dumnezeieștii mînăstiri Căluilul, pentru că am dat ei o parte de moșie în satul Cioroiul, însă partea Niculcii din Vlădeni toată oricîtă s'ar alege de preste tot hotarul și cu rumîni și cu tot venitul, pentru că această mai sus numită parte de moșie au fost de moștenire a Neculcii din Vlădeni. Drept aceia cîndu au fost în zilele răposatului tatului domniei mele, Mihniei Voivod, Neculcea din Vlădeni, el o au făcut-o vînzătoare partea lui de moșie, iar rumîni Neculcii din Cioroi au vrut să se judecească, ci s'au tocmită cu Neculcea cu această parte de moșie mai sus numită în 20.000 asprii. Și au dat toți banii în mîinile Neculcii. Iar după această Radul clucerul Buzescul, înțelegîndu că iaste această moșie mai sus numită parte de moșie vîndută și răscumpărată de numiții mai sus rumîni din Cioroi, ca să fie stăpîni în satul lui, el n'au vrut să lase să stăpînească să fie frați cu dînsul, ci au dată și au întors-o acești numiți mai sus 20.000 de asprii în mîinile Neculcii, iar Neculcea au dat acești bani mai sus numiți în mîinile rumînilor și au luat Radul clucerul Buzescul această mai sus numită parte de moșie și cu rumîni, ca să fie lui de moștenire și au tot stăpînită cu bună pace. Iar cîndu au fost acum în zilele domniei mele, iar egumenul Irimia dela această sfîntă mînăstire numită mai sus, el au avut pîră înaintea domniei mele cu un rumînă anume Dumitru feciorul Milii din Cioroiu și așa pîria Dumitru cum că ar fi lăpădat acești bani mai sus numiți sfîntei mînăstiri

care să numește mai sus, ca să fie ei slobozi în sată. Pentru această domniea mea am căutat și am judecată pre dreptate și pre lege cu toți cinstiții îndreptătorii domniei mele și am socotită însumi domnia mea cum că nu să cade de atunce ca să lepede acei mai sus numiți asprii pre care și atunce jumătate au fost ai Radului clucerul cumpărată această mai sus numită moșie și avîndă Radu clucer și de moștenire în satul Cioroiul de mai înainte vreme. Și au rămas Dumitru de lege înaintea domniei mele. Pentru această am dat și domnia mea sfîntei și dumnezeieștii mînăstiri ca să fie ei această mai sus numită moșie ohabnică, stătătoare și de nimeni neclătită preste porunca domniei mele.

Însă și mărturii au pus domnia mea: jupan Ianache vel ban, jupan Cirste vel vornic, jupan Lupul vel logofăt, Dedul vel vistier, Leca spătarul i Mihalache stolnic i Bratul comis, Lupul păharnic, Bogdan vel postelnic, ispravnic Lupu vel logofăt. Și am scris cu Stanciul logofăt din Olănești, în scaunul Tirgoviștii.

Ghenar 26 zile, 7122 (1614).

Și au fost și altă carte tot a Radului Vodă iar și acesta tot așa scria chiar tot un cuvînt, cum aici și acolo.

Arhivele Statului București, Condica Mînăstirii Căluilul și Bucovățul Nr. 722, filele 449-450, comunicat de Pr. D. Bălașa.

10.

1614 (7122), Iunie 6.

Cartea lui Jupîn Enache vel ban al Craiovei, prin care întărește mînăstirii Coșuna stăpînire peste satul Povarul, dăruit de Rusco portar și Jupîneasa lui Calea, împotriva pretențiilor Jupînesei Anca.

Jupîn Enache vel ban Cralevski, scris-am a noastră carte sfîntei și dumnezeieștii mînăstiri dela Coșuna, ca să-i fie satul Povarul tot cu tot hotarul

precum l-au ținut de cînd l-au miluit Rusco portar și jupîneasa lui Calea pre stînta și dumnezăească mînăstire ce iaste mai sus numită, iar acuma au avută călugării pîră cu jupîneasa Anca din Livezi, pentru acest sată ce iaste mai sus scrisă. Și atîta pîrîia jupîneasa Anca cum că iaste acestă sată ce iaste mai sus scris al ei și zîcea că este strănepoată jupînesii Calii. Iar noi am văzut la mîna călugărilor carte lui Rusco portar și a jupînesii lui Calii de miluitură și cu mare blestem, cum să fie sfîntei mînăstiri satul Povaru moșie ohamnică și nimini din rudilea lor să nu aibă cu acestă ce iaste mai sus scris. Ci au rămas jupîneasa Anca de leage și de judecată denaintea noastră și dinainte altor boeri. Drept aceia am dată carte noastră sfîntei și dumnezeestii mînăstiri ce iaste mai sus scrisă, ca să-i fie satul Povarul, ce iaste mai sus scris, moșie ohamnică. Și mărturii au fost mulți cînd s'au așăzată această judecată a lor și după cum am ales mai sus dreptate, am dată această cartea a noastră de judecată. Aceasta scriem.

Iunie 6 zile, leat 7122 (1614).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Minăstirii Călușului și Bucovățul Nr. 722, fila 334 verso.

11.

1614 (7122), August 15, Craiova.

Radu Vodă Mihnea dă poruncă, ca femeea Catalina din Goești (Dolj), văduva popii Danciul, să fie liberă de ruminie de către Pătru logofăt tot de acolo.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și Domn, fiul răposatului Mihnei Voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele, acești mueri Catalina den Goești ca să fie în paci și slohodă de acum nainte de cătră Pătru log. de rum(i)nie și să-și ție a ei ocina den Goești ce este de moșie a popoii Danciului de preste tot locul den siliște, den

cîmpu den apă, cu vadure de moară / pentră iaste a lui de moșie a muerii lui Catalinei, numai ci-au vîndut Cata/lina lui Pătru log. din sat de întracia parte a ocinei a popei Danciului 12 locure / derept as. 1200, iară alalaltă ocină să fie tot a Catalinei, că așa le-au fost tocmeala / iar Pătru a vrut să ție partea pop(i) Danciului toată și aspri n'au dat și am văzut / domnia mea și cartea Radul(u)i Voevod la mîna Catalinei, cum se-au pîrît de faț / Catalina cu Pătru log. și au rămas Pătru log. de leagea denaintea Rad(u)lui voevod Șerban / că n'au fost dat aspri pre toat ocina ci-au dat numai pre aciale locuri c(e) est(e) mai sus scris. (Derept) aceea am dat și domnia mea Catalinei ca să fie în paci de acum nainte / de cătră Pătru log. de ruminie și să ție ocina ei cu bună paci, iar Pătru log. / să-și ție numai aciale 12 pămînture ci-au cumpărat, iar cu Catalina mai / mult meteah să n'aib, ce foarte în paci să o lase să se rapaose și să se știe ce au / cheltuit Catalina pînă au scos acia ocina as. 600 ca să aib credință de cătră frații ei. Intralt chip să nu fie după cuvîntul domniei mele și însumi domnia mea a zis.

Scris în Craiova, August 15, anul 7122 (1614).

Monograma mică cu roșu. Pecetea mijlocie aplicată în față. Nu este semnătura proprie a Domnului.

Muzeul Gorjului; Gh. Ghibănescu, Surete și Isvoade, vol. VI, fila 188.

12.

1614 (7123), Septembrie 10.

Cartea lui Radul Voevod fiul lui Mihai Voevod, cu care au dat întru stăpînire minăstirii Coșuneii satul Virvorul, tot cu tot hotarul și cu tot venitul, care sat zice că ieste, dat la minăstire de Mihai Vodă prin cartea iscălită de însuși Măria Sa.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și domn a toată Țara Rumînească, fiul răposatului Mihai Voevod, dat-am domnia mea această poruncă

a domnii mele, sfintei dumnezeieștii mînăstiri ce să numește Coșuna, lângă Craiova, unde iaste hramul sfintului părintelui nostru arhiepiscopul și făcătorului de minuni al Miralichiei, ca să-i fie ei satul Vîrvorul, tot cu tot hotarul și cu toți rumîni și cu tot venitul ori cît să va alege, căci acest sat Vîrvorul fost-au mai denainte vreamă megiași. Deci cînd au fost în zilele răposatului Mihai Voevod, la cursul anilor 7104 (1596) ei s'au vîndut acest sat de bună voe lui Mihaiu Voevod să-i fie rumîni și i-au cumpărat Mihai Voevod drept 30.000 costande. Apoi Mihai Voevod i-au miluit la această sfîntă mînăstire Coșuna. Și am văzut domnia mea și cartea de milă a lui Mihaiu Voevod și scrisă mai jos cu însuși mîna lui Mihai Voevod.

Drept aceia am dat și domnia mea aceștii sfinte mînăstiri satul Vîrvorul, cum să fie sat de moștenire, cum l-au miluit Mihai Voevod, să-l ție fără de opreală de nimenea și într'alt chip să nu fie după porunca domnii mele. Și ispravnic însumi am zis domnia mea. Și am scris eu Paraschiva vtorii logofăt, în luna lui Septemvrie 10, vâleat 7123 (1614).

Io Radul Voevod.

(pecetea gospod).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condiția Mînăstirii Bucovățul Nr. 146, fila 143; Oltenia I. p. 57, publicat de N. Plopșor.

13.

1615 (7123), Mai 10.

Cartea vlădicăi la mîna megiașilor: Gheorma, feciorul lui Radu Stoican din Ciutura, și Preda, feciorul lui Radu din Diia, prin care se hotărește ca fiecare din acești megiași să stăpînească cîte o jumătate din moșia lor din Ciutura.

Scriem cartea vlădicăi mele, acestor megiași anume: Gheorma feciorul Radului Stoican din Ciutura și Preda feciorul Radului din Diia și cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va da, ca să aibă a-și

ținerea în pace și slobozi ocinile lor și moșiile lor ce le-au rămas lor dela părinții lor, însă cînd au fost acum în zilele domnului nostru, de multe ori pentru o parte de ocină ce au ei în sat în Ciutura, însă a treia parte din ocină din sat, iar cînd au fost apoi ei iarăși s'au socotit ca niște oameni buni și înțelepți de s'au tocmit și s'au împăcat denainte vlădicăi mele și denainte a mulți boiari și a oameni buni, cum să-și ție Preda partea de ocină și Gheorma iar și cu feciorii lor altă jumătate de ocină cum au ținut mai denainte vreamă și părinții lor și moșii lor. Și să fie pace bună între ei și între feciorii și între nepoții lor și niciodinioară să nu să mai rădice cu pizmă și cu vrajbă a împresura sau a bîntui unii pe alții, ci să ție frățește cum iaste mai sus scris. Încă după aceia eu am pus și am blestemat care dintre ei nu va ținea această tocmeală cum iaste mai sus scris, au feciorii lor, au rudeniile lor sau alți săteani, acel om să fie proclat și afurisit și de vlădicăia mea și cu preclatul Aria și cu ceceace au răstingnit pre Domnul nostru Isus Christos. Și întraltă chip, să nu fie, că așa e porunca vlădicăi mele.

Și au fost la această tocmeală, boieri anume: Mircea Armașul ot Fratoștița, Radu Mălinescul, Iane ot Pleșoi i Simion ot Bașco i Stan ot Mănești i Cîrstea ot Gioroc i Dragan ot Rădești.

Și am scris eu Efrem, eclesiarchul Mitropolii.

Mai 10 zile, 7123 (1615).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condiția Mînăstirii Jitianu, Nr. 723, fila 106.

DOMNIA
LUI
ALEXANDRU ILIAȘ VOEVOD

1616 Septembrie — 1618 Iunie.

1.

1616 (7125), Noiembrie 7, Tîrgoviște.

Alexandru Iliăș Voevod întărește stăpînirea mînăstirii Jitianu peste satul Iamnicul, pe care-l scu-tește de dări.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru Voevod și domnu a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului, răposatului Iliăș Vodă, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfîn-tei și dumnezești mînăstiri ce să chiamă Jitian, unde iaste hramul sfîntului și marelui mucenic și izvorătoriul di mir Dimitrie, ce iaste metoh la s-ti Pavel dela sfîntul Munte Athonului și părin-telui Gligorie egumenul și fraților călugări cîți vor fi lăcuitori la acest sfînt lăcaș, ca să le fie lor satul Iamnicul în pace și slobod de bir și de găleată și de fîn și de vînărici și de oerit și de dijmărit și de cal domnesc și de cai de olac și pentru cai să nu ia din satul acela să ducă într'alt sat și dobitoacele ei, au pe birarii să nu-i tragă într'alt sat sau pen-tru alte năpăștii, sau pentru alte dăjdii sau slujbe cîte sunt peste an, cîte vor eși dela domnie, ca să fie în pace și slobod să se odihnească, numai pentru ascultarea și în treaba sfîntei mînăstiri ce am zis mai sus, pentrucă m'am milostivit domnia mea de

am ertat pe acest sat mai sus zis de toate cîte am scris mai sus, pentru merticul sfîntei mînăstiri dela Stagora s-ti Pavel, care iaste miluit și de alți mulți buni și credincioși împărați și domni, care au fost mai denainte vreame, de 9000 de aspri.

Drept aceia și domnia mea ne-am voit a ne chema ctitori într'această sfîntă și dumnezeiască mî-năstire S-ți Pavel dela Stagora și ne-au scris pe noi la sfînta proscomedie, ca și pre alți buni și credin-cioși domni, moșii și strămoșii noștrii, care-i i-au făcut și au înfrumusețat cu cît le-au fost pen pu-tință pentru ajutoriul și întărirea sfîntei mînăstiri precum s'au zis și aicea. Și am văzut domnia mea și hrisovul Radului Vodă, feciorul Mihnei Vodă, iar așa întărit precum am întărit și acesta.

Drept aceia și domnia mea am înnoit și am în-tărit cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea sfîntei și dumnezești mînăstiri ce s'au zis mai sus, ca să-i fie satul Iamnicul ertat de toate cîte s'au zis mai sus, pentru merticul și mila dela S-ți Pavel și dela S-ta Gora, să fie ertat în zilele vieții domnii mele, încă și în zilele altor credincioși domnii, iar după moartea noastră, pre carele îl va alege Domnul Dumnezeu ca să fie stă-pînitoriu și domnu Țării Rumînești, sau din neamul domnii mele, sau din oricine din pravoslavnicii creștini domni, rogu-vă cu numele lui Dumnezeu și cu al Prea cinstitei Maici lui Dumnezeu și al sfîn-tului Pavel ajutoriu să întărească această carte a domnii mele, să miluiți la această sfîntă mînăstire ce s'au zis mai sus cu aceste mai sus zise mile, să vă îndure Domnul Dumnezeu cu prisosire de ajunsu precum și stăpînul Hristos au zis întru bună a sa știință: fericiți milostiviți că aceia se vor milui, că întru acestea veți moșteni veacul ce va să fie. Iar cine nu va cinsti și nu va întări, ci va călca și va rușina această carte a domnii mele, prea acela Domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l în-tărească pre el întru domnia lui, în veacul ce va să fie, sau cine s'ar ispiti să ia această milă dela

sfânta mînăstire, acela să fie afurisit de 318 părinți din Nicheia, care va și fi în veaci. Amin.

Încă și mărturii am pus domnia mea pre jupîn Dumitru vel ban Cralevschi i jupîn Cirstea vel vornic i jupîn Nica vel logofăt, jupîn Sterian vel vistier i pan Ruși vel spătar i jupîn Gorgan vel stolnic i Grigorie vel comis i Mîrzea vel paharnic i jupîn Iane vel postelnic i ispravnic Nica vtori logofăt i azu Șarban mali diacon na pisah în scaun în Tîrgoviște. Noembrie 7, leat 7125 (1616).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mînăstirii Jitianu Nr. 723, filele 451 — 452 v.

2.

1617 (7125), Ianuarie 21.

Hrisovul lui Alexandru Iliș Voevod, prin care dăruiește mînăstirii Coșuna, seliștea satului Stejarul și cu toți rumînii.

Întru Hristos binecredinciosul și blagocestivul și iubitoriul de Hristos, însumi stăpînitoriu Io Alexandru Voevod, fiul răposatului Io Ileași Voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu dumnezăescu dar stăpînind și domnind toată Țara Rumînească, încă și laturilor plaiurilor Almăjului și Făgărașului, herțeg, binevoind domnia mea dintr'o a mea bunăvoire curată și luminată inima domnii mele, ca să proslăvesc pre Dumnezeu cel ce m'au proslăvit pre mine și cu mărie m'au înălțat pre scaunul răposatilor părinților domnii mele.

Iată dăruiesc domnia mea cu acest întru tot cinstit și bine închipuit și prea cinstit, care iaste preste toate darurile mai cinstit, acest hrisov al domnii mele, sfintei și dumnezăeștii mînăstiri ce să zice dela Coșuna, unde iaste hramul sfîntului ierarh și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichiei și părintelui egumenul Arsenie ieromonah și fraților celor ce viețuesc într'acest sfînt lăcaș, ca să fie lor seliștea

satului ce să zice Stejarul din județul Jiul de Jos, tot cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumînii cîți să va afla și cu viile și de pretutindenea, din hotar pînă în hotar.

Și hotarale să să știe că să hotăraște cu satul Sulari și dela Sulari pe drum pînă în lacul Mărăcinului și pe drumul Viianului pînă în măgura Viianului, pe Gâlboaca padinii și pînă în piatra Perișorului, unde se hotăraște cu Perișorul și cu Intorsura. Pentru că acest sat mai sus zis, el au fost mai denainte vreme judeci. Și îndată cînd au fost în zilele răposatului Mihail Voevod iar această mai sus zisă seliște de sat Stejarul, ia s'au vîndut răposatului Mihai Voevod a fi rumîni. Apoi de atunci pînă acum tot au fost această seliște de sat pe seama domnească.

După aceia cînd au fost acum în zilele domnii mele, cînd s'au milostivit Domnul Dumnezeu asupra domnii mele și cinstitului împărat, de m'au dăruit și m'au miluit cu domnia și cu schiptrul stăpînirii Țării Rumînești, în scaunul domnii mele, iar domnia mea am socotit și am gîndit pentru pomenirea noastră și am cugetat a mă numi ctitor nou acestui hram al sfîntului ierarh și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichiei, apoi am dat domnia mea și am miluit pe sfînta și dumnezească mînăstire mai sus zisă cu această mai sus zisă seliște de sat Stejarul, preste tot cu tot hotarul, ca să fie sfintei și dumnezăeștii mînăstiri de întărire și părinților călugări de hrană, pentru sufletul domnii mele și al părinților domnii mele, și ne-am scris la sfînta procomidie.

Drept aceia am dat domnia mea sfintei și dumnezăeștii mînăstiri și părintelui egumenului Arsenie ieromonah și fraților celor ce viețuesc în sfîntul lăcaș, ca să le fie această seliște de sat ce s'au zis mai sus Stejarul, cu tot hotarul întru moștenire și ohabnic, iar domnii mele și părinților domnii mele să ne fie vecinică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: După pe-

trecerea domnii mele, pre care-l bine va voi Domnul Dumnezeu a fi domnul Țării Ruminești, sau din rodul inimii domnii mele, sau din neamul nostru, sau după păcatele noastre, alt oare care din pravoslavnicii creștini domni, vă rog cu numele lui Dumnezeu și a prea curatei Maicii lui și cu ajutoriul sfântului părintelui nostru făcătorului de minuni Nicolae al Miralichii, ca să întărească și să miluiască pe această sfântă minăstire cu acest mai sus zis sat, și să înnoiască acest hrisov al domnii mele, precum iaste aici făcut, ca dela Dumnezeu să aveți agomniseală și ajutor dela sfântul părintele nostru ierarhul Nicolae. Iar de nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domnii mele, ci îl va rușina și-l va rumpe, pre acela Domnul Dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, ci să-i uciză aici trupul lui, iar în veacul ce va să fie sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți cei ce sînt din Nicheia, și să-i fie pîriș la înfricoșata a lui Christos judecată, însuși sfântul părintele nostru ierarhul Nicolae, și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc. Și iaste și va fi în veaci, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Dumitru vel ban al Craiovei, jupan Cîrstea vel dvornic și jupan Nica vel logofăt, jupan Stirian vel vistiieru și jupan Păruș vel spătar și jupan Gorgan vel stolnic și jupan Grigorie vel comis și jupan Mîrzea vel paharnic și jupan Iane vel postelnic și ispravnic însuși am zis domnia mea.

Și eu Neagoe logofătul am scris în cetatea ce să zice Țirgoviște, în luna lui Ghenarie 21 de zile și dela Adam pînă acum vâleat 7125 (1617).

Io Alexandru Voevod.

(pecetea gospodar).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, filele 170-72.

3.

1617 (7125), Ianuarie 23, Țirgoviște.

Porunca lui Alexandru Iliăș Voevod, prin care întărește jupînesii Sima Stolniceasa, soția răposatului Stroe Buzescu, dreptul de stăpînire peste a treia parte din satul Plenița, cu rumîni.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și Domn a toată Țara Romînească, feciorului marelui și prea bunului răposatului Iliăș Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, jupînesii Sima Stolniceasa și feciorilor ei cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie moșie în Plenița însă a treia parte din sat din Plenița, partea jupînului Stroe Stolnicul, din cîmp, din pădure și din apă și cu vii în deal și cu rumîni și cu tot venitul ver cît se va alege, de peste tot hotarul, pentrucă această parte de moșie și cu rumîni ce s'au zis mai sus, ia au fost de moștenire a jupan Stroe stolnic bîrbatul jupînesii Simei stolniceasa. Deci cînd au fost în zilele Radului Vodă Șerban, la moartea jupînului Stroe stolnic, el au lăsat cu limba lui din toate moștenirile lui cîte au avut, jupînesii Sima stolniceasă și au lăsat și această parte a lui de moșie din Plenița și cu vie și cu rumîni care s'au zis mai sus cu bună pace, pînă în zilele Radului Vodă feciorul răposatului Mihai Vodă. Iar cînd au fost după aceia în zilele jupînului Ianaiche Catargiu, carele au fost vel ban, iar el s'a sculat de au luat partea Simei stolnicesei din sat din Plenița, de au dat-o călugărilor dela minăstirea dela Cepturoaia. Și au stăpînit-o pînă acum. Deci cînd au fost acum în zilele domniei mele, iar jupîneasa Sima stolniceasa, ea n'au suferit pentru moștenirea ei din Plenița ce au avut de miluire dela bîrbatul ei Stroe stolnic. Și au avut pîră înaintea domniei mele în divanul cel mare, cu egumenul Irimia și cu toți călugării dela Cepturoaia și s'au pîrit de față înaintea domniei mele și așa pîra egumenul Irimia cum cînd au fost dat jupîn

Radu cluceru Buzescul a lui parte de moșie din Plenița, sfintei mînăstiri din Cepturoaia, atunci au dat și partea jupînului Stroe stolnicu la sfînta mînăstire. Intr'aceia domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dovedit domnia mea foarte bine cum că Radul clucerul n'au avut nici-o treabă ca să dea sfintei mînăstiri și partea frăține-său lui Stroe stolnic și au fost dat el singur Stroe stolnic jupînesei Simei stolnicesei la moartea lui, ca să stăpînească ia singură partea lui din Plenița, iar altul nimeni amestec și lucru să nu aibă. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea jupînului Stroe stolnicu cu mare blestem și cu mulți boieri mărturii cum că au fost dat Stroe stolnicul jupînesei lui Simei stolnicesei, toată partea lui de moșie din Plenița, cu vie și cu rumîni și cu tot venitul precum s'au scris mai sus. Și au rămas egumenul Irimia și cu toți călugării de leage și de judecată denaintea domniei mele și dinainte a tot divanul, cum că de acum călugării lucru și amestec să n'aibă cu partea jupînesei Simei stolnicesei. Drept aceia am dat și domnia mea cinstitei jupînesei Simei stolnicesei ca să ție moșia moștenitoare și ohabnică feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimenea să fie neclătit peste zisa domniei mele.

Scris în Tîrgoviște, Ghenar 23, 7125 (1617).

Arhivele Statului București, Documentele Mînăstirii Călugărilor, Pac. VIII, Nr. 10, comunicat de Pr. D. Bălașa.

4.

1617 (7125), Februarie 22, Tîrgoviște.

Porunca lui Alexandru Iliș Voivod, prin care întărește popei Grigorie din Ciotora și feciorilor lui, stăpînirea asupra viei din dealul Cozmii, cumpărată dela mai mulți oameni.

Milostiiu Bojiu, Io Alisandru Voivod i gospodină vāsui zemlio Ugrovlahiscoe, snā pocoinago

Iliș Voivod, davat siu poveleanii gospodsvami, popei Grigorie ot Ciotora și feciorilor lui, să-i fie via den dealul Cozmi, pentrucă această vie au fost de moșăie a Lupului den Ciotora. Apoi Stan Stănărău și cu fii-său Albul ot Bucovățâ, ei au fost cumpărat această vie dela Lupul ot Ciotora, drept 800 de bani. Iar după aceia popa Gligorie, el au cumpărat această vie ce s'au zis mai sus dela Stană Stănărău și dela fii-său Albul drept 1300 de bani, însă doao răzoare dă vie late cîte 10 pași. Și au fost mulți oameni al-dămășari cînd au cumpărată popa Gligorie ace vie dela Stan Stănărău și dela fii-său Albul ot Ciotora: Dumitru și Chiric și Radul și Radul și Nicola Gideea ot Bucovățâ și Bogdană și Stană dela Rădăvană, cum că au vîndută acei oameni de a lor bunăvoie și cu știre tuturor megiașilor dupe prejurul locului.

Pentru aceasta am dat și domnia mea popii Gligorie ot Ciotora, ca să-i fie această vie moșie ohamnică și feciorilor lui și nepoților lui și strănepoților și dă nimeni să nu să strice după cum am zisu domnia mea, că iată că și marturii am pus domnia mea pe jupîn Dumitru vel ban Cralevschi i jupan Cîrste vel vornic i pan Nicola vel logofăt i pan Striană vel vistier i jupan Pătruș vel spătar, Gorgan vel stolnic i pan Grigorie vel comis i jupan Mirze vel paharnic i jupan Iane vel postelnic i ispravnic jupan Nica vel logofăt.

Și am scris eu Stan logofătul ot orașul Tîrgoviște. Februarie 22 zile, leat 7125 (1617).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mînăstirii Jitianu Nr. 723, filele 1013-14.

5.

1617 (7125), Martie 17.

Alexandru Iliș Vodă poruncește popei Greșit din Amărăști (Dolj) să dea niște bani nepoților săi Ștefan și Dumitru și să fie scutite bucatele lui de orce dări.

Cu mila lu Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și Domn, dă domnia mea această poruncă a domniei mele popei lui Greșit de Amărășt(i) ca să aibă a darea nepoților lui, lu Ștefan și lu Dumitru nișt(e) bani ai lor ce sînt la acest pop 2500 as. / iar alți bani ce vor mai avea ei să și-i caute unde sînt / și decia pîntru o bute seacă ce o au dat pîntru 5 / sărăcusea și o dulam ce o au fost datie pîntru Dumnezeu și pîntru sufletul aceluî mort, iar să fie / în paci popa Greșit și bucatele lui toate să fie în paci de cătră tot, nemenea să naib' / voe a lăoarea bucatela popei lui Greșit cîtu e un cap de păr sau să-l trag ceneva făr' de știre domniei meal(e), ce numai dacă va da acești bani ce sunt mai sus scriși în mîna nepoț(i)lor lui; decia el să fie în paci și / nemenea să nu s(ă) ispitească a-l bîntui sau a-l trage-re pre pop Greșit că acela om așa să-i / fie în ști-rea, că va fi apoi și de pradă, ce să aib paci de tot, așa este învăț(ă)tura dumnii meal(e). Intralt chip să nu fie după cuvîntul domniei mele; însuș domnia mea a zis. S'a scris Martie 17, zile anul 7125 (1617).

Monograma mică cu roș. Pecetea mică mijlocie aplicată cu tuș, ștearsă. Nu e semnătură proprie a domnului. Muzeul Gor-jului; Gh. Ghîbănescu, Scurte și Isoade vol. VI, pag. 189.

6.

1617 (7125), Mai 4, Tîrgoviște.

Porunca lui Alexandru Iliăș Voevod, prin care întărește moștenilor specificați din satele Plenîța și Păstaia, cu toți frații lor, cu toată ceata și cu feciorii lor, dreptul să-și stăpînească suszisele sate, cu tot hotarul și cu tot venitul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alesandru Voivod și Domn a toată Țara Romanescă, feciorul reposatului Ion Iliăș Voivod, dat-am domnia mea acesta porunca a domniei mele, satului Plenîța și Păstaia, din județul Mehedinți și moștenii satului și anume: Stanislavă și Neagoe și Tîrgovișteanul și Dragotă și

Aldea și Mosciorul și Dragul și Bogdan și Lupul și Stăncuța și Ciorovița și Nistor și popa Radoslavă și cu toți frații lor și cu toată ceata lor și cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va da, ca să fie al lor mai sus zisul sat Plenîța și Pastaia cu tot hotarul și cu tot venitul și cu vile și de pretutindenea, din hotar pînă în hotar, și hotarele satului se se știe; despre salcie pînă în poteca lui Mareș, și pînă în padina cea mare; și hotarul satului Plenîța cu țarina, și hotarul în poiana castraveților, și iar hotarul satului Plenîța și cu Păstaia, și hotarul este în gura padinii pe calea fîntîinii pînă în valea lui Radin, și pînă în piatra lui Nan, și iar hotarul satului Plenîța și cu Păstaia cu piscul Dîrvariului și este hotar în piatra Țeposului și pînă în calea Părului, la padina Severinuților. Pentru că acest sat Plenîța și cu Păstaia a fost al său bătrîna și dreaptă moșie dela moși și dela strămoși din zilele altor mai dinainte bătrîni domni, care au fost mai dinainte vreme, cîștigate aceste moșii și moștenire dela bătrîinii domni cu dreaptă slujbă ce au fos[t] slujit moșii lor, și au stăpînit acești moștenitori mai sus zis ale sale bătr[îne și] drepte moșii și moștenire de mai sus zise la toți blagocestivi creștini Do[mnii care] au fost mai înaintea noastră, din zilele bătrînului și reposatului Dan vv și frate-so Mircea vv și bătrînu Radu vv, și în zilele lui Vintilă vv și Radu vv cel frumos și în zilele lui Moise vv așzderea și în zilele lui Pătrașcu vv și Mircea vv și fiul seu Petru vv și bătrînul Alesandru vv și în zilele fiului seu Michnea vv și la Petru vv Cercel și în zilele lui Ștefan vv și la Mihaiu vv și la Simion vv și la toți domnii mai sus ziși au stăpînit satul Plenîța și Păstaia ale lor moșteniri și hotare mai sus zise de pretutindenea cu bună pace, pînă în zilele Radului Vodă Șerban, și au fost toate cărțile, acestor domni mai sus ziși, de moștenire la mîna lor încă și alte multe cărți.

Iar după aceea cînd au fost în zilele Radului Vodă Șerban au fost sculat Buzești cu pîră, jupîn Radu Cluceru și frate-so jupîn Preda biv vel — — și

jupîn Stroe biv vel stolnic, asupra acestui sat Plenița și cu Păstaia mai sus zise, pentrucă au fost redicat ei domn pe Șerban vv atunci cu puterea lor și cu barbația lor, aceștia au fost biruit și au împresurat pe acest sat Plenița și cu Păstaia și le au luat lor tote cărțile de moștenire mai sus zise cu puterea lor fără cale și fără dreptate, și de atunci, din zilele Radului vv Șerban, tot au stăpînit Buzeștii, acest sat Plenița și cu Păstaia pînă acum în zilele domniei mele. Apoi cîndu au fost acum în zilele domniei mele, cînd s'a milostivit Domnul Dumnezeu asupra domniei mele și cinstit împărat de m'au dăruit și m'au miluit cu domnia și cu sciptrul stăpînitorilor Țerei Românești, pe scaunul domniei mele. Iar acești stăpînitori de mai sus ziși, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan, și înaintea tuturor cinstiților dregătorilor domniei mele, de s'au plin[s] și s'au jăluit cu multe lacrimi înaintea domniei mele, pentru multa nevoie și împre[su]rare care au avut-o ei de cătră Buzești și că au fost împresurați de i-au romînit, și le-au luat moșiile lor cu puterea lor. Iar pentru aceeaia domnia mea însumi am căutat și am judecat dupe dreptate și dupe lege și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, din marele divan și mari și mici, și dupe aceea s'au întimplat acolo la acesta judecată și părintele vlădica Luca Mitropolit și părintele vlădica Mateiu Mireon, și am adeverat însuși domnia mea dela totă curtea domniei mele, cum că au fost împresurați acești moșteni de de mai sus ziși de către Buzești, de le-au luat moșia lor de i-au romînit cu sila.

Insă s'au sculat acești boeri și dregători care au fost bătrîni de au mărturisit înaintea domniei mele în marele divan, cum că au fost împresurat satul Plenița și cu Păstaia de cătră Buzești și au fost toți de față înaintea domniei mele, jupănesele Buzeștilor și feciorii lor și călugării dela Căluș, apoi au remas jupînesa Sima stolniceasa și jupînesa Catalina bănesa și fata ei Maria, și jupînesa Maria, fratele ei Radu postelnicu și călugării dela mînăsirea dela Căluș,

cum că pînă în veci amestic și triaba se nu aibă — — cu satu Plenița și cu Păstaia, ci se fie ei slobozi și megiași de acum înainte în veci. Pentru aceia am dat domnia mea satului Plenița — — mai sus zisa moștenire lor ohabnică și ficiilor lor și nepoților. Incă și blăstem am pus domnia mea dupe mergerea domniei mele, pe care va orîndui Domnul Dumnezeu se fie domn Țerei Romînești, ori din fiii domniei mele, seau din neamul nostru, ori din alte semînții, de va cinsti și va înoui acesta carte a domniei mele, pe acela D-lu D-zeu se-lu cinstescă și se-lu întarescă în domnia lui, și în ceriu va se fie sufletul lui. Iar de [n]u va cinsti și nu va întării acesta carte a domniei mele, pe acela D-lu D-zeu se-i repue [trupul] lui, er în veacul ce va se fie sufletul lui, să fie proclat și afurisit de [sfînt]ii părinți cari au fost în Nicea și aibă parte ca Iuda și ca Arie, la un loc cu alți necunoscători ca Iuda, care au strigat asupra lui Hristos D-lu D-zeu nostru și a singelui seu, și au zisu: luați-l, luați-l pe el, er singele lui asupra lor și asupra fiilor lor și va fi în veci amin. — Iată și mărturii am pus domnia mea, pe jupîn Dumitru biv-vel Ban al Craiovei și pe jupan Costea biv vel dvornic și pe jupîn Nica biv vel logofăt și Sterian biv vel vornic pe jupan Isgorganu biv vel stolnic și Gligore biv vel comis și Mîrzea biv vel păharnic și jupîn Iane biv vel postelnic și eu Neagoe logofetel am scris în cetatea Țirgoviștei, luna Maiu 4. Anul 7125 (1617).

(L. P.)

Acest hrisov s'au scris după hrisovul în slovenie. Iar de pe slovenie asemenea din cuvent în cuvent, iar unde au fost rupt s'a lăsat loc gol.

S'au scris în școlă slovenescă a sfîntului Gheorghe vechiu (1803),

Ioniță B. dascal în școlă slovenescă.

Prescris de mine dupe copia dela 1803.

1883 Februarie 27, Plenița.

(iscălitură neciteată).

Oltenia, Seria veche, Cartea II-a, fasc. I, pag. 10-12.

7.

1617 (7125), Mai 7.

Porunca lui Alexandru Iliș Voevod, prin care întărește stăpînire mai multor moșneni în Risipiți.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Rumînească, fiul răposatului Io Iliș Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, satului Risipiți și moștenitorii satului, anume: Pătru și Măneța și Pătru și Mănila și Ciortan și Potârnga și popa Albul și Brătin și Butoi și Curicea, și Stanciul și Lăpădat și Răsip și Sidoe și cu toți frații lor și cu ceata lor și cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor a lor sat mai sus zis, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu viile și de preste tot, din hotar pînă iar în hotar. Și hotarale satului să se știe: din măgura Cerătului pînă în lacul Singur și la doauă măguri gemene, și la deal pe drumul Cușmirului și la piatra lui Nan și pe drumul fîntînilor și la hotarul Dobri-dovului; și de aciia pe drumul Ascunsei, apoi iar la măgura dela vii. Pentrucă acest sat mai sus zis iaste a lor bătrînă și dreaptă moșie, dela moși dela strămoși din zilele altor bătrîni domni, care au fost de mai înainte vreme. Și tot au ținut acești moșteni mai sus ziși al lor sat și moștenire cu bună pace, pînă în zilele Mihnei Voevod. Intr'aceia Mihnea Voevod, domnia sa, au căutat și au judecat pe dreptate și pre lege, cu toți Risipiții boerii domniei sale, și au dat acestor mai sus ziși moșneani lege 12 boeri, ca să jure cum că n'au fost avut Buzeștii nici un amestec și nici un lucru cu dînșii. După aceia Buzeștii, ei au fost luați lege preste lege 24 boeri, ca să strîmbățează pe acei 12 boeri. Apoi cînd au fost la zi și la soroc, iar ei nici cum n'au putut aduna legea lor, ci au rămas de judecată dinaintea Mihnei Voevod, ca mai mult amestec și lucru să nu aibă cu satul Risipiții. După aceia Buzeștii ei n'au vrut să se lase, și iar s'au pus pe grumazii și

în spatele acestor mai sus ziși moșneni cu silnicie, de le-au luat moșia lor, și au rumînit și le-au luat toate cărțile lor cu silnicie, fără de cale și fără dreptate, și fără judecată și nici au fost jurat cu 24 de boeri. Deci de atunci pînă acum, tot au ținut Buzeștii acel sat în puterea lor și cu silnicia lor. Iar cînd au fost acum în zilele domniei mele, cînd s'au milostivit Domnul Dumnezeu asupra domniei mele și cinstitul împărat de m'au dăruit și m'au miluit cu domnia și schiptrul stăpînirii Țării Rumînești, la scaunul domniei mele, iar acești mai sus ziși moșneni, ei au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare, înaintea tuturor cinstiților boerilor domniei mele de s'au plîns și s'au jăluit cu multe lacrimi pentru multă nevoie și greutate și împresurare ce au fost avut ei de către Buzești, cum i-au fost împresurat și rumînit și le-au luat moșia lor în silnicie, pentrucă au fost ei stăpînitori; și au fost și jupînesele Buzeștilor de față înaintea domniei mele de s'au pîrît cu satul Risipiți.

Intr'aceia domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele de divan, și bine am adevărat domnia mea, cum că au fost împresurat acest sat mai sus zis de către Buzești, fără de cale și fără de dreptate. Încă au mărturisit înaintea domniei mele și toți boerii, mari și mici pentru dreptatea acestor mai sus ziși moșneni, cum că au fost împresurați de către Buzești.

Deci au rămas jupîneasa Sema stolniceasa și jupîneasa Catalina băneasa și fata ei Mara și jupîneasa Maria și fratele ei Radul postelnic, de lege și de judecată înaintea domniei mele, cum mai mult amestec și lucru să nu aibă cu satul Risipiții, ci să fie ei slobozi și megiași cu moșia lor de acum înainte în veci. Și am luat domnia mea dela dînșii și cărțile lor de pîră și după aceia, aceste mai sus zise jupînese, ele au fost jurat pe sfînta Evanghelie cum că nu sunt la mîinile lor nici o carte a satului Risipiți, iar de va scoate ei de aici înainte niscareva

cărți de judecată și de pîră la alți domni, să nu se crează căci sunt mincinoase.

Pentru aceea am dat domnia mea satului Risi-piții și tuturor moșnenilor satului ca să le fie lor, al lor sat mai sus zis, tot cu tot hotarul, întru moștenire și ohabnic, și feciorilor lor și nepoților.

Încă și blestem am pus domnia mea, după petrecerea domniei mele, căruia îi va dărui Domnul Dumnezeu a fi domn Țării Rumînaști din rodul inimii domniei mele sau din rudenia noastră, sau din alt neam, de va cinsti și de va întări această carte a domniei mele, pre acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească întru domnia sa; iar de nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o strica, pre acela Domnul Dumnezeu să-l calce și să-i bată aici trupul iar în veacul ce va să fie sufletul lui, și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți dela Nicheia, și să aib parte cu Iuda și cu Aria la un loc, și iaste și va fi în veci vecilor amin!

Iată și mărturii am pus domnia mea pre jupan Dumitru vel ban al Craiovei și jupan Cîrstea vel dvornic și jupan Nica vel logofăt și jupan Stirian vel vistier și Părus vel spătar și Gorgan vel stolnic și Grigorie vel comis și Mîrzea vel postelnic și jupan Ianea vel postelnic și ispravnicul jupan Nica vel logofăt și cu Neagoe logofăt carele am scris în scaunul cetății Tirgoviștei.

In luna lui Maiu 7, vâleat 7125.

Io Alexandru Voevoda.

(Pecetea domnească)

Acest isvod s'au talmăcit după hrisov slavonesc in limba romînească din cuvînt in cuvînt intocmai de mine Dionisie Ecliarh dasc(ăl) slovenesc, anno Domno 1816. Arhivele Olteniei I, pag. 231—34, publicat de Al. Bărcăcilă.

8.

1617 (7125), Iunie 4.

Zapisul prin care jupinesele Anca și Maria, fe-

tele lui Țalapie logofătul din Merișani, vind jumătate din moșia Strîmba, mai multor megiași.

Adecă eu jupîneasa Anca și jupîneasa Maria, fetele lui Țalapie logofătul ot Merișani, scris-am zapisul nostru la mîna acestor megiași anume:

Nan i brat ego Duia, i Stoica, i brat ego Dragomir, i Negre, i sin ego, i Ursea, i brat ego Stan, i Barbul, i brat ego Lăpadat, i Vladul, i Dragomir, i brat ego Radul, i Staicul sin ego, i Dragomir, i brat ego Negrea, i Iova, i Bercea, să(s) sini ego, i Stancul i brat ego, i Golea, i brat ego Stan, i Oțat, i brat ego Manea, i Ursea, i brat ego Lungul, i Vucea, i brat ego Mihai, i Bălan, i brat ego Grozea, i Preda, i brat ego Stanciul, i Stanciul, i brat Slavea, i Ilie, i sin ego Neagomir, i brat ego Dragomir, i Crăciun, i brat ego Drăgan, i Radul, i brat ego Stanciul, cum să se știe că le-am vîndut noi partea noastră, care ne-au fost dat tatăl nostru Țalapie logofătul din moșia Strîmba jumătate, și din Baltă și din Gîrle, preste tot hotarul cîtă se va alege, jumătate, că această moșie ne-au fost dat tatăl nostru zestre, iar ceilaltă jumătate o au fost dat tatăl nostru la moartea lui la sfînta mînăstire Govora, iar cînd ne-au ajuns vremea de nevoie, noi o am vîndut acestor oameni ce scrie mai sus drept 23.000 de aspri, ca să le fie moșie lor și feciorilor lor, că această moșie cînd o am vîndut am fost întrebați toată rudenia mea, și nimenea nu s'au apucat, iar cine se va scorni vericinie din rudenia noastră, sau din neamul nostru să să scornească cu pîră asupra acestor oameni ce sunt scriși mai sus, să fie afurisit și proclat și anathema de 318 părinți dela Nichea, și să lăcuească întru loc cu Iuda și cu Aria, întru veaci de veac amin, și să avem a le face și cărți domnești și pentru mare credință ne-am pus și pecetile și am scris eu Stoichița logof. în luna Iunie 11, leat 7125 (1617).

Arhivele Statului Craiova, Condica Mănăstirii Govora, filele 395—396.

9.

1618 (7126) Ianuarie 9 Tirgoviște.

Porunca lui Alexandru Iliăș Voevod, prin care întărește minăstirii Coșuna și călugărilor, stăpînirea peste satul Săcuiul cu săliștea Bucoviciorul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod domnu a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului răposatului Iliăș Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii minăstiri care iaste dela vale de Craiova și se chiamă Coșuna, unde iaste hramul sfîntului arhiereului și făcătorului de minuni Nicolae și sfînților și dumnezeieștilor călugări cîți sînt lăcuiitori întru acea sfîntă minăstire, ca să fie lor satul Săcuiul și săliștea du preste apa Jiului, care să cheamă Bucoviciorul, tot satul și cu tot hotarul. Pentru că acest sat și săliștea au fost dela moșii jupînesei Slavnei și dela fii-sa Stanca din Bratovoești. Iar cînd au fost acum în zilele bătrînului și răposatului Alexandru Voevod, tatăl Mihnii Vodă, iar jupîneasa Slavna și cu fii-sa Stanca, iale au fost închinat aceste sate ce sînt zise mai sus Săcuiul și săliștea Bucoviciorul la sfînta minăstire ce iaste zisă mai sus, de a lor bună voie. Și înaintea domnii mele ca să fie lor veacinică pomenire și părinților lor, iar sfînților și dumnezeieștilor părinți de hrană și s'au scris iale la sfîntul pomeanec la sfînta Proscamie, să se pomenească numele lor și ale părinților lor și a tot neamul lor. Și seamnele aceștii moșii să știe hotarul din apa Jiului, gura Sasului și pe matca Sasului drept comoară pre calea Țiganului pînă în drumul Seacăi și de acolo la lacul Purcăreților și dela lacul Purcăreților în lacul Ciutei și din lacul Ciutei în fîntîna Teiului și din fîntîna Teiului drept în baltă Rătundă la vale, pe șuvița Bobrei (sic) drept în vadul Focșei și din vadul Focșei în apa Jiului și pă apa Jiului în sus pînă în Plopuleț și în padina Cioroiului, drept valea Spinișorilor și pînă în capul tufelor Albului și în fîntîna

lui Cioclan la deal, pînă în drumul Mocanilor. De acolo pînă în copăcel în jos și din Copăcel pînă în gura Zăieștilor și Criva pînă în apa Jiului.

Și am văzut domnia mea și am citit și cartea bătrînului Alexandru Voevod și a Mihnii Voevod, făcute cu mare blestem, cînd au fost cursul anilor la leat 7096 și cartea răposatului arhimetropolitul chir vlădicăi Evthimie de închinăciune. Și au fost tot ținut călugării dela sfînta minăstire ce iaste zisă mai sus moșie pă hotarul cel bătrîn cu bună pace, iar cînd au fost acum în zilele Radului Vodă, feciorul Mihnii Vodă, iar un om anume Novac din Viriți, el au fost trecut preste hotarul satului Săcuiului, peste hotarul cel bătrîn în lung din fîntîna Teiului, pînă în vadul Focșei. Iar cînd au fost acum în zilele domnii mele, iar călugării dela sfînta minăstire, ei s'au sculat cu pîră înaintea domnii mele de față cu Novac pentru acest hotar Săcuiului ce l'au fost împresurat Novac. Deci văzînd domnia mea le-am dat megiași 6 boiari pe răvașul domniei mele la mijlocul lor anume: din Gaia Iscrul logofăt și din Măești Radul și din Dilga Mihăilă Stan vataful și din Popînzălești Gură Dulce și iar din Dilga Aga și le-am dat carte dela părintele vlădica Luca făcută cu afurisanie ca să caute și să adevereze cu dreptate pentru acest hotar satul Săcuiului al sfintei minăstiri și să umble și să îndrepteze. Și au umblat pe aceste seamne bătrîne ce sînt mai sus zise, boiarii și cu alți megiași împreună și așa au aflat cu sufletele lor cum că Novac au fost trecut peste acest hotar bătrîn din fîntîna Teiului pînă în Balta Rătunda și pe Șuvița Bondrei (sic) dreptul Bălții, pînă în vadul Focșăi, atîta au fost împresurat Novac moșia minăstirii și și-au fost făcut Novac pă moșia minăstirii casă și cu vie împrejurul casei, iar după ce au rămas pă Novac călugării i-au spart casa și via, căci că au rămas Novac de lege și de judecată înaintea acestor boiari ce sînt ziși mai sus dați de domnia mea.

Drept aceia și domnia mea am dat sfintei mî-

năstiri ce iaste zisă mai sus ca să-și ție moșia pă hotarul cel bătrîn, precum au ținut încă mai denainte vreamă de către nimenea neclătit peste zisa domniei meale. Și aceștea sînt boiarii domniei meale sfeatnici: jupan Dumitru vel ban ot Craiova, jupan Vintilă vel vornic, jupan Nica vel logofăt și Stoica vel vistier și Pătruși vel spătar și Gorgan vel stolnic și Lamba vel comis și Mirzea vel postelnic. Și am scris eu lepădat logofătul, din scaunul orașului Tîrgoviștii.

Ghenar 9 zile, leat 7126 (1618).

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Căluul și Bucovățul Nr. 722, filele 687-90.

10.

1618 (7126), Aprilie 20.

Cartea de hotărnicie a lui Gorgan stolnicul și Mateiu paharnicul, prin care se precizează semnele hotarelor satului Marmurile, despre Nedeia.

† Să să știe semnele hotarului a satului Marmurilor de cătră Nidia, pri unde iaste pre cum am căutatu și am adivîratu cu oamini buni și bătrîni cari au știut seamnile hotarilor, cîndu am fost eu Gorganu stolnicul și Mateiu pãharnicul, cîndu am căutat seamnile hotarilor a satilor de pre baltă cărara pre unde mirgu hotarale și am făcutu și scri-sori la fieșticari sat să să știe seamnile hotarilor așijderea și la satul Marmurile despre Nedeia, den malul Dunării în dreptu pri măgurile Lupului, prin în girle în bălți, de acia prin capul Ucibucului, de acoloa în dreptu pre în capul Țincușilor, de acolo în dreptu la câmpu pre în Bășicuță, alătura cu măgura lu Rade, pre dinsus despre Marmure, de acoloa în dreptu prin Grindu despre Marmure, pînă unde să împriună calea Marmurilor cu calea Comoșteanilor, iar pre dinsusu despre Măceșal, din Calul Dunării direptu pre măgura cu Doriul, de'ci prin Grindul înfundatie deci pre in Topolițe în

dereptu prin Grindul cu mărăcinii. De acolo pre în piscul Marmurilor, de acolo pre în măgura cu stupini, deacia în dreptu la măgura de preste în drumulu Diiului, de colo la măgura cu pietrișul la piscu, de acolo pre dinsus de calea Hurezilor 2 rîndure de agre de locure, de acolo în dreptu la Ciuta, unde se lovescu hotarale cari vinu dela baltă dimpreună cu ceale dela Jiuu, prinu vîrfu cîmpului alătura cu hotarul Comoșteanilor pînă iar să împreună cu a lu Nidienilor. Aceasta am scris ca să se știe.

Pis Aprilie 20 dni.

Leat 7126 (1618).

[p.] (ss) Eu Gorgan stolnicul.

[p.] (ss) Eu Mateiu peharnic.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Documentele Minăstirii Hurez, Pachetul 13, Documentul 1 original.

DOMNIA LUI GAVRIIL MOVILĂ

1618 Iulie — 1620 Iulie

1.

1619 (7129), Ianuarie, Tîrgoviște.

Gartea lui Gavril Movilă Voevod, domnul Țării Românești, prin care întărește stăpînirea lui Hamza, fiul lui Vădislav, peste satul Bezdina și cu partea din satul Urzica din Dolju.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavril Moghilă, voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Io Simion voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Hamza, fiul lui Vădislav, și cu fiii lui cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Bezdina tot cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, și partea din Urzica toată, pentru că aceste sate ce s'au zis mai sus, au fost bătrîne și drepte moșii de moștenire de strămoșie ale lui Hamza, fiul lui Vlădislav, dela părintele său. Și a fost avut Hamza și în alte sate părți de moșii, însă în satul Tîrgu-Gilortului jumătate de sat și din satul Mogoșanii iar jumătate, și din satul Vrătopul, din cîmp jumătate. Și a fost ținut Hamza cu unchiul său Barbul Benga postelnicul totul pe în două. Iar după aceia unchiul-său Barbul postelnicul, cît a fost el în viață, după moartea fratelui său Vădislav el a fost oprit satele Tîrgu-Gilortului tot, și satul Mogoșanii tot, și satul Vrătopul tot, și așa a fost zis unchiului său Barbul postelnicul, cum că a fost cheltuit niște aspri pentru aceste mai sus zise sate și n'a voit să dea Barbul postelnicul și nepotului său Hamza să aibă parte să țină și el din Tîrgul Gilortului jumătate și din satul Mogoșani jumătate și din satul Vrătopul den cîmp

jumătate, nici de cum. Iar după aceia după moartea lui Barbul postelnicul, unchiul lui Hamza, iar Hamza fiul lui Vădislav, lui i s'a părut cu nedreptate pentru aceste sate mai sus zise. Deci cînd fu acuma în zilele domniei mele el, Hamza, a venit la pîră cu jupîneasa Stanca, jupîneasa lui Barbul postelnicul, și cu Hamza, fiul jupînesei Stancăi și cu nepoții jupînesei Stancăi, fiii lui Danciul împreună, ca să se pîrască pentru satele Tîrgul Gilortului și satul Mogoșanii și satul Vrătopul din cîmp. Iar cînd a fost în urmă nu s'au pîrît, ci au fost căzut la pace și s'au împăcat și astfel s'au întocmit: cum ca să țină Hamza, fiul lui Vădislav, singur satul Bezdina tot cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu toată partea din Urzica, veri cîtă se va alege; iar jupîneasa Stanca jupîneasa lui Barbul postelnicul și cu fiul ei Hamza și cu nepoții ei, fiii lui Danciul, apoi ei să țină singuri satul Tîrgul-Gilortului tot cu tot hotarul și cu toți vecinii și satul Mogoșanii tot și cu toți vecinii, cîți se vor afla, și a rămas satul Vrătopul să fie al jupîneasei Stancăi și al fiului său Hamza pentru aceea cheltuială, care a fost cheltuit-o Barbul postelnicul, unchiul lui Hamza.

Și s'au întocmit ei de a lor bună voe și dinaintea lui jupîn Ventilă dvornicul, și din Pade Stanciul postelnicul, din Măldărești Tudor comisul, și din Lumaș Drosul postelnicul, și Pădure din Săcuiani, și Danciul din Uscăți, și Manea logofătul din Mihăești, și Andronie din Albeni, Ion din Frumușei, și Dumitru din Bălcin, și Pătru din Vîlcănești, și Radul din București; și astfel s'au întocmit ei dinaintea acestori boeri, cari s'au zis mai sus și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisurile dela acești boeri, cari s'au zis mai sus, la mîna lui Hamza și la mîna jupînesei Stancăi și a fiului ei Hamza și s'au întocmit ei, precum scrie mai sus. Drept aceia am dat și domnia mea lui Hamza, ca să-i fie lui satul Bezdina tot cu tot hotarul și părțile din satul Urzica toate cu toți vecinii, cîți se vor afla, să-i fie lui de moștenire și în ohabă lui și

filor lui, nepoților și strănepoților lui. Și de către nimeni să nu se clinească, după porunca domniei mele. Iată și martori așează domnia mea: jupan Enache vel ban Craiovenesc, și jupan Ivașco vel dvornic și jupan Papa vel logofăt și jupan Mechiu vel Vistier și jupan Miho vel spătar și jupan Mihalachi vel stolnic și jupan Grigorie vel comis și jupan Vladul vel paharnic și jupan Nicula vel postelnicu și ispravnic Papa vel logofăt. Și am scris eu Stanciul în scaunul de cetate Țirgoviște, luna Ghenarie... zile, dela Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7127 (1619).

† Io Gavril Voevod, din mila lui Dumnezeu domn.
(ss) Gavril Moghila Voevod.

2.

1619 (7127), Aprilie 17, Țirgoviște.

Porunca lui Gavriil Movilă Voevod, prin care întărește mînăstirii Coșuna de lingă Craiova, părintelui Serghie și călugărilor, dreptul de stăpînire peste satul Radovan cu tot venitul și cu toți rumîni.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila Voivod și domn a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului Simeon Moghilă Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mînăstiri ce să numește Coșuna de lingă Craiova, unde iaste hramul sfîntului arhiereu de minuni făcătorul Nicolae al Miralichiei și părintelui Serghie și ieromonașilor și fraților care lăcuiesc într'acel sfînt lăcaș, ca să-i fie satul Radovanul, tot cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumîni și cu viile de pretutindenea, din hotar pînă iar în hotar, pentrucă acest sat ce s'au zis mai sus, mai de nainte vreme ei au fost judeci; iar după aceia cînd au fost în zilele lui Mihail Voivod, iar satul Radovanului au căzut în spațele lor multă nevoie și sărăcie pentru năpasta de biruri. Iar după aceia deaca au văzut ei, satul Ra-

dovanul cum că nu pot ei să biruiască atîta nevoie și le-au perit lor atîtea bucate, iar ei singuri de a sa bunăvoie s'au vîndut lui Daniil călugărul să fie rumîni, de le-au dat asprii călugărul să fie rumîni, de le-au dat asprii gata 24.000, asprii de argint și au plătit birurile lor și năpasta, iar cu 20 000 de asprii a zece oameni de năpăști din visteria domniei lui. Și multe biruri de năpăști au plătit lor atuncea în zilele lui Mihail Voievod. Deci după aceia Daniil călugărul, el singur au dat și au miluit pe sfînta mînăstire, ce s'au zis mai sus cu acest sat cu tot și cu toți rumîni să-i fie lui veacinică pomenire și s'au îngropat trupul lui acolo la sfînta mînăstire. Iar într'aceia călugării dela sfînta mînăstire deacea au văzut cum că iaste stătătoriu și dă moștenire acest sat sfintei mînăstiri, iar ei s'au sculat de au mersu la Mihail Voevod de s'au rugat pentru acești 10 oameni de năpăști și i-au ertat și au scos Mihail Voevod aceaste năpăști dela catastifu din visteria domniei lui pentru sfînta mînăstire.

Încă după aceia acest sat și acești rumîni din Radovanul, ei nu s'au lăsat să fie rumîni cu pace sfintei mînăstiri, ci s'au sculat și atuncea în zilele lui Mihail Voevod de au mers cu multă pîră și cu șutuliri cu călugării dela sfînta mînăstire prin Țara Ungurească la Făgăraș și la Beligrad înaintea lui Mihail Voevod. Încă după aceia și la Țara Moldovei au mersu rumîni din satul Radovanul cu călugării de s'au pîrît toți de față. Și așa pîrîia rumîni cum că nu s'au vîndut ei de a lor bună voie să fie rumîni ci le-au făcut silă Tudorache banul de le-au dat numai 6.000 de asprii. Iar de aceia călugării ei au mărturisit înaintea lui Mihail Voevod cu jupan Nica vistier, încă au și jurat pe sfînta Evanghelie cum că știe și ei că s'au vîndut acest satul Radovanul lui Daniil călugărul de a lor bunăvoie și au luat ei săteanii atîția asprii precum am zis mai sus 24.000 de sprii de argint și pînă năpăștii 100 ughi fără de alte dăjdii de biruri care au plătit aceștia ce s'au zis mai sus. Deci au rămas satul Radovanul

de leage și de judecată dinnaintea lui Mihaiu Voevod ca să fie ei rumîni sfintei mînăstiri. Deci de atuncea pînă acum tot au stăpînit sfînta mînăstire acest sat cu toți rumîni, cu bună pace. Iar cînd au fost fost acum în zilele domnii mele, iar satul Radovanul ei s'au sculat toți de au venit cu pîră înaintea domnii mele cu călugării dela sfînta mînăstire. Și așa pîrîia și precum au fost pîrît și înaintea lui Mihaiu Voevod cum că nu s'au fost vîndut ei de a sa bună voie, că le-au fost făcut silă Tudorache banul. Iar într'aceia domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre leage cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și am văzut însumi domnia mea și am cetit multe cărți de cumpărătoare și de pîră dela Mihaiu Voevod, cum că au fost jurat jupîn Nica vistier pe sfînta Evanghelie înaintea lui Mihaiu Voevod precum au fost ei atuncea cînd s'au fost prețuit satul Radovanul cu Daniil călugărul și cînd au luat toți asprii deplin precum s'au zis mai sus și precum au fost rămas acești rumîni din Radovan de leage, din naintea lui Mihai Voevod.

Drept aceia și domnia mea am văzut însumi cum că umblă acești rumîni cu șutuliri și nu pot călugării să se odihnească de către acești rumîni. Drept aceia i-am scos însumi domnia mea din divan pre acești rumîni cu rea rușine și însumi i-am băgat și în temniță și după aceia i-am scos domnia mea de i-am bătut pre ei înaintea divanului foarte mult și au rămas acești rumîni de leage și de judecată dinnaintea domnii mele, cum ca să fie ei iar rumîni sfintei mînăstiri precum s'au fost vîndut și precum au fost ei pînă acum.

Drept aceia am dat și domnia mea sfintei mînăstiri ca să fie satul Radovanul tot cu tot hotarul de pretutindea și cu toți rumîni, ca să fie de moștenire și ohamnici și de nimenea să fie neclătit peste zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Ianache vel ban al Craiovei i jupan Ivașco vel vornic i jupan Papa vel logofăt i jupan

MONOGRAFIA JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA

D-LUI DR. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Directorul Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională
și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova

SECRETAR DE REDACȚIE

Pr. D. BĂLAȘA

A P E L

Rugăm pe toți cititorii noștri a ne semnala toate lipsurile, dându-ne în acelaș timp sugestii și colaborând la îmbogățirea materialelor monografice de tot felul ce urmează a vedea lumina tiparului sau a fi folosite în redactarea Monografiei.

Astfel rugăm a ni se trimite toate informațiunile privitoare la numirile de locuri și oameni pomenite în documente, statistică și folklor.

Rugăm apoi a ni se semnala locurile și așezările istorice și arheologice, trimițându-mi-se documente istorice, hotărnicii, planuri de moșii, legende, amintiri, tradiții, culegeri de folklor și ori ce fel de date privind pământul și locuitorii Doljului.

Cel ce dorește a colabora la culegerea datelor necesare întocmirii acestei monografii, sunt rugați a intra direct în corespondență cu noi, spre a li se trimite chestionare ce urmează a fi completate cu datele cerute.

Intreaga corespondență, va fi îndrumată pe adresa D-lui Dr. C. S. Nicolăescu-Plopșor, Arhivele Statului, Craiova.

22 NOEMVRIE

1944

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

CU O PREFAȚĂ DE D-L
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFECTUL JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA D-LUI
Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

—○—
IZVOARE ISTORICE

VOLUMUL II
PARTEA III-a

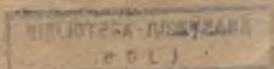
DOCUMENTE

APARE ÎN

OLTENIA

DOCUMENTE • CERCETĂRI • CULEGERI

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

CRAIOVA

„OLTENIA”

DOCUMENTE ◦ CERCETĂRI ◦ CULEGERI

CARTEA VIII-a

PARTEA III-a

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr. 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicule a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă, tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, *Pr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR*
Secretar de Redacție, *Pr. D. BĂLAȘA*
Casier, *Maria Petrescu*

Colaboratori:

Bălașa, Preot D., Craiova; Bălașa, Pr. Ion, Craiova; Bărcăcilă, Prof. Al., Turnu-Severin; Căncea, Ioan V., Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; Claușanu, Preot G. F., Craiova; Costescu, Prof. C. I., Craiova; Dinculescu, Prof. N. G., fost Director al Arhivelor Statului din Craiova; Firulescu, Preot I., Cornu Dolj; Iliescu, Octavian O., Craiova; Mândroceanu, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; Mazilescu, Preot Ioan S., Amărăști-Romanați; Metzulescu, Dr. Aurel, Craiova; Neda, Prof. Ioan M., București; Nicolăescu-Plopșor, Dr. C. S., Directorul Arhivelor Statului din Craiova; Paleologu, V. G., Corlate Dolj; Petrescu, Maria I., Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; Popescu-Cilieni, Pr. I.; Stănică, Preot Constantin, Orodel Dolj; Șucă Ion, Arhivar Arhivele Statului, București; Vincenz, Arhitect A., Craiova.

Abonamentul la cartea VIII-a este de lei 500

Manea vel vistier i Mihai vel spătar i Mihalache vel stolnic i Grigorie vel comis i Vlad vel paharnic i jupan Nicolae vel postelnic i jupan Papa vel logofăt. Și eu Neagoe logofăt am scris în cetatea Tîrgoviștei.

Aprilie 17 zile, leat 7127 (1619).

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Căluului și Bucovățul Nr. 722, filele 657-760.

3.

1619 (7128), Decembrie 4.

Gavril Moghilă Vodă întărește jupînesei Ancăi a lui Pătru logofătul din Goești, stăpînire peste tot satul Goești, cît a cumpărat Pătru logofătul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavril Moghilă voevod și domn, dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupînesei Ancăi / a lu Pătru logfetl ot Goeșt(i) ca să i fie satul Goești, cît a cumpărat Pătru logfetl / den cîmpu și den pădure și den uscat și den apă și cu rumîinii cîți se voru / alege pântru că acest sat fost-au cumpărăt Pătru logft. încă den zilele lu Șarban Voevod / și tot l-au ținut cu bună paci; iar cînd au fost acum în zilele domnii mele, ei au / venit cu pîr naintea domnii mele cu Pătru logft. și așa pîriia naintea domnii mele / cum nu se-au vîndut ei lu Pătru logft. de bună voe ci le-au făcut silă; deci domnia mea / le-am dat 12 megiiș pre răvaș domnești să jure cum nu se-au vîndut ei de a lor bun / voe, ci le-au făcut Pătru logft. sil. Deci cînd au fost la zi și la soroc, ei nu s'au / putut aduce legea să jure, ci au venit cu Pătru logft. naintea domnii mele și au / zis să le schimbe legea. Intrăciaia lu Pătru logft. (ia venit) moarte și n'au / apucat să le schimbe legea, iar cînd au fost acum jupîneasa lu Pătru logft. ia au / venit și i-a sorocit ca să vie să le schimbe legea sau să-ș aduc legea cia dentîiu / să jure; deci ei nici au venit să le schimbe legea nici s'a adus legea cia dentîiu / să

jure. Drept aciaia am dat domnia mea jupîneasăi Ancăi a lu Pătru logft. săi ție / săi fie rumîni, cum au fost și mai denainte vreamă și de niminilea / opreal să nu aib preste cartea domniei mele; iar ei de vor avea vre o strimbătate / să vie de faț naintea domnii mele, într'alt chip să nu fie după cuvîntul domnii mele și însumi domnia mea a zis.

Scris luna Decemvrie 4 zile, anul 7128 (1619).

Monograma mică cu roș. Pecete mijlocie aplicată în față cu tuș, cazută. Nu este semnătura Domnului.

Muzeul Gorjului. Gh. Ghibănescu, Surete și Isvoade, pag. 190.

DOMNIA LUI RADU MIHNEA VOEVOD

1620 August—1623 August.

1.

1621 (7129), Iunie 7.

Porunca lui Radu Mihnea voevod, prin care întărește părintelui Ioan egumenul și călugărilor dela mînăsierea Tismana, dreptul de stăpînire asupra unei jumătăți din balta Bistrețul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domn, dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui Ioan igumenul și cu alalți călugări cari lăcuesc în sfînta mînăstire din Tismana, ce este hrumul cinstitei Adormiri a Născătoarei de Dumnezeu ca să fie volnic cu cartea domniei mele să ție din toată balta Bistrețului jumătate, și din baltă și din cîrmă și din tot ce se va cădea, cum au ținut și mai denainte vreme, însă din Covăcița pînă în Măceș și pînă în Gîrla Repede, cît ține toată balta Bistrețului jumătate, pentru că această baltă este bătrîină și dreaptă a sfîntei mînăstiri miluită de alalți domni ce au fost mai dinainte vreme și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrîni făcute de milă, cum să fie moșia sfîntei mînăstiri. Drept aceia și domnia mea am întărit și am făcut cartea domniei mele și am dat sfîntei mînăstiri ca să ție toată balta Bistrețului jumătate, și de niminilea opreală să nu aibă înaintea cărții domniei mele. Drept aceia și voi vameșilor care sînteți la acea baltă, în vreme ce veți vedea cartea domniei mele, iar voi să căutați nimic

să nu le opriți din ce se va cădea a sfintei mînăstiri, ci să aveți a împărți tot în două dintr'aceia baltă cu sfînta mînăstire, și mai mult val să nu fie înaintea cărții domniei mele și într'alt chip să nu fie după zisa domniei mele și singur am zis domnia mea.

Scris-am eu Stoica.

Iunie în 7 zile anul 7129 (1621).

Io Radu Voevod (L. P.).

Eu Costandin Postelnicu.

Arhivele Statului Craiova, Condica Mînăstirii Tismana III, filele 677—678.

2.

1622 (7130), Ianuarie 13.

Porunca lui Radu Mihnea voevod, prin care întărește mînăstirii Tismana, părintelui egumen Ioan și călugărilor, dreptul să stăpînească jumătate din balta Bistrețului cu veniturile cuvenite.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domn, dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mînăstiri ce să numește Tismana, unde este hramul cinstitei Adormiri a Născătoarei de Dumnezeu și părintelui igumen Ioan, ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele, să ție din toată balta Bistrețului jumătate și din baltă și din cîrmă, și din pîrpure dela cară și din tot ce se va cădea, cum au ținut și mai dinainte vreme, pre semne bătrîne, însă din Gîrla Repede, drept Covăcița pînă în Măceș, cît ține toată balta Bistrețului jumătate, pentru că această baltă este bătrînă și dreaptă de moșie a sfintei mînăstiri, miluită de alți domni bătrîni ce au fost mai dinainte vreme și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrîni, făcute de milă și cu mare blestem: Cartea răposatului Dan voevod feciorul Radului voevod, cînd au fost cursul anilor 6894 și cartea răposatului Mircii

voevod feciorul Radului voevod și cartea răposatului moșul domniei mele Alexandru voevod, cînd au fost cursul anilor 7080 cum să fie moșie sfintei mînăstiri. Iar cînd au fost acum în zilele domniei mele igumenul Ioan, el au avut pîră înaintea domniei mele în Divanul cel mare cu vameșii dela Diu, și s'au pîrît de față, pentrucă au fost această baltă împresurată de alți oameni jumătate. Deci pîrăia vameșii cum țin călugării din baltă a patra parte. Intr'aceia domnia mea, am căutat și am judecat pre drept și pre lege cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am adevărit domnia mea cum au ținut călugării din toată balta jumătate. Drept aceia și domnia mea, încă am întărit și am făcut cartea domniei mele și am dat sfintei mînăstiri ca să ție din toată balta Bistrețului jumătate și de nimenea val sau opreală, să nu aibă înaintea cărții domniei mele. Drept aceia și voi vameșilor carii veți fi la această baltă, încă să căutați nimica să nu le opriți din ce va fi venitul mînăstirii și să aveți a împărți tot în două dintr'această baltă cu sfînta mînăstire. Și mai mult val să nu fie înaintea cărții domniei mele și să-și ia partea cum scrie mai sus. Și într'alt chip să nu fie după zisa domniei mele. Și singur am zis domnia mea.

Am scris Lepădat, luna Ghenarie 13 zile, anul 7130 (1622).

Io Radul Vovod.

Eu Necula vistier.

(L. P.).

Arhivele Statului Craiova, Condica Mînăstirii Tismana, filele 679-681.

3.

1622 (7130), August 6.

Zapisul Neguitei lui Grama din Almăj la mina ficelor sale Stana și Neacșa, pentru a stăpîni frățește satul Halmăjul.

Eu Neguita (sic) jupîneasa Gramei din Halmăj, scris-am acest zapis al meu ca să fie la mina fici mele (lipsește numele) și la mîna fie-mea Stana și

la mîna fie-mea Neacșei... că am avut satul Halmăjul împreună cu soțul meu Grama, însă cumpărat dela Șerban vodă... După aceea noi l-am fost dat fici noastre Dumitrei cînd au fost după Hamza logofătul de l-am dat zestre... iar după aceea feciori nu i-au dat D-zeu... ci l-am tot ținut... și pînă au fost după Lamba din Șitoaia și după moartea Lambei încă tot l-au ținut... pînă la vremea de moartea ei, iară cînd au fost la moartea ei, ea și-a chemat surorile ei ce sînt mai sus scrise, de le-au dat satul Almăjul... iar cînd au fost după moartea fici noastre Dumitrei, eu cu soțul meu Grama, iar am dat satul Almăju... fetelor noastre ce sînt mai sus scrise... iar cînd au fost după moartea soțului meu Gramei și după moartea fetei noastre Dumitrei, eu Neguita așijderea am dat fetelor mele ce sînt mai sus scrise satul Almăjul... însă am dat și am făcut acest zapis pînă sînt eu vie... ca să mi-l împartă satul frățeste, ca să nu aibă pîră în urma noastră una cu alta. [Urmează blestem]. August 6 văleat 7130 (= 1622).

Arhivele Olteniei, VIII p. 3. I. C. Filitti, Condica Poenarilor Almăjani.

4.

1622 (7131), Octomvrie 28.

Porunca lui Radu Mihnea voevod prin care transformă satul Șegarcea în slobozie pe seama Patriarhului Chiril dela Alexandria

Milostieiu bojieiu Io Radul voevod i gospodinu, davat gospodstvomi siiu poveleaniiu gospodstvomi, satului Șegarcea de în județul Doljul, care iaste slobozia ci(n)stitului și prea luminatului părintelui Chiril Patriarhului ce au fost dela Alexandria ca să fie în pace și slobod de toți boiarii și mari și mici și de slugile lor și de toate slugile domniei mele și de toți oamenii de nimenilea val sau bîntuială să n'aibă, nici rumînii, nici dobitocul lor să nu se tragă pentru alții, ce să fie în pace pentru

că l-am lăsat domnia mea acest sat să fie numai pre seama oamenilor patriarhul, iar alt nimenile treabă în sat să n'aibă. Că cine va învălui rumîn sau dobitocul lor fără știrea domniei mele să aibă a da domniei mele 500 de galbeni și avea certare cu 500 de toige drept aceaia și tu, Stanciule, po de Dlăga încă să cauți de acum foarte să te ferești de slobozia părintelui Patriarhiul, nimica să nu învâluești nici tu, nici feciorii tăi, nici să aibă opreală rumînii de pre în păduri ce să-și taie leamne de fo unde vor afla ori fie în ce pădure, că cine îi vopri certare va avea. Așijderea care boiari s'a oamenii lor sau slugile domniei mele vor meargă fără știrea domniei mele să învâluească satul părintelui Patriarhul să fie volnici săteanii și oamenii sfinției lui cu această carte a domniei mele să bată și să-i trimită aicea la domnia mea. Derept aceia și voi rumînilor și voi ispravnicilor ai părintelui Patriarhul încă să căutați să nu faceți ceartă fără lucru cu vecinii voștrii, că apoi și voi încă veți avea certare. Că așa iaste învățătura domniei mele

Inaco da neast poreci gospodsvomi. I is san reci gospodsvomi.

Pis u Gherghița Mesita Oh, 28 dni, văleat 7131 (1622)
Io Radul Voevod Milostieiu Bojieiu gospodinu. Uci
vel postelnic.

(ss) Io Radul Voevod.

Arhivele Olteniei II, p. 124, publicat de N. G. Dinculescu.

DOMNIA

LUI

ALEXANDRU COCONUL VOEVOD

1.

1625 (7133), Aprilie 16

Scrisoarea egumenului Serghie dela minăstirea Coșuna la mina egumenului Gligorie dela minăstirea Jițianu, pentru vînzarea unei funii din Iamnic.

Vă ima Oția i Sina i Stago Dha. Amin.

Scris am eu egumenul Serghie dela sfînta minăstire dela Coșuna, cu toți frații și cu tot soborul să să știe cum au avut sfînta minăstire o funie de locu în sat, în Iamnicu; însă funia cît a fost a Jipei. Deci Jița au miluit pre această sfîntă minăstire ca să-i fie lui pomană în vecie, și o au miluit la vreame de moarte; iar cînd au fost acuma la vreamea-mi de moarte, în zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, noi ne-am tocmit cu egumenul Gligorie dela sfînta minăstire dela Jițian de a noastră bunăvoe și o am vîndut și noi această funie ce iaste mai sus scrisă cu aspri gata 8.000. Și mărturii încă am pus pe Iscrul vornicul și Saula și Sionca pîrcălabi ot Craiova i Mitrea, feciorul Stanciului postelnic ot Dălga i Lanba neguțătoriul i Dobre județul i Neagomir județul i Pană cel Gros.

Scris-am eu Novac.

Mesița Aprilie 16 zile, leat 7133, (1625).

Oltenia IV, p. 60, publicat de N. Plopșor.

2.

1625 (7133), Iunie 23.

Cartea Mariei fata boiariului Pîrvu al Craiovei și a fiului său Marcea, la mina lui Stănilă din Runc și a lui Mlaj din Almăj, pentru moșia Almăj.

Scris-am jupîneasa Maria fata (sic) banului Pîrvului al Craiovei și jupîn Marcea feciorul jupînesei ce s'au scris mai sus... această carte acestor slugi pe anume Stănilă din Runc și altă slugă Mlaj din Almaj, ce i-au miluit acești boiari ce s'au scris mai sus dela ai lor moș (sic) pe nume Sieuș (sic); (loc alb); iară să se știe cum este hotarul de Almaj... Și mărturie este pîrcălabul Rîca din Șitoaia și Marsan din Șitoaia și Vitomir și Cozmo și Stan din Pleșoi și Drăguț din Șitoaia și Pîrvul din Romînești și din Almăj Ion și Fulga din Dragomirești și din Runc Ariboșu și cu fiu său Radu!

Iunie 23 leat 7133 (1625).

Arhivele Olteniei VIII. p. 2 — 3. I. C. Filitti, Condica Poenarilor Almăjani.

3.

1626 (7135), Septembrie 2, București.

Porunca lui Alexandru Coconul voevod, către năstavnicul minăstirii Tismana părintele Serghie episcopul, prin care îi îngăduie să populeze siliștea Călugăreani cu oameni străini, slobozindu-i de bir și de toate dăjdiile și slujbele către țară.

Milostieio Bojieio, Io Alexandru voevod i gospodină sină pocoinomu Io Radul voevod, davat godspodsvomi sie povelanie gospodvomi părintelui Serghie, episcopul Mucaceschi, năstavnicul minăstirii Tismana hram Uspenie Boițe, ca să fie volnic cu această carte a domnii meale, de să strîngă oameni striini pre siliștea minăstirii anume Călugăreani(i) de în județul cari vor pohti să lăcuiască pre această ocină a minăstirii măcară sârb, măcară ar-

bănaș, măcară grec, măcară ungurean, măcară moldovean, măcară armean, să se apuce de locu și de hrană să fie de poslușanie sfintei minăstiri pentru că această siliște de sat rămas-au pustie fără de oameni încă din zilele răposatului Mihail voevod. Iar acum domnia mea am dat părintelui Serghie episcopul, năstavnicul minăstirii Tismana, ca să-și facă sat de milă și slobozie, să strângă oameni striini fără dajde, să fie pre această seliște Călugăreanii, iar de către domnia mea să fie în pace și iertați de bir și de găleată și de fin și de oaie seacă și de cal și de micare și de ceară și de dijmă de stupi de gorștină, de porci și de oi și de cai de olacul și de potvoadă și de bani, de județ și de majă și de toate slujbele și mîncăturile cîte sunt preste ani în țeara domniei mele, de nimica val sau bîntuială să n'aibă, pentru că i-am iertat domnia mea de acum pînă în trei ani să fie în pace, niminilea între ei să nu intre. Derept aceia și voi birarilor și voi toate slugile domnii mele, oricari de ce slujbe veți urma, într'acest județ, în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți de această siliște a minăstirii, niminilea să nu i învăluiască, că i-am iertat domnia mea să fie numai de treabă și de poslușeanie sfintei minăstiri, că acela, mare certare va avea i naco doa neast poreci gospodsvomi sie sam reci gospodsvomi, pis u București meșița, Septemvrie 2 dni.

Vă leat 7135 (1626).

Io Alexandru Voevod, milostieia Bojieia gospodină.

Ucit vtori logofăt.

Arhivele Olteniei I, pag. 237-38, publicat de N. G. Dinulescu.

4.

1627 (7135), Martie 27.

Porunca lui Alexandru Coconul voevod, prin care întărește minăstirii Tismana, părintelui egumen Teofil

și călugărilor, dreptul să stăpînească jumătate din Balta Bistref, luînd și vama cuvenită.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn fiul răposatului Io Radu voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezeestii minăstiri ce să chiamă Tismana, unde este hramul cinstitei Adormiri a Născătoarei de Dumnezeu și părintelui igumenului Teofil ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele să ție din toată balta Bistrefului jumătate și din baltă și din cîrmă și din pîrpăre dela cară și din tot ce se va cădea, cum au ținut și de mai înainte vreme pre semne bătrîne, însă din Gîrla Repede drept Covăcița pînă în Măceș, cît ține toată balta Bistrefului jumătate, pentru că această baltă este bătrînă și direaptă de moșie a sfintei minăstiri, miluită de alți domni bătrîni ce au fost mai denainte vreme și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrîni făcute de milă și cu mare blestem: cartea răposatului Dan voevod feciorului Radului voevod cînd au fost cursul anilor 6894 și cartea răposatului Mircii voevod feciorul Radului voevod, și cartea răposatului strămoșului domniei mele Alexandru voevod, cînd au fost cursul anilor 7080, cum să fie moșie sfintei minăstiri și am văzut domnia mea și cartea cinstitului răposatului părintelui domniei mele, făcută sfintei minăstiri cum au avut călugării pîră cu vameșii dela Diu pentru acea baltă și au rămas oamenii de lege și de judecată. Drept aceia și domnia mea încă am întărit și am făcut cartea domniei mele și am dat sfintei minăstiri ca să ție din toată balta Bistrefului jumătate, și de nimenea val sau opreală să n'aibă înaintea cărții domniei mele, cum scrie și în cartea răposatului părintelui domniei mele Io Radul voevod, drept aceia și voi vameșilor care veți fi la aceea baltă, iar voi încă să căutați nimica să nu le opriți din ce va fi venitul minăstirii ci să aveți a împărți tot în două dintr'această baltă cu sfînta minăstire, mai mult val să nu fie că de se

vor plînge că le oprîți ceva, mare certare veți avea de către domnia mea. Și într'alt chip să nu fie după zisa domniei mele. Și singur am zis domnia mea.

Scris Martie 27 zile, anul 7135 (1627).

Io Alexandru Voevod L. P.

Arhivele Statului Craiova, Condica Minăstirii Tismana III, fila 681.

5.

1627 (7135), Aprilie 2, București.

Hrisovul lui Alexandru Iliăș Voevod, prin care întărește satul Risipiți mai multor moștenitori ai satului.

Cu mila lui D(u)mnezeu, Io Alexandru v(oe)-v(o)d domn a toată Țara Rumînească, fecioru(l) marelui răposatului Io Iliăș v(oe)v(o)d, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele satului Risipiți din sud Meh(e)d(inți) și moștenitorilor satului anume i Pătru și lui Mănilă, i lui Ciortan și lui Pătrăgoi și popei Albului și lui Brătîlă i Botoe și Suricea și Stanciului și lui Lepădatu și lui Risipă și lui Ghidoe și cu toți frații și cu toată ceata lor și cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor acest sat ce s'au zis mai sus tot cu tot hotarul și cu tot venitul și cu viile d(upre)tutîndea, din hotar să fie pîn' la hotar și hotarele satului să se știe din măgura Cerătului pînă la lacul singur și la două măguri gemeni și la dealu pă calea Cujmirului la piatra (lui) Nan și pă drumul Prutului sau al fîntîinii la hotarul lui Dobridor, de aci pe drumul Ascunsei, apoi iarăși la măgura din vii, pentru că această moșie și satul ce s'au zis mai sus au fost bătrîna și dreaptă moștenire încă mai de nainte vreme din zilele altor bătrîni domni și tot au stăpînit moștenitori(i) ce s'au scris mai sus, acest sat și moșie cu bună pace pînă în zilele Mihnei v(oe)v(o)d; apoi cînd au fost atunci în zilele Mihnei v(oe)v(o)d, s'au sculat Buzăștii cu pîră . . . (jupînul Radul biv vel armaș . . .) și frate-său Preda

biv spătari și (Stroe biv: doi; post(elnic). Pentru acest sat ce s'au zis mai sus, pentru căci au fost ei atuncea stăpînitori și cu sila ei l-au năpăstuit pe acest sat de l-au rumînit și le-au luat moșia lor cu sila i-au mai zis cum că le-ar fi fost satul acesta de moștenire, iar după aceea acei moștenitori ce s'au scris mai sus ei să plîngea de strîmbătate înaintea Mihnei v(oe)v(od).

După aceia domnia lui Mihnea voevod, au luat seama și au judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții boerii domniei lui și au dat ace... tari lege: 12 boeri ca să jure cum că n'au fost avut (c)u Buzăștii nici un amestec cu satul lor. Apoi cînd au fost la zi și la soroc iar satul Răs(i)piții luat(u) deplin acei 12 boeri și au jurat înaintea Mihnei voevod, cum n'au fost avut Buzăști nici un amestec nici treabă că d... (a)u luat lege peste lege 24 de boeri... copere pre acei: 12 boeri sau să-i supu(e) apoi cîți au fost la zi și la soroc iar... aduna la lege să jure și au răma(s)... ca Mihnei voevod cum că nici un amest(ec) și treabă să nu aibă cu oamenii și... și apoi de aceia Buzăștii ei n'au vrut să se lase ci... s'au sculat fără de nici o dreptate ci le-au inst(ăpînit) cu sila moștenitorilor ce s'au zis mai sus . . . și le-au luat moșia și cartea ce au avut dela mîinile sătenilor din Răs(i)piți făr de cale și făr de judecată și făr de nici o dreptate și nici au fost (ju)rat cu 24 de boeri nici nimic apoi de atunci pînă în zilele domniei mele 1 domnie tot au... Buzăștii... acelsat însă în s(am)a lor iar cînd au fost acum cînd am stănut domnia mea a fi stăpînitorii Țării Rumînești în scaunul domniei mele cu schiptrul dela cinstitul împărat iar apoi moștenitori ce s'au zis mai sus ei au venit înaintea domniei mele la marele divan și înaintea cinstiților boerii domniei mele de să plîngea și să jăluia cu multe lacrimi pentru multa nevoie și greutatea și asupreala ce au avut ei de către Buzăștii cum că i-au fost asuprit d(e) i-au rumînit și le-au luat moșiiilor lor cu sila pentrucăci era ei stăpînitori și era

de față la divan și jupînesele Buzăștilor înaintea domniei mele, iar după aceea domnia mea am luat seama și am judecat după dreptate și după lege și toți cinstiții boerii domniei mele din d(iva)n și bine am adevărit domnia mea cum că au fost asupriți acești moștenitori ce s'au zis mai sus de către Buzăștii fără de cale și fără de drept(ate) în care au întărit toți boerii mari și mici înaintea domniei mele pentru dreptatea acestor moștenitori ce s'au zis, cum că au fost ei asupriți de către Buzeștii. Aci au rămas jupîneasa Sima stolniceasa și jupîneasa Catalina și fiie-sa Maria și jupîneasa Maria și frate-său Radu post(elnic) de lege de judecată dinnaintea domniei mele cum că pînă în veac amestec și treabă să nu aibă cu satul Rîsipiții și să fie ei slobozi și megiași cu moșiile l(o)r de acum înaintea în veac cum au fost ei și mai denainte vreme și am luat de la dînșii domnia mea și cărțile lor ce avea de pîră iar după aceea jupînes(ele) ce s'au zis mai sus ele au jurat pe sfînta evanghelie cum că nu iaste nici o carte la mîna satului Rîsipiți, iar de va scoate de acum înainte . . . niște căr(ți) de pîră vre'odată la alt domn să nu să crează ci să fie mincinoase. Apoi după aceea tot au fost... acei moștenitori satul Rîsipiți ce s'au zis mai sus în pace și . . . cu moșiile lor pînă în zilele lui Gavriil voevod, iar cînd au fost în zilele lui Gavriil voevod s'au sculat, cu pîră un boer stăpînitori, jupîn Ianai(che) (Ca) targiu biv vel ban : ce au fost luat pe jupîneasa Maria (f)ata Buzășcului jupanului Radu clucer : apoi iarăși s'au pus în spinarea acestor moștenitori zis mai sus dimpreună cu jupîneasa Sima stolniceasa . . . a cumnatu-său Radu post : (elnic) apoi iarăși i-au ru(mînit) în sila lor și le-au luat toate căr(țile) . . . satul de moștenire ce s'au zis mai sus întîiu luînd și . . . (do) mniei mele altă carte iarăși a domniei mele și iarăși voevod toate aceste cărți ce s'au zis mai sus . . . dă și banul Catargiu și cu jupîneasa Sima (postel)niceasca și cu Radu post(elnic) feciorul Buzășcului cumnatul ba-

nului Catargiu și i-au ru(mînit) . . . ști moștenitorii ce s'au zis mai sus : neavînd ei unde să ma(i) pîrască. Apoi de atuncea pînă acum în zilele domniei mele tot au aștepatat acești moște(nitori) ce s'au zis mai sus cu multe lacrimi : iar cînd au fo(st) . . . acum cînd s'au milostivit Domnul Dumnezeu și cinstitul Impăratul de m'au dăruit și m'au milu(it) cu domnia și cu schiptru de stăpînirea țării într'al doilea domnie iarăși la scaunul domniei mele iar satul Rîsipiți ce s'au zis mai sus și moșteni(tori) satului anume Nan și Badea și Nicoară și Manea cu frații lor și cu ceata lor și iarăși au venit înaintea domniei mele de jeluia și se plîngeau cu lacrimi pentru multa nevoie și asupreală și au fost avut ei în urma domniei lui de către jupan Ianache banul Catargiu și de către jupîneasa Sima stolniceasa și de către Radu post(elnicu) feciorul jupanului Radu clucerul Buzescu, cum iarăși s'au fost pus acei boieri ce s'au zis mai sus în spinarea lor de i-au rumînit și le-au luat moșia lor cu sila și le-au luat și cărțile lor de moștenire ce au avut satu și au venit și jupîneasa Sima stolniceasa și Radu post(elnicul) toți la față înaintea domniei mele de s'au pîrit apoi întru aceea și domnia mea iarăși am luat seama și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții boerii domniei mele din divan mari și mici și am văzut domnia mea cum i au fost asuprit pe acești moștenitori satul Rîsipiți, Buzeștii neavînd nici o treabă și amestec cu satul Rîsipiți. Apoi iarăși au rămas de lege dinaintea domniei mele jupîneasa Sima stolniceasa și Radul postelnicul al doilea rînd după cum pînă în veaci amestec și treabă să nu aibă ei cu satul Rîsipiți de acum înainte și am luat domnia mea toate cărțile lor ale jupînesii Sima stolnicesii și ale lui Radu post Buzășcu și cele ce au avut la satul Rîsipiți, încă după aceea iarăși au jurat al doilea rînd jupîneasa Sima stolniceasa și Radu post(elnicul) pe sfînta evanghelie cum că altă carte veche de pîră de-ale satului Rîsipiți nu au la mîna lor, iar de va scoate ei vre-dat' vre-o carte de pîră de

acest sat ce s'au zis mai sus, să nu se crează și să fie mincinoasă. Pentru aceea am dat și domnia mea satului Rîsipiți și tuturor moștenitorilor satului ca să fie lor satul ce am zis mai sus de moștenire și ohavnic lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni să nu se clătească după zisa domniei mele.

Iată mărturii am pus domnia mea pe jupan Pavel dvornic i jupan Hriza vel logofăt i jupan Dumitrașco vel vist(ier) i Gorgan sp(ăta)r i Dumitrachi stolnicul i Romadă comisul i Diamandi pah(a)r(nic) i jupan Candiloi vel post(elnic) și ispravnic jupan Hriza vel log(o)f(ăt). Și eu Neagoe log(o)f(ăt) am scris în scaunul București.

April(ie) 2, leat 7135 (1627).

Acest izvod s'au tălmăcit după hrisovul sîrbesc pe limba rumînescă din cuvînt în cuvînt de popa Radu prot(o)popu ot sud Doljiu.

1781 Sep(tem)b(rie) 2.

Popa Radul Protopopul.

Arhivele Olteniei II, filele 126-130. Publicat de N. Plopșor.

DOMNIA

LUI

ALEXANDRU ILIAȘ VOEVOD

1627 Noemvrie — 1629 Octomvrie.

1.

1628 (7136), Februarie 3.

Porunca lui Alexandru Iliăș voevod, prin care întărește mînăstirii Tismana, părintelui egumenul Teofil și călugărilor, dreptul de stăpînire asupra unei jumătăți din Balta Bistreț cu veniturile ei.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, feciorul răposatului Io Iliăș voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezeestii mînăstiri ce să cheamă Tismana, unde este hramul cinstitei Adormiri a Născătoarei de Dumnezeu și părintelui igumen Teofil și cu alți călugări din sfînta mînăstire ca să fie ei volnici cu această carte a domniei mele să ție din toată balta Bistrețului jumătate și din baltă și din cîrmă și din pîrpără dela cară și din tot ce se va cădea, cum au ținut și mai dinainte vreme pre semnele bătrîne însă din Gîrla Repede, drept Covăcița pînă în Măceș, cît ține toată balta Bistrețului jumătate, pentru că această baltă este bătrînă și direaptă de moșie a sfintei mînăstiri miluită de alți domni bătrîni ce au fost mai dinainte vreme și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrîni făcute de milă și cu mare blestem: cartea răposatului Dan

voevod feciorul Radului voevod, cînd au fost curgerea anilor 6894 și cartea răposatului Mircii voevod feciorul Radului voevod și cartea răposatului Alexandru voevoda iar bătrînă, cînd a fost scurgerea anilor 7080 și cartea răposatului Radu voevod și cartea lui Alexandru voevod, feciorul răposatului Radu voevod, de milă sfintei mînăstiri cum scrie mai sus, așisderea am miluit și domnia mea și am înoit cărțile cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea sfintei mînăstiri ca să știe din toată balta Bistretului jumătate, și de nime-nea val sau opreală să nu aibă preste cartea domniei mele. Drept aceia și voi vameșilor cari veți fi la acea baltă, în vreme ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi încă să căutați nimica să nu le opriți din ce va fi venitul mînăstirii, ci să aveți a împărți tot în două din această baltă cu sfînta mînăstire, mai mult să nu li se oprească călugărilor, cît este în cap de păr, că de se vor plînge că le opriți ceva, mare certare veți avea de către domnia mea și într'alt chip să nu fie după zisa domniei mele. Și singur am zis domnia mea.

Scris luna Februarie 3 zile, anul 7136 (1628).

Io Alexandru voevod (L. P).

Arhivele Statului Craiova, Condica Mînăstirii Tismana III, filele 683-685.

2.

1628 (7136), August 3.

Cartea lui Alexandru Iliș către Mihai clucerul și Barbul postelnicul, în pricina hotarului Almăjului.

Cartea lui Alexandru vodă. Voao tuturor boierilor care sunteți luați pe răvașele domnii mele de boerul domnii mele Mihai clucer și de sluga domnii mele Barbul postelnic... înaintea domnii mele venit-au... Barbul postelnicul de s'au jeluit cum intră Mihai clucerul în hotarul Almăjului, cu o carte ce au fost făcut Dragotă post., în zilele lui Mihai vodă,

de-i împresoară moșia. Deci domnia mea v'am dat pre voi la mijlocul lor, ca să căutați și să adevărați de dreptul hotarele cele bătrîne... în vreme ce veți vedea cartea domniei mele și sluga domnii mele Radul vtori portar... să mergeți acolo... și dacă veți tocmi să dați știre domniei mele... și ispravnic însumi am zis domnia mea".

August 3 zile, văleatul 7136 (1628).

Arhivele Olteniei VIII, fila 4. I. C. Filitti, Condica Poenarilor Almăjeni.

3.

Fără an, August 5.

Alexandru Iliș voevod, întărește stăpînirea lui Barbu postelnicu și jupînesei Neacșa fata lui jupin Stan Grama, peste satul Halmăjul din județul Jiul de Jos, cumpărată dela Șerban voevod, pe cînd acesta era „Paharnic mare” la 7108 (1600), Mai 24.

† Izvodul cărții Io Alexan feciorul marelui și prea bunului Io Iliș voevod, slugii domnii mele Barbu icul și jupîneasăi lui Neacșa, fata Gramei și cu feciorii lor care Dumnezeu le va da, ca să satul Halmăjul din județul Jiului de Jos, totă satul, cu totă hotarulă și cu toți rumîinii și cu totă venitul, din cîmp, din pădure, din apă și de preste tot hotarul, cît să va găsi și să va aleage din hotarâ pînă în hotarâ, pre hotarul cel bătrîn și pre seamne. Și ca să știe seamnele și hotarulă satului: Din Șitoia pe Dîmboviș, pi din susă. La Jii cade în gîrlă ulmulă și din Mălăești pe curmatură, pe piscul cu gropile și din curmatură în Poiana Bordei și din Goești, pe dosul Adîncății, care cade la Brădești în Valea Predei pă cursura Mărținului și de acolo cade în Valea lui Bran și pîn în Dragomi-rești. Pentru că această sată Halmăjul, care scrie mai susă (au) fost de moșie al pomenitului Șerban voevod, dela părinții lui. Iar după aceia cîndă au fost

mai nainte vreame, în zilele Io Mihail voevod cînd au fost cursul anilor 7108, pe vreame cîndă au fost dumnealui boeri păharnică mare, iar atuncea pe acea vreame pomenitul Șerban voivod, singur el a vîndut satul Halmăjul care scrie mai sus, Gramei din Bălteani, socrul slugii domnii meale, Barbul postelnicul din Poian(a), derept 24.000 de aspri gata și au fost vîndut de a lui bună voe și cu știrea tuturor boerilor și a megiașilor din prejurul locului. Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare la mîna Gramei din Bălteani pe satul Halmăjul, făcută din luna lui Mai 24 de zile, cînd au fost cursul anilor 3711 (1600) cu mulți boeri mărturie și întărit cu mare blestem și cartea de cumpăratură peste tot satul Halmăjul. Iar din luna lui Mai de cînd au fost iar cursul anilor 3711 și cartea pomenitului Radului voev(o)d . . . Mihnei voivod în cursul anilor 7125 (?) și cartea lui Gavril voevod, cînd au fost cursul anilor 7128. Și au dat ginere . . . Barbului postelnicul și jupîneasei lui Neac . . . (Almă)jul zeaste, în zilele lui Gavril voevod. Iar în cursul anilor 7128 cu mu . . . și cu mare ble . . . Derept aceia am dat domnia mea Barbului postelnicul și jupîneasăi lui Neacșăi fata Gramei și am . . . întărit . . . domnii meale . . . și mai denainte vr . . . satul Halmăjul cu tot hotarul și cu toți rumîni, moșie de . . . ohabnică feciorilor și nepoților și strănepoților și de nime neclătită peste zisa domnii meale. Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Hriz vel dvornic, jupan Tera v(e)l logofăt, jupan Trufanda vel vistier, jupan Miho vel spătar, jupan Dumitrache vel stolnic, jupan Ramandea vel comis, jupan Condela vel postelnic, Hera vel port.

Și am scris eu Lepădat logofăt, în scaunul cetății Bucureștilor, în luna lui August 5 dni și dela Adam pînă acuma cursul anilor . . .

и ет до 317 (și acestea de aici):

La seamnele hota . . . lipsă, iar cealealalte s'au găsit toate plin.

Comunicat de Pr. D. Bălașa.

4.

1629 (7137), Februarie 17.

Porunca lui Alexandru Iliăș voevod, prin care întărește minăstirii Căluil dela Cepturoaie, stăpînirea peste satul Răbegii, din județul Jiului de jos, cu toți rumîni și cu tot venitul.

Cu mila lui Dumnezeu, Eu Alexandru voivod și domnă a toată Țara Rumînească, feciorul marelui și prea bunului Io Iliăș voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii meale, sfintei și dumnezăeștii minăstiri ce să cheamă Căluil dela Cepturoaie, unde iaste hramul sfîntului arh. și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichiei, ca să fie sfintei minăstiri ce s'au zis mai sus, satul Răbegii din județul Jiului de Jos, tot satul cu toți rumîni și cu tot hotarul și cu tot venitul, din cîmpu și din pădure și din apă și cu vie veri cîta să va alege satul Răbegii, veri multă, veri puțină, du preste tot hotarul din hotară pînă în hotară, pă bătrîne hotară și pre seamne, pentrucă această sată Răbegii ce s'au scris mai sus, el au fost totă cu oameni megiașă cu moșia lor încă mai dinainte vremea. Iar după aceia cîndu au fost în zilele răposatului Mihail voivod, iar satul Răbegii ei s'au vîndut rumîni cu toată moșia lor jupan Radului Buzăscul, tot pă bani gata, iar după aceia jupînul Radul clucer Buzescul, el au dat și au miluit pă sfînta minăstire Căluil cu această sată Răbege ce s'au scris mai sus, pentru sufletul lui și pentru sufletele părinților lui, ca să aibă pomană, iar călugărilor să fie de hrană și de întărire sfintei minăstiri. Și de atunci tot au stăpînită sfînta minăstire Căluil acest sată Răbegii pînă acum cu bună pace. Iar după aceia cînd au fost acum în zilălea domnii meale și al doilea rîndă al domnii meale și în marele Divană de s'au pîrit de față cu egumenul Irimia și așa pîriia satul Răbegii înainte domnii meale, în Divană cum că nu s'au fost vîndutu ei rumîni jupîn, Radului clucer

Buzescu, nici ei nici moșia lor, nici au a luatâ nici-un ban și i-au împresurat în silă.

Deci într'aceia domnia mea am căutatâ și am judecatâ pre dreptate și pre leage împreună cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și am adevérit domnia mea cu tot divanul cum că au fost vîndut rumîni jupânului Radu clucer Buzescul tot pe asprii gata, ei de a lor bunăvoe, făr de nici-o silă. Și am văzutâ domnia mea și cartea răposatului Mihail voivod dă cumpărătoare și de miluire la sfînta mînăstire Căluil scriși toți rumîni pre anume și cine cîți bani au luatâ, cînd au fost cursul anilor la leat 7103 și cu mare blestem.

Deci au rămas satul Răbegii dă lege și de judecatâ denainte domnii mele den divan, ca să fie iar rumîni sfîntei mînăstiri Căluu, precum au fost și mai denainte vreme. Drept aceia am dat și însumi domnia mea sfîntei mînăstiri Căluil ce s'au zisâ mai sus, ca să fie tot satul Răbegii ohabnică și de nimeni să fie neclătît preste zisa domnii mele.

Mărturii am pus domnia mea: jupan Hrize vel vornic i Hiera vel logofăt i Trufanda vel vistier i Miho vel spătar i Dumitrache vel stolnic i Diamandi vel comis i Costandin vel postelnic.

Februarie 17 zile, leat 7137 (1629).

Arhivele Statului București, Condica Mînăstirii Căluil și Bucovățul Nr. 722, filele 475-77.

5.

1629 (7137), Aprilie 12, București.

Cartea lui Alexandru Iliș voevod prin care întărește lui Stan Mehedințiu, Gligorie și altora, părțile lor din moșia Caraulii jud. Mehedinți, ce era a lor de moștenire, recunoscînd asemenea dreptul de stăpînire lui Gligorie, ginerile lui Meiuță, peste satul Cucuești, rămas dela socrul său.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului răposatului Io Iliș voevod.

Dă domnia mea această poruncă a domnii mele acestor oameni megiași anume Stan Mehedințiu și Gligorie, ginerile lui Meiuță și Oprîș și Oprea Ghinea și Lupulețul și fiul lui Popa Sava din Caraula, și cu fiii lor cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în Caraula în județul Mehedinți, însă numai părțile lor de moșie din cîmp și din pădure, și din apă și din vie și din vatra satului, de peste tutindinea vericît se va alege, de peste tot hotarul ca să fie în pace de către boierul domnii mele Mihai clucer din Coțofeni, pentru că este a lor bătrînă și dreaptă moșie și de moștenire; iar după aceia cînd au fost acum în zilele domnii mele și ceilalți săteni din sat din Caraula ei s'au vîndut toți vecini boierului domniei mele lui Mihai clucer Coțofeanu, iar acești de mai mai sus ziși și numiți oameni megiași din Caraula, ei nu s'au vîndut vecini lui Mihai clucer, nici dîșii, nici moșiile lor ce au rămas cnezi cu părțile lor de moșie; dar temîndu-se să nu-i facă vecini, deaceia au venit înaintea domnii mele în marele Divan împreună cu Mihai clucer de au spus și au mărturisit Mihai cluceriu el singur în divan înaintea domnii mele, cum că acești oameni n'au luat dela dînsul nici un ban, nici s'au vîndut de a fi vecini nici ei, nici moșiile lor, ci au rămas cnezi în sat cu părțile lor de moșii. Drept aceia domnia mea le-au făcut această carte a domnii mele la mîinile lor și au dat domnia mea lui, Stan Mehedințiu și lui Gligorie ginerele lui Meiuță și lui Oprîș și lui Oprea Ghinea și Lupulețului și fiului lui Popa Sava, ca să ție părțile lor de moșii cu bună pace de către Mihai cluceru și să le fie lor moșie de moștenire precum au fost și mai dinainte. Și iar să fie lui Gligorie ginerile lui Meiuță moșie în Cucuești, care este alături cu moșia din Caraula, însă partea socrului său Meiuță, toată din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului de prestetutindenea și de peste tot hotarul, veri cît se va alege, pentru că este a lui dreaptă moșie dela socru său Meiuță.

Deci cînd au fost acum în zilele domniei mele

apoi satul Cucueații, ei s'au vîndut toți vecinii cu părțile lor de moșie lui Mihail clucer Coțofeanu, iar partea lui Meiuță socrul lui Gligorie, ea a rămas nevîndută și nici au luat bani (și) au mărturisit Gligorie cu mulți oameni buni din Pleșița, anume Tigănelea și Giurcă și Oprea Forțan, cum că n'au fost cumpărat Mihai clucer partea lui Meiuță; drept aceia am dat domnia mea acestor oameni din Caraula mai sus ziși, ca să le fie lor moșie de moștenire lor și feciorilor moșie de moștenire, și ohabnică feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clinească după porunca domniei mele.

Iată dar și mărturii, am pus domnia mea: jupîn Hriza vel dvornic și jupîn Vladu vel logofăt și jupîn Trufanda vel vistier și jupîn Mihul vel spătar și jupîn Dumitrache vel stolnic și jupîn Diamandi vel comis și jupîn Costandin vel paharnic și jupîn Condilo vel postelnic și ispravnicu jupîn Vladul vel logofăt. Și am scris eu Soare grămătic, în scaunul cetății București, în luna Aprilie 12 zile și dela Adam pînă acum cursul anilor în anul 7137, iar dela nașterea lui Hristos 1629.

Io Alexandru voevod.

(ss) Io Alexandru voevod.

(L. P.) din mila lui Dumnezeu domn.

Arhivele Olteniei II, pag. 310, publicat de Gheorghe Fotino.

6.

1629 (7137), Iunie 4.

Porunca lui Alexandru Iliș, prin care întărește mînăstirii Tismana, părintelui egumen Teofil și călugărilor, dreptul de stăpînire asupra unei jumătăți din balta Bistreț cu veniturile ei.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Ungro-Vlahiei fiul marelui și prea bunului răposat Io Iliș voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei

și Dumnezeestii mînăstiri ce se cheamă Tismana, unde este hramul, strămutare dela moarte la viață, cinstita Adormire a Născătoarei de Dumnezeu și părintelui igumen Teofil, ca să-i fie sfintei mînăstiri mai sus scrise, vama ce se zice din toată balta, ce să zice Bistrețul jumătate și din baltă și din cîrmă și din pîrpără dela cară și din tot ce se va cuveni, precum a ținut sfînta mînăstire și de mai nainte vreme pre vechile hotară și semne însă din Gârla cea Repede drept Covăcița pînă în Măceș, cît ține toată balta Bistrețului jumătate; pentrucă această baltă este bătrînă și direaptă de moștenire a sfintei mînăstiri Tismeni, dată și miluită de alți bătrîni domni din vechime ce au fost denainte vreme și am văzut domnia mea și cărțile altor bătrîni domni făcute de miluire una cîte una, cu mare blestem: cartea răposatului Dan voevod fiul Radului voevod, pre cînd au fost cursul anilor 6894 și cartea răposatului Mircea voevod fiul Radului voevod și cartea răposatului Alexandru voevod cel Bătrîn în cursul anilor 7088, cum ca să fie moștenire sfintei mînăstiri Tismana, iar cînd au fost în zilele răposatului Radul voevod fiul lui Mihnea voevod, dar părintele igumenul Ioan din sfînta mînăstire Tismana, el a avut pîră înaintea Radului voevod cu oamenii dela Diiu și s'au pîrît de față în marele Divan, pentru că a fost această mai sus zisă Baltă cutropită de alți vameși jumătate apoi s'au prigonit vameșii atunci înaintea Radului voevod, arătînd că au stăpînit călugării din baltă numai a patra parte, iar nu jumătate. Deci într'această domnia lui răposatul Radu voevod a căutat și a judecat după dreptate și după lege dumnezeiască împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei sale, și bine s'au adevărit cu tot Divanul cum că au ținut călugării din balta toată jumătate, și a citit Radul voevod atunci și cărțile celorlalți domni cei care sunt pre rînd mai sus ziși și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radu voevod fiul lui Mihnea voevod, asupra acestei bălți ce este mai sus

zisă pre cînd a fost cursul anilor 7130. Pentru aceia domnia mea încă am și înnoit și întărit printr'această carte a domniei mele, precum a fost și denainte vreme și a dat domnia mea sfintei mînăstiri Tismenei ce este mai sus scrisă ca să ție din toată balta Bistretului jumătate din tot venitul, și de nimenea proprie (!) să nu aibă așisderea și oamenii cei vor fi la această mai sus zisă baltă, încă nimic să nu aibă a opri ci să împărțească tot pe din două din baltă, pentrucă am miluit și domnia mea pe sfînta mînăstire Tismana cu jumătate din baltă, precum a fost miluită și de ceilalți domni ca să fie sfintei mînăstiri Tismenii spre întărire și dumnezeștilor monași spre hrană, iar domnii mele să fie vecinică pomenire și de orișicine neclintită după hotărîrea domniei mele. Încă și blestem am așezat domnia mea ca pe cine va alege Domnul Dumnezeu a fi domn Țării Romînești sau din rodul inimii domnii mele sau din rudeniile noastre sau după păcatele noastre din altă sementie, dacă va cinști și va înnoi și va întări această carte a domnii mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui și în veacul viitor sufletul lui. Iar de nu va cinști și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele de miluire și o va călca și o va strica și o va dărîma, acela să fie blestemat și anatemă și afurisit de 318 sfinți părinți ce au fost în Nicheea și să petreacă cu Iuda și cu Aria la un loc și cu alți necredincioși Iudei, cei ce au strigat asupra sîngelui al Domnului Dumnezeului nostru Isus Hristos și au zis: „Luați, luați răstigniți-L pre El“ și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor precum și este și va fi în veci, amin. Iată dar și mărturii am așezat domnia mea: jupan Hrizea marele vornic și jupan Vladul marele logofăt și jupan Trufanda marele vistier și jupan Miho marele spătar și jupan Dumitrache marele stolnic și jupan Diamandi marele comis și jupan Costandin marele paharnic și jupan Condilo marele postelnic și ispravnic jupan Vladul marele logofăt.

Și am scris eu Lepădat logofătul înscăunat la cetate București.

Luna Iunie, ziua patra și dela Adam pînă acum într'această scriere cursul anilor în anul 7137, iar dela nașterea lui Hristos 1629.

Io Alexandru voevod (L. P.)

Arhivele Statului Craiova, Condica Mînăstirii Tismana III, filele 686-691.

DOMNIA LUI RADUL VOEVOD

Iulie — Octombrie 1632.

1.

1633 (7141), Iunie 20.

Cartea lui Radu voevod, prin care volnicește pe Conda vâtaf să aducă pe rumînul Stanciul din Gubavci, înapoi pe moșia lui din satul Știubeiu, de unde fugise.

Milostiuu boju, Io Radul voevod i gospodinâ snâ pocoianom Mihail voievod davat gospodsvami siiu povelonii gospodsvami, bolerimu gospodsvami Conda vâtafu ca să fie volnic sluga domnii mele de să aibă a-și lua un rumîn anume Stanciul den satul Gubavci, să-l ducă iar la moșia lui la satul Știubeiul, pentrucă acel rumîn el au fost de baștină al jupînesii Marinii din satul Știubeiul, iar apoi el au fugit într'alt sat în Vrăbișor, apoi de vremea iar au fugit într'alt sat în Siliștoi, apoi în Mîrza, iar apoi dac'a umblat aceste sate toate, el au mers în Gubavci iar Conda vâtaful el au mersu să-l ea să l ducă la moșia lui la Știubei, iar el auzind de cînd au fugit, au șezut tot în Gubavce, iar n'au mai umblat în aceste sate mai sus scrise. Deci Conda vâtafu el au mers în pîră înainte lui Ianache vel ban Kralievschi pentru acest rumîn ce iaste mai sus zis de s'au pîrît. El au dat Stanciului leage 3 oameni buni anume Stegar ot Predești i Drăghici ot Pleșoiu i ot Mona Radu Milcomaș să jure cum au șazut Stanciul numai

în Gubavce n'au șezut și aceste sate mai sus scrise. Ei n'au putut jura nici de cum, ci au rămas Stanciu de lege și de judecată înaintea domnii mele. Am dat Condii vâtaful ca să fie volnic cu această carte a domnii mele și cu sluga domnii mele mai sus scrise de să ia pre Stanciul să-l ducă la moșie lui la Știubei, să fie rumîn cum au fost și mai de nainte vreme.

I naco da ni; gospodsvami.

Iunie 20 zile, leat 7141 (1633?).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, filele 554—55.

DOMNIA LUI MATEI BASARAB

1632 — 1633 Februarie 3/18 — 1654 Aprilie 9.

1.

1633 (7141), Martie 23, București.

Porunca lui Matei vodă Basarab prin care întărește lui Stoica dreptul de stăpînire asupra unei fășii de vie cu casele ei, din satul Dilga, județul Dolju, pe care i-o dăruise tatăl lui adoptiv, Aga Suțu.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepot prea bunului răposat Io Basarab voevod, dă domnia mea această poruncă a domnii mele, lui Stoica și fiilor lui cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie moșie la Dilga din județul Dolju, o fășie de vie și cu casa și din toate locurile și cu toate părțile ale lui Aga din Dilga, ori cît se vor alege mult și puțin, pentru că această mai sus zisă moșie a fost de moștenire a lui Aga din Dilga. Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru Iliăș voevod la leat 7137, iar Aga el a luat pe Stoica și l-au făcut fiu de suflet pentru multa îngrijire și căutare ce au avut dela Stoica și în vreme de răsbăi la Hotin și la Dașova s'au dus Stoica, în locul lui Aga Suțu, fiind Aga bătrîn și neputincios.

Intraceia Aga văzînd atîta căutare și îngrijire dela Stoica a făcut pe Stoica fiu de suflet și a dăruit această mai sus numită sfoară de moșie din Dilga, ci via și cu casa și de peste tot locul și cu toate părțile să fie la mîna lui, încă fiind Aga în

viață cu limba lui. Și au făcut Aga și înscris dela mîna lui de miluire pentru această mai sus numită moșie și pentru părțile lui cu mare blestem, ca ori carele din rudele lui, de va fi chiar frate, sau nepot, sau văr, nimeni treabă și amestec să n'aibă, pentru că a lăsat Aga cu limba lui. Iar care om din rudeniile lui se va amesteca în pomana lui, să fie blestemat și afurisit de 318 părinți dela Nikea.

Și am văzut domnia și înscrisul dela mîna Agăi pentru această moșie, precum este mai sus scris, cu mulți oameni buni mărturii iscăliți în zăpis anume: din Dilga Prodea și Stoica și Tihul și mulți oameni buni dimprejurul locului.

Drept aceia am dat și domnia mea lui Stoica că să-i fie această moșie și părțile și casa de moștenire, ohabnice lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimenea neclintite după porunca domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Radul marele ban al Craiovei, jupan Ivașco marele dvornic, jupan Radul marele logofăt și Grigorie marele vistier și Teodor marele spătar și Buzica marele comis și Vucina marele paharnic și Costandin marele postelnic și ispravnic Radul marele logofăt. Și am scris eu Tudor Grama în București.

Martie 23, leat 7141 (1633).

Io Matei voevod.

(locul peceții).

S'a talmăcit întocmai după hrisovul slovenesc din condica Minăstirii Zlătari de mine adică Zaharia Nenovici, 1850 Februarie 7, București.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Minăstirea Zlătari, pach. 9, documentul 3 (copie).

2.

1633 (7141), Mai 17.

Porunca lui Matei Basarab voevod prin care volnicește pe Barbu biv vel paharnic să stăpînească satele Știubeiul și Vilcomul cu toți rumîni și cu tot venitul.

Milostiiu bojiu, Io Matei vodă i gospodin vnuc pocoi nego Io Basarab voevod davat gospodsvami

siu povelenu gospodsvami, boiarului domnii mele Barbul biv vel paharnic, ca să fie volnic cu această carte a domnii mele să-și ție ale lui sate Știubeiul tot și Vilcomul tot preste totă hotarul și cu toți rumînii și cu tot venitul satului, pentrucă acest fost-au dă strămoșie al boiarului domnii mele ce iaste mai sus scris ce au fost avut o vară primeare, dă o chema Maria din Obeden, de au ținut-o Coanda marele comisul; deci cînd s'au prins moarte jupînesii Marii de au murit, iar Coandă comisul, el au zis cum că i-au dat jupîneasa lui Maria Știubeiu ca să-l ție Coandă comisul, însă de va fi viu parte ei. Deci s'au prins moarte și Condii vel comis, deci cînd au murit el au dat satul Știubeiul mînăstirii Jătianul drept sufletul lui și n'au avut treabă cu aceste sate ci n'au dat moșiile lui la mînăstire, ci au dat parte ei de moșie de sat din Știubei, însă jumătate de sat. Drept aceea au venit fratele Condii armașul și cu călugării dela mînăstire dela Jătian și cu Barbul biv vel paharnic de s'au pîrît de față înaintea domnii mele în divan, pentru aceste sate ce sîntă mai sus zise. Drept aceea am judecat domnia mea și am dat ca să le ție Barbul biv vel paharnic Știubeiul i Vilcomul, pentrucă aceste sate Vilcomul fost-au jumătate al Barbului paharnic, iar jumătate au fost al Vladului din Arcești, fratele jupînesii Marii ce au fost cumpărat Preda sluger încă în zilele lui Șerban vodă drept 7000 de asprii gata. Și am văzut domnia mea și cărțile răposatului Șerban vodă în divan.

Drept aceia am dat domnia mea ca să fie aceste moșii i țigani Pătru cu feciorii lui și cu alți țigani ce să vor afla pe moșăie despre Arcești să le ție Barbul biv vel paharnic, pentrucă au rămas Iani căpitan fratele Condii și călugării de leage denaintea domnii mele. Drept aceea am dat domnia mea ca să fie aceste moșii și țigani lui și feciorilor lui.

I naco da nis gospodsvami. Mai 17 zile, 7141 (1633).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mînăstirii Iitianu Nr. 723, filele 951-53.

3.

1633 (7141), August 13.

Zapisul prin care Negoită Postelnicul dă lui Vădislav din Belcin, partea sa din satele Fintina, jud. Mehedinți și Salcia, cu toți rumînii, primind în schimb dela acesta partea lui din satul Corbi, jud. Vlașca, asemenea cu toți rumînii.

Adică eu Negoită Postelnicul, feciorul răposatului Vintilă dvornicul scris-am această al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna nenii Vădislav ot Belcin, cum să știe că am făcut schimb noi amîndoi de i-am dat eu partea mea de sat din Fintina ot sud Mehedinți, de preste tot satul a opta parte și cu toți rumînii cîți se vor afla și iar i-am dat partea mea din Salcie a patra parte, și cu toți rumînii cîți se vor afla, iar nenea Vădislav el mi-au dat partea lui din sat din Corbi ot sud Vlașca a patra parte și cu toți rumînii cîți se vor alege și din cîmp și din pădure și cu vad de moară, și de preste tot hotarul cît se va afla și să potrivesc cu rumîni, iar la care vor fi rumîni mai mulți să aibă a întoarce unul la altul, și am făcut schimb de a noastră bună voie fără nici o silă dinaintea a mulți boieri mari, anume jupan Ivașco vel vornic i jupan Radu Năsturel vel logofăt i jupan Hrizea biv vel dvornic i jupan Grigorie vel vistier i jupan Teodosie vel spătar i jupan Miho biv vel spatar i jupan Radu al 2-lea vistier, i Papa logofătul i Stanciu Postelnicu ot Pade, i sin ego Mitrea i Hamza postelnicu ot Tîrgu Gilortului i Muja ot Rătești și alți mulți boieri care își vor pune mai jos pecetele lor. Aceasta am scris și mi-am pus și pecetea mea mai jos și s'a scris în Bucureșii de Dumitru logofātu în luna lui August 13 zile, leat 7141 (1633).

Eu Neagoe Postelnicu (L. P.)
Teodosie vel spatar (L. P.)
Paraschiva Logofătul (L. P.)

Radu, al 2-lea vistier.
Eu Mitrea Postelnicu.

Arhivele Statului Craiova, Condica Minăstirii Motru, filele 223-224.

4.

1633 (7142), Octomvrie 26.

Zapisul jupînesii Maria, soția lui Conda vătaf, prin care dăruiește minăstirii Jitianul, partea ei de moșie, jumătate din satul Știubeiu, cu ruminii menționați.

Adecă eu jupîneasa Maria a jupînului Condi vătaf, scris-am și mărturisesc întru al meu zapisu, cum să știe că am miluit la sfînta minăstire la Jitianu, unde iaste hramul Stăi Dimitrie Mirotocivago care iaste închinat la Sfetagoră la Stăi Pavel, am dat și am miluit de a mea bună voe partea mea din sat din Știubeiu însă jumătate de sat și cu ruminii cîți sînt pre ace jumătate de sat anume: Stanciu cu feciorii lor și Stan cu feciorii lui i Ținta cu feciorii lui i Siman cu feciorii lui i Neagoe cu feciorii lui i Datco cu feciorii lui i Lupul cu feciorii lui i Avram cu feciorii lui i Toma cu feciorii lui i Răduliță cu feciorii lui i Stoian cu feciorii lui Cărle cu feciorii lui i Mal Răduliț cu feciorii lui, ca să fie pomană noaoă și părinților noștri și să fie acel sat moșie la sfînta minăstire ohabnică. Nimeanile să n'aibă treabă cu ace moșie și acei rumîni ce scriu mai sus că am miluit sfînta minăstire pentru sufletele noastre și ale părinților noștri. Iar în urma mea cine se va ispiti a face vreun val preste zisul meu ori surorile mele ori din neamul meu și va vre să calce și să strice pomană mea și zapisul meu, acela omă să fie anatema și afurisit de vlădica Hristos și de 318 oteți părinți dela Nichia și să fie blestemați și de noi să lăcuiască cu Iuda și cu Aria într'un loc.

Și cînd s'au făcut acest zapis fost-au boiarii mărturii anume: Dimian căpitan i jupan Lupul ot Craiova i Stan pircălabu ot tam. Și am scris eu

popa Stoe ot Iamnic, Octomvrie 26 zile, leat 7142 (1633).

Eu Maria jupîneasa a dumnealui jupanului Condi vătaf miluit.

Și altu zapis tot al jupînesii Marii a jupînului Condi vătaf de dania tot aceștii moșii Știubeiu ai-doma cum au scrisu în zapisul acest ce s'au scris și într'acela tot așa adăvra și într'acel zapisu pecluit cu trei peceți.

Arhivele Statului București, Condica minăstirii Jitianu Nr. 723, fila 941, verso.

5.

1634, Mai 20, București.

Cartea lui Matei Basarab voevod, domnul Țării Romînești, prin care eliberează de vecinie pe Stan al doilea comis și pe fratele lui Țamblac cu fiii lor și pe nepotul lor din Băilești, jud. Dolj.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domn a toată Tara Ungrovlahiei, nepotul marelui și prea bunului, bătrînului răposatului Io Basarab voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Stan vtori comis și fratelui său lui Țamblac și cu fiii lor și cu nepoții, Simion și cu fiii lor cîți Dumnezeu îi va da, ca să fie de aci înainte în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii lor de către toată rudenia domniei mele; de nimeni bîntuială să n'aibe în veci. Pentrucă acești mai sus ziși oameni din Băilești din județul Dolj, au fost toți slugi ale domniei mele din tinerețe pînă la vremea de bătrînețe. Și întimplatu-s'a domniei mele și pribegie, și ei tot au fost la domnie și la bine și la rău, de au slujit domniei mele tot cu dreptate. Și încă le-am fost făcut domnia mea și zapis dela mîna domniei mele de iertare cu mulți boieri mărturii, scriși în zapis, anume: Gorjan spătarul și Mihai Coșofeanul și Dumitru Filieșeanu și Mihart Desitoaia, pe vremen cînd am fost domnia mea în pribegie la Hațeg pe rîul Băr-

bat Miculeș. Iar după aceea cînd tu acuma în zilele domniei mele, cît mă dăruî Domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu sceptrul, fiind Țara Rumînească pe scaunul moșului domniei mele și domnia mea m'am milostivit cu aceasta de i-am iertat domnia mea de vecinie pe slugile domniei mele, pe Stan comisul și pe fratele său Tamblac cu fiii lor și cu nepoții lui Simion, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce au slujit domniei mele și cu bună nevointă ce s'au nevoit în tot locul, și cînd am fost domnia mea în boierie și la domnie.

Drept aceea domnia mea le-am făcut lor această carte a domniei mele la mîna lor de iertare și le-am dat-o domnia mea slugilor mele lui Stan vtori comis și fratelui său Tamblac și nepotului său lui Simion, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către domnia mea și de către rudele domniei mele, ei și fiii lor, și nepoții lor și strănepoții lor; de nimeni bîntuială să n'aibă în veci și de nimeni să nu se clintescă, după porunca domniei mele. Încă și blestem așează domnia mea: după petrecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu a fi domn Țării Romînești, să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui, iar în viața ce va să fie, sufletul lui; iar de nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și prăpădi și întru uitare o va lăsa, unul ca acela, să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de cei 318 Sfinți Părinți ce sunt la Niceea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși și iudei care au răstignit pe sîngele lor, pe Domnul Dumnezeu și Mîntuitorul nostru Isus Christos, și au zis: ia-l, ia-l, răstignește-l pe el și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lui cadă, precum este și va fi în veci, amin! Iată dar și mărturii așează domnia mea: Jupan Hriza vel Ban al Craiovei și jupan Ivașco vel dvornic și jupan Gligorie vel logofăt și jupan Dumitru Dudescul vel vistier și jupan Mihai vel spătar și jupan vel stolnic și jupan Buzinca vel comis și jupan Vucina vel paharnic și jupan

Constandin vel postelnic și ispravnic însumi am zis domnia mea. Și am scris eu Lepădat logofăt în scaun la cetatea București, luna Mai 20 zile, și dela Adam și pînă acum la această scriere, dela zidirea lumii în cursul anului 7142, iar de lanășterea lui Christos 1634.

Io Matei voevod (locul peceții) din mila lui Dumnezeu domn.

(ss) Io Mateiu voevod.

Arhivele Olteniei, XIII, filele 352-353.

6.

1634 (7142), Iunie 29.

Cartea lui Matei Basarab voevod, dată minăstirii Bucovățul prin care volnicește pe egumen să ia dijma dupe jumătate din moșia Povarul, din județul Dolj, proprietatea minăstirii.

Milostiu bojiu, Io Matei Basarab voievod i gospodină davat gospodstvami siu poveleaniu gospodsvami sfintei și dumnezeestii minăstiri Bucovățul, unde iaste hramul sfintului și de minuni făcătoru Nicolae al Miralichii și părintelui egumenu ca să fie volnici cu această carte a domniei mele că să ai[bă] a luare dijma dupre ocina minăstirii dela Povaru ot sud Dolj, care iaste ocină a minăstirii jumătate du preste tot hotarul cîtă să va aleage, cum scrie în cartea lui Șerban voievod, cum am văzutu și domnia mea ace carte.

Drept aceia să aibă a-și luare toată dijma din toate bucatele cîte vor fi pre ocina minăstirii și nimeni să nu să cuteze a-i opri, nici călugării dela... nici nimenile că cine îi va învălui mai mare certare dă acel om nu va lua altul, că așa iaste învățatura doamniei mele, să-și ia dijma cum au luat mai dinainte vreame, și așa poruncim domnia mea.

I i sam rece gospodstva-mi.

Iunie 29 zile, leat 7142 (1634).

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Condica Minăstirii Călușul și Bucovățul Nr. 722, fila 335.

7.

1635 (7144), Noemvrie 30.

Zapisul lui Petre slugeru, prin care vinde lui Dima cluceru din Bizdina și lui Balotă paharnic din Breasta, satul Lazul din județul Mehedinți, cu toți rumîni; asemenea moșia lui din Gabrul, cu toți rumîinii și cu tot venitul.

Adică eu Petru slugeru snâ Aslanâ vornicul scris-am această zapisu ai meu ca să fie de mare credință la mîna Dimii clucerul din Bizdina și la mîna Bălicăi paharnic din Breasta, ca să știe că le-am vîndut satul Lazul din sud Meh(edinți) cu rumîinii toți și cu toată ocina din hotar pînă în hotar, din cîmpu și din apă și din pădure, cum scrie și în cărțile domnești care am cumpărată noi mai dinainte vreme și parte mea de ocină din Gabrul și cu toți rumîinii și cu tot venitul, cît să va alege du prestea tot hotarul. Și am vîndut drept ughi 700 tot bani gata de a mea bunăvoie și făr, de nicio silă și cu știrea tuturor boiarilor și a tuturor megișelor dimprejură, ca să le fie dumnealor moșie stătătoare și copiilor în veci. La această tocmeală a noastră au fost mulți boieri, care vor pune mai jos pecetele și iscăliturile. Și așa am tocmită care dintre noi va vre să întoarcă să de la domnie ughi 200. Și mi-am pus eu pecete și iscălitura ca să crează.

Noembrie 30 zile, 7144 (1635).

Eu Pătru sluger, Mihai vel stolnic, Ivan vornic, Zaharia sluger, Dragomir, Radu postelnic, Ștefan logofăt, Socol clucer, Mihartă clucer, Tudor logofăt.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Căndica Nr. 443, filele 1019—20.

8.

1636 (7144), Iunie 28.

Cartea lui Matei Basarab voevod, prin care volnicește pe jupînul Paraschiva Cupeșul, să stăpîneasă satele: Lazul și Gabrovul din județul Dolj.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voievodă i gospodină, davat gospodsvami siiu poveleniiu gospodvami, jupînului Paraschiva cupeșul ca să fie volnic cu această carte a domniei mele de să ție satul Lazul i Gabrovul ot sud Dolj, cu tot hotarul și cu toți rumîinii și cu tot venitul, pentrucă aceste sate Lazul i Gabrovul ce scrie mai sus, fost-au ale lui Petre slugeru feciorul lui Aslan vornicul. Deci Petre slugeru le-au făcut vînzătoare. Intr'aceea Dima clucer și Balica paharnic s'au sculat de au luat bani dela Paraschiva neguțătoriu ughi 700 cu zi pînă la Stăi Petre și cu zapis dela mîinile lor. Și au făcut tocmeală atunci cu zapisul lor, cum dă nu vor putea plăti bani, lasă să fie aceste două sate ale jupînului Paraschiva neguțătoriu. Deci cînd au fost la zi, bani n'au avut se-i plătească, ci au venit singur Dima clucerul înaintea domniei mele în divană, de au mărturisit cum n'au bani să plătească. Și cum s'au fost cumpărată aceste sate cu banii jupînului Paraschivei neguțătoriu. Drept aceia și domnia mea am judicat și am dat lui Paraschiva neguțătoriu ca să aibă a ține aceste sate Lazul i Gabrun să-i fie moșie cu toți rumîinii și cu tot venitul, cum că s'au cumpărat cu ale lui drepte bucate, și de către nimeni opreală să n'aibă, într'alt chip să nu fie. I i sam rece gospodsvami.

Iunie 28, leat 7144 (1636).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Căndica Minăstirii Jitianu No. 723, filele 1018-19.

9.

1636 (7144), Iulie 20.

Cartea de hotărnicie a lui Balica paharnicul, Iane și Drăghici, prin care stabilesc hotarele satelor Cor-

nățelul și Gabroveni, pentru lacul Tomei, pe cari îl dau minăstirii Bucovăș, așa cum fusese și mai nainte vreme.

Adecă noi boiarii judecători și căutători hotarului Cornățelului și al Gabroveanilor pentru lacul Tomei, zicînd Găbroveanii și arătînd altă lac Vestişanii într'alt loc pârîndu-se că călugării dela Bucovăș fost-au purtat boiarii pre răvașe domnești Iane și Drăghiciu den Pleșoi și Popa Gligorie cli-seariul ot Craiova. Apoi al doilea rînd au fost so-cotitori și judecători luați iar pre răvașe domnești Danciul logofăt den Pîriiani și Balica din Breasta și Stan Vătaful ot Gaia. A treia oară au fost iarăși căutători Iane din Pleșoiu și Balica paharnicul din Breasta și Drăghici din Pleșoiu și Danciul din Pîriiani și Tudor Ciocor vornicul ot Rătești, ispravnic cu cartea domnului nostru Matei voevod iscălită ca să alegem întru toate rovinile și ditru toate lo-curile adevărat lacul Tomei. Umblat-am aceste trei rînduri de boiari și toți cîți sîntem scriși mai sus, toți am aflat lacul Tomei și am căutat cărțile Gă-broveanilor și am aflat seamnele de prin piscul Cerului pre matca văii Cerului, până în lacul ce să chiamă de lîngă drumul Diiului în dreptul locului până în lacul Tomei, așa am dat pe seamnele ceale bătrîne deci care au fost a Gabroveanilor să le fie moșie, iar așa am aflat cu ale noastre suflete, cum merge hotarul Cornățelului preste drumul Diiului pînă în lacul Tomei și despre Găbroveani pre în seamnele ce sînt mai sus scrise noi cu ale noastre suflete am dat moșia cîtă au fost împesurată de Găbroveani să fie a minăstirii cum au fost a lor din veac.

Iulie 20 zile, leat 7144 (1636).

L. P. Balica paharnic, L. P. Iane, L. P. Drăghici.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Minăstirii Călușul și Bucovășul No. 722, filele 405-406.

10.

1637 (7145), Aprilie 26.

Zapisul lui Mihai din Circea la mina călugărilor dela minăstirea Jitianu, pentru o funie mare de moșie în Iamnic.

Adecă eu Mihai ot Cîrcei, feciorul lui Lopșă ot Vilcănești, scriu și mărturisesc eu zapisul meu ca să fie de mare credință la mina părinților dela sfînta minăstire Jitianul ce iaste hramul lui sfîntu Dimitrie, ca să știe că i-am dată și i-am închinată moșie den Iamnic, însă cîtă moșie au fost cumpă-rată tată-mieu despre partea Grecilor, ce au fost a lui de moșie, însă o funie mare, însă de preste tot hotarul și din Deltu și den Hirșova de Sus și de Jos și den venitul vadul podului cît au fost al moșiei, ca să fie de hrana sfîntei minăstiri și noa-și părinților pomană. Această moșie ce iaste mai sus zisă de au cumpărat-o tată-mieu că au fost a noastră moșie ohabnică și am dat-o eu Mihai, de a mea bună voie și făr' de nici o silă dinainte a mulți boeri anume: Stanciul postelnic ot Dilga, Radul vornic ot Bizdina, Dima clucer ot Viriți, Nicola vătaf ot Pleșoi, Iane postelnic i Drăghici logofăt, Barbu clucer sin Stanciu postelnic ot Dilga, Mitrea postelnic, Radu paharnic ot Vilcănești, David i Drosul i Paraschiva postelnic și mulți boeri, care își vor pune pecețile și iscăliturile. Dar cine s'ar ispiti din neamul meu și din rudele mele să strice această pomană, să fi afurisit și proclat de 318 oteți de-la Nichia, ci să lăcuiască într'un loc cu Iuda și cu Aria.

Și acest zapis s'au făcut în casa Dimii cluceru ot Bizdina. Și pentru mare credință pusu-ne-am iscăliturile mai jos ca să să crează.

Și am scris eu Popa Stoica ot Bizdana.

Aprilie 26 zile, 7145 (1637).

Pecetluit acest zapis cu șapte peceți.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Minăstirii Jitianu No. 723, fila 453 v.

11.

București, 4 Octomvrie, 1637.

Voevodul Matei Basarab întărește minăstirii Jdreala cu hramul Sf. Dumitru, stăpînirea peste ocina dela Hurez, în județul Dolj, și peste ocina dela Căciulătești, în hotarele fixate prin acest hrisov. Egumenul Pahomie dela Jdreala, adună prin cumpărare și prin donațiune mai multe părți de ocină. Vinzătorii sunt 38 de proprietari numiți în hrisov, ca și cei 6 proprietari cari donează 25 de pași de ocină. Pe lângă aceasta egumenul Pahomie mai primește în același sat un dar dela Dragomir. Acelaș egumen cumpără pentru minăstirea Jdreala o treime din sotul Căciulești și un loc de moară, etc..

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și prea bunului, răposatului Io Basarab voevod cel Bătrîn, dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștei minăstiri care se numește Jdreala, cu hramul sfîntului mucenic Dimitrie și părintelui egumen Pahomie și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în acest lăcaș, ca să fie sfintei minăstiri mai sus numită, ocină la Hurez în județul Dolj, anume partea lui Albu unchiul lui Dragomir, toată din funia Amărăștilor, din cîmp și din pădure și din ape și din seliștea satului, de pretutîndeni, ori cît se va alege dela hotarul Dobreștilor pînă la hotarul Bîrcei, pentrucă a dat Dragomir, nepotul lui Albu din Hurez, această mai sus numită ocină sfintei minăstiri Jdreala mai sus scrisă, pentru pomenirea și pentru sufletul lui Albu. Și iarăși să aibă minăstirea Jdreala ocină în Hurez din funia Mihneștilor 19 pași de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat egumenul Pahomie dela Barbul Hincă pentru 990 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie ocină în Hurez dela Ion și dela Beleguciu 26 de pași de peste tot hotarul cît se va alege și au dăruit ei singuri pentru pomenire 4 pași. Și iarăși a cumpărat dela Danciul 3 pași,

pentru 150 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie ocină la Hurez dela Aldea 30 de pași din funia Brăgeștilor de peste tot hotarul cît se va alege, pentru 1.500 de aspri gata și dela Bunea și dela Iov 25 de pași de peste tot hotarul, pentru 1.250 de aspri gata și dela Necula 17 $\frac{1}{2}$ pași de peste tot hotarul, pentru 875 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie dela Albu 33 $\frac{1}{2}$ de pași din funia Brăgeștilor, pentru 1.675 de aspri gata și dela Stepcea 30 $\frac{1}{2}$ de pași, pentru 1.525 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie ocină la Hurez dela Dumitru 15 pași din funia Urdoacăi cît se va alege, pentru 750 de aspri gata și dela Danciul 6 pași, pentru 300 de aspri gata și a dăruit Gădăiu pentru pomenire 6 pași din partea unchiului său Albu din funia Urdoacăi și a vîndut Gădăiu 3 pași, pentru 150 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie ocină la Hurez dela Albul lui Iuga din funia Iliేశtilor 26 de pași de peste tot hotarul, pentru 1.300 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie dela Neagoe Dadulea 20 de pași, pentru 1.000 de aspri gata și dela Voinea 20 de pași, pentru 1.000 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat dela Cacăban 4 pași, pentru 100 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat Pahomie egumenul dela feciorul lui Codiță 28 de pași de peste tot hotarul, pentru 1.400 de aspri gata și dela Goia 4 pași, pentru 200 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat dela Pătru Chilianul 20 de pași, pentru 1.000 de aspri gata și dela Dan fiul lui Cioban 5 pași, pentru 250 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie ocină la Hurez dela Ion din funia Hiravilor 12 pași, pentru 600 de aspri gata și a dăruit Stan pentru pomenire și pentru sufletul unchiului său Buțu 6 pași la sfînta minăstire și a vîndut Stan 5 pași, pentru 250 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie ocină la Hurez dela Băilă din funia Guiceștilor 15 pași, pentru 750 de aspri gata și dela Băla 8 pași, pentru 400 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat dela Proica 29 de pași din funia Guiceștilor de peste tot hotarul,

pentru 1.450 de aspri gata și dela lutele 15 pași, pentru 750 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie ocină la Hurez dela Crăciun 20 de pași, pentru 1.000 de aspri și a dăruit Stoica pentru pomenire 6 pași și a vîndut Stoia 2 pași, pentru 100 de aspri. Și iarăși a cumpărat dela Dragomir din funia Răbeștilor 6 pași, pentru 300 de aspri și dela Mica 4 pași, pentru 200 de aspri gata și dela Mirea 12 pași, pentru 600 de aspri gata și a dăruit Mirea pentru pomenire 3 pași. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie ocină la Hurez dela Zamfira și dela Savul 13 pași, pentru 650 de aspri gata și dela Stoica 12 pași, pentru 600 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat dela Nanul 17 pași, pentru 850 de aspri gata și dela Voinea 4 pași, pentru 200 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat dela Crețul 10 pași, pentru 500 de aspri gata și dela Buciumaș 15 pași, (pentru) 750 de aspri gata. Și iarăși să fie egumenului Pahomie ocină la Căciulești lîngă mînăstirea Jdreala, din tot satul a treia parte, din cîmp și din pădure și din ape și din sâlîștea satului și un vad de moară, de peste tot hotarul oricît se va alege, pentrucă a cumpărat egumenul Pahomie această ocină dela toți sătenii, moșneni ai satului, pentru 37 de ughi bani gata. Și iarăși a cumpărat dela Neaga fiica lui Gomoi partea tatălui ei Gomoi toată din Căciulătești de peste tot hotarul, pentru 1.600 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat egumenul Pahomie ocină la Căciulătești dela Dabul și dela Dragu, partea lor toată de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru 1.250 de aspri gata. Și au vîndut acești oameni, numiți mai sus, părțile lor de moșie dela Hurez și dela Căciulești, de buna lor voie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și din locurile de prin prejur și înaintea domniei mele. Drept aceea am dat domnia mea sfintei mînăstiri Jdreala, cu hramul sfîntului Dimitrie, ca să-i fie ocină de moștenire și ohabnică și de nimeni neclintită după porunca domniei mele. Iată deci martori am pus domnia mea pe jupîn Hriza, marele ban al Craiovei și pe jupîn Ivașco marele

vornic și pe jupîn Gligorie marele logofăt și pe jupîn Radul marele vistiar și pe jupîn Preda marele spătar și pe jupîn Vasilie marele stolnic și pe jupîn . . . și pe jupîn Buzinca marele comis și pe jupîn Bucina, marele cîașnic și pe jupîn Costandin marele postelnic și ispravnicul Gligorie marele logofăt, am scris eu Stan spudeiul, în cetatea de scaun, în București, luna Octomvrie 4 zile și dela Adam pînă la acest scris curgerea anului 7146 (1637).

Io Matei voevod (l. s.) cu mila lui Dumnezeu domn.

(m. p.) Io Matei voevod.

Grigorie Nandriș, Documente Românești în limba slavă din Athos, 1937, pag. 168-173.

12.

1638 (7146), Aprilie 11, București.

Matei vodă dă volnicie popii lui Tatomir din Somor ca să scoată de la sătenii fugiți din acel sat 12 ughi și alți 8 ughi de pre talerile lor, căci nu și-au plătit mierea și talerul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod și domn dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui / preot anum(e) pop(a) Tatomir, carele au lăcuit în sat în Somor, ca să fie volnic cu ceastă / carte a domnii meal(e) și cu sluga domniei mele anume (loc liber) de să umble / să caute pre săteanii ot Somor or unde va afla, în țara domnii meal(e) au în sat domnescu / au în sat boerescu, au în călugărescu, au la slobozie, au la orașe tot să apuce cu ciastă / carte a domnii meal(e) să plătească ug. 12 și de pre taleril(e) lor ce le-au fost partea / ug. 8, însă far de cam(ă)ta banilor, că acești bani i-au luat cu cam(ă)ta și / un bou, pentrucă au venit popa Tatomir naintea domnii meal(e) în divan de s'au / jăluit și au spus cum i s'au luat acești bani ce scriu mai sus tot pentru partea / satului Somorul de miare și de taler, că au fugit din sat de n'au

vrut să-ș' plă / tească partea de miiare și talerile, i-au prădat slugile domnii meal(e) pre pop Tatomir pentru dajdea sătenilor din Somor. Dreptu aceeaia domnia mea / m'am milostivit de i-am făcut iastă carte să-i apuc să-i plătească să-i trag(ă) să le ia bucate pîn / va împla prețul acest bani. Așisderea și tu Cioană com. în ceas ce vei vedea / cârtea domnii meal(e) iar tu să cauți să dai boul popei lu Tatomir carel(e) l-ai / luat pentru talerul Somorului, mai mult ca să nu-l mai învâluești nici să mai / vie și adoaoară cu jalbă la domnia mea, că apoi bine să știi că mare scrbă / ver(i) petreaci de cătră domnia mea. Așisderea și voi toate slugile domnii meale / oricarii de c(e) slujbe veț îmbla, în vrem(e) ce veț vedea iastă carte a domnii meal(e), iar voi foarte să aveț a vă fer(i) de popa Tatomir și de bucatele lui să nu i să trag(ă) bucatel(e) pentru alți dajnici ce vor (fi) fugiți(i), ce bun pace să-i daț(i) că l-am ertat domnia mea / să n'aib(ă) nimea nici o'treab cu dînsul, iar cine să va ispiti a-l mai învâlui bine / să știe că mare urgie va petreace de cătră domnia mea întra'alt chip să nu fie și însumi domnia mea a zis, scris în București, luna Aprilie 11 zile în anul 7146 (1637).

Monograma roșie mică. Pecete mică, octogonă cu tuș roș puțin citeață. Este semnatura proprie a Domnului.

Muzeul Gorjului, Gh. Ghibănescu, Surete și Isoade, vol. VI, fila 193.

13.

1638 (7147), Octomvrie 2.

Hrisovul lui Matei Basarab voevod prin care slobozește de ruminie pe Stan și fratele său Lupu din Crăișani, de către Dima postelnicu și jupîneasa lui Catalina.

Mlistio bjiie Io Matei Basarab voevod i gspd davat (po) veleanie gvmid

naim Stan i brat ego Lupul ot Crăișanii vă sud, tvo = Meh fie în pace și slob(o)zi de ruminie de cătră Dima post și de cătră jupîneasa lui Catali(na) . . . de către jupîneasa feciorii lor și de cătră toat(ă) ruda lor mai mult val să n'aibă nici ei nici feciorii loră. Insă numai capetele fără de moșie pentrucă acești oamenii Stan Lupu fost rum(i)ni de moșie ot Crăișani. Deci cînd au fost acum în zilele domniei meali Dima post și cu jupîneasa lui Cătalina ei au cugetat pentru Dîmnezeu și pentru sufletele lor de i-au slobozit și s'au răs-cumpărat de către dînsii de r(u)mînie cu fec(io)riilor fără de moșie de le-au dat un țigan anume Rud cu zapis de la mîna lor de răs-cumpărătoare și cu mulți bôiari și oameni bu(n)i mărturie scriși în zapis și am pus și blestem cum cine-i va ispiti a-i rumîni au pre dînsii au pre feciorii lor acela om să fie Și să aibă parte cu Ioda și cu Aria Derept aceea am dat și domnia mea lui Stan și frățini-său Lup(u) ot Crăișanii ca să aibă pace de rum(i)nie ei și fecioarii lor fără moș(ie) prec(cum) scrie mai sus

Udrist vtori Dumitru lui Ignați

Ogt. 2 din Văl(e)at 7147 (1638).

Io Matei voevoda.

Pecetă mică roșie.

Milstiio bijiio gvmid.

Comunicat de Pr. C. Stănică-Orodel.

14.

1639 (7147), Ianuarie 11.

Zapisul lui Tudosie păharnic și al fratelui său Preda prin care vînd lui Stoica din Popești, toată partea lor din moșia din Popești.

Adecă eu Tudosie vel pah. i brat Preda scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna Stoicăi din Popești, cum i-am

vîndut partea mea de moșie toată din Popești cît să va aleage de preste tot hotarul, ca să-i fie lui moșie ohabnică că i-o am dat eu de a mea bună voie fără de nici o silă. Ci i-o am dat pre bani gata drept ughi 35 ca să-i fie lui moșie și coconilor lui și nepoților și strănepoților moșie ohabnică neclătită, că o am dat eu de a mea bună voe.

Și cînd am făcuta ceastă tocmeală fost-au mulți oameni mărturie anume: Vladul ot Popești, Albul Popa de sat, Stoica din Băilești căpitan, Popa Lupul din Desa și Ivan ot tam și Dumitru ot Pogar, și Mihai și Marin Ursi. Și pentru credință mi-am pus pecetea.

Pis mesița Ghenar 11 dni, 7147 (1639).

(L. P.) Tudosie pah., (L. P.) Preda.

(L. P.), (L. P.), (L. P.), (L. P.), (L. P.), (L. P.), (L. P.), (L. P.).

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Minăstirea Horezu, Condica Nr. 449, filele 382-383.

15.

1641 (7149), Mai 1.

Cartea lui Matei Basarab voevod, către egumenul dela Hotărani prin care îi face cunoscut că nu are nici un drept asupra bălții Bistrețul, care este numai a Minăstirii Tismana.

Cu mila lui Dumnezeu eu Matei Basarab voevod și domn scrie domnia mea ție egumenul dela Hotărani către aceasta îți dau în știre domnia mea pentru balta Bistrețului că ai fost venit astă iarnă aicea de ai zis cum aveți și voi parte în baltă, iar cînd au fost acuma au venit părintele Glegorie egumenul dela Tismana, de au arătat în Divan cartea lui Alexandru voevod sin Radului voevod și alte cărți bătrîne domnești, cum nu aveți nici o treabă acolo în baltă. Drept aceia dacă vei vedea această carte a domniei mele să cauți să lași în pace, să n'aibă nici un val călugării dela Tismana nici să

vă amestecați nimica acolo în baltă, iar de vă va părea voo cu strămbul să veniți de față cu cărți cu drease ce veți avea. Aceasta văscriu și într'alt chip să nu fie.

Insumi am zis domnia mea.

(L. P.)

Mai 1, anul 7149 (1641).

Arhivele Statului Craiova, Condica Minăstirii Tismana III, filele 691 - 692.

16.

1641 (7149), Mai 2, Tirgoviște.

Porunca lui Matei Basarab voevod, prin care face danie minăstirii Sadova, satele, Sadova, Răcluța, Frumușei și Ocolna.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod și domn a toată Țara Rumînească și de peste munte țara ungurească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii minăstiri ce se cheamă Sadova, unde este hramul sfîntului Ierarh și făcătorului de minuni Nicolae dela Miralichia și părintelui egumenului Gavriil și tuturor călugărilor cîți vor fi lăcuiitori într'acest sfînt lăcaș, ca să fie sfintei minăstiri satul Sadova toată moșia din cîmp, din pădure, și din apă, cu toți rumîni cîți se află, și cu tot venitul cît se va aleage din hotar pînă în hotar, pînă în hotarul cel vechi, și semnele cele bătrîne, așiderea să-i fie și satul Răcluța tot, și cu tot hotarul, și cu tot venitul din cîmp, din pădure și apă, de peste tot, oricît se va aleage, și satul Frumușei, toată moșia de peste tot hotarul și cu tot venitul. Și satul Ocolna tot cu tot hotarul și cu toți rumîni și cu tot venitul de peste tot hotarul din hotar pînă în hotar; pentrucă aceste sate ce s'au zis maisus, fost-au de moștenire ale domniei mele, încă dela cinstiții răposați părinții domniei mele mai denainte vreme, din zilele altor domni de demult. Apoi cînd au fost în zilele domniei mele,

dacă m'au dăruit domnul Dumnezeu cu domnie și cu skiptru a stăpîni Țara Rumînească, domnia mea m'am milostivit și m'am îndurat, și am cugetat cu voea lui Dumnezeu de am făcut această slîntă și dumnezească mînăstire ce se chiamă Sadova, de isnoavă din temelia iei, și o am întărit domnia mea cu moșii și cu avere nemișcată și neclintită, și mai mult am întărit și am dat aceste sate sfintei mînăstiri și să-i fie de întărire și moșie stătătoare în veci și călugărilor de hrană și de îmbrăcăminte; iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire. Și am întărit domnia mea cu mare blestem, după moartea domniei mele, pre carele va alege Domnul Dumnezeu a fi domn Țării Rumînești, ori din seminția domniei mele, sau din rudenia noastră sau din alt neam, de va cinsti și va înoui, și va întări această carte a domniei mele, pre acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească într'u domnia sa, și sufletul lui să-i fie într'u odihnă de veci. Iar de nu va cinsti, nici va înoui, nici va întări această carte a domniei mele, ci o va călca, ci o va strica și o va lăsa întru uitare, acela să fie afurisit și anatema de 318 sfinți părinți dela Nicea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie într'un loc, și cu alții necredincioși cari au strigat asupra singelui Domnului Dumnezeu, și Mîntuitorului nostru Isus Hristos zicînd: luați-l, luați-l și-l răstigniți pe el, singele lui asupra lor și asupra feciorilor lor, și este și va fi în veci amin. Și la a doua venire, să aibă pîră și pe hramul sfîntului Ierarh Nicolae. Iată și mărturia am pus domnia mea: Ban Vasilache vel ban al Craiovei, ban Hrizea vel vornic i Grigorie vel logofăt, i Radul vel vistier i Preda vel spătar i Dragomir vel clucer i Socol vel stolnic, i Radul vel comis, i Voinea vel paharnic i Costandin Kantacuzino vel postelnic și Ispravnic mare al curții. Și am scris eu Pîrvul logofătul în orașul Tirgoviștei.

Maiu 2, leat 7149 (1641).

Io Matei Basarab voevod. (Pecetea Domnească).
Arhivele Statului București, Condica Mînăstirii Sadova.

17.

1642 (7150), Mai 20 Tirgoviște.

Zapisul lui Preda clucer din Greci, Preda paharnic din Plăviceani, Pătru clucer Aslan și jupîneasa Elina Buică, prin care vind lui Chiriță Cămăraș partea lor de moșie din Poiana și Rătunda cu tot venitul și cu rumîni.

Adecă eu Preda clucer ot Greci i Preda paharnic, ot Plăviceani și eu Pătru clucer Aslan cu jupîneasa mea, cu Elina i Buică, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna lui Chiriță cămăraș, ca să se știe când au fost acum în zilele Mariei Sale domnului nostru Io Matei Basarab voevod, noi toți așa împreună am vîndut dumnealui ocină în Poiana în județul Mehedinților a treia parte cu rumîni și cu tot venitul de preste tot hotarul.

Și iară am vîndut în Rătunda a treia parte veri cît să va aleage cu rumîni și cu tot venitul de preste tot hotarul în preț za ughi 460 bani toți gata. Și i-am vîndut noi toți aceste moșii de a noastră bunăvoe din Poiana și din Rătund cîte a treia parte cu rumîni cîți se vor aleage, cum scrie și mai sus, și cu tot venitul preste tot hotarul, ca să-i fie dumnealui ocine și rumîni de moșie ohabnici, coconilor în veaci, făr de nicio gîlceavă, pentrucă și-au dat dumnealui ai lui drepti bani ca să-i poată fi moșie și rumîni cu pace și să-și facă și cărți domnești, să-i fie lucrul stătător.

Aceasta am scris ca să se știe. Și pentru mai adevărată credință ne-am pus peceteile și iscăliturile mai jos.

Pis Dm log. Boldiciu u Tirgoviște, mesița Mai 20 dni, leat 7150 (1642).

(L. P.) Preda clucer ot Greci.

(L. P.) Preda post. ot Plăviceani.

(L. P.) Petre vtori clucer.

(L. P.) Jupîneasă Buică.
Chirca biv vel post.
Ivașco vtori post.
Buliga vel căpitan.
Ghinea clucer.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Mînăstirea Hurezu, Con-
dica Nr. 449, fila 372.

18.

1642 (7150), Iunie 13.

*Porunca lui Matei Basarab voevod, prin care în-
tărește mînăstirii Bucovățul, numită Coșuna, egume-
nu/lui Iosaf și tuturor călugărilor, stăpîn rea peste moșia
din Perișor, jud. Mehedinți și peste cea din Cioroiași,
pe care le alipesc una pe lingă alta.*

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod Ba-
sarab și domnu a toată Țara Romînească, dat-am
domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei
și dumnezeștii mînăstiri Bucovățul ce să numește
Coșuna, unde iaste hramul sfîntului Nicolae, și pă-
rintelui egumenului Iosaf și tuturor călugărilor cîți
lăcuiesc într'acestu sfîntu lăcaș ca să fie sfintei mî-
năstiri mai sus scrise moșie în Perișor din sud Me-
hedinți, moșie aleasă și hotărîtă cu 12 boieri hotar-
nici și cu cinstitul boierul domnii mele jupan Cernat
vel portar din cîmpu și din pădure și din apă și cu
tot venitul și de preste tot hotarul pe hotară și pre
seamnele ce au fost pus acești boieri hotarnici și cu
jupan Cernat vel portar.

Însă să știe din hotarul Perișorului din în jos
dela Intorsură dela piatra ce iaste la stejar și pînă
în piatra ce au pus-o lingă Păducel aproape de 2
perișori. Iar a doaoă piatră pe drumul Cioroiașului
în coasta Padinii ce iaste aproape de un păducel;
iar a treia piatră în padină în drumul cîmpului în mă-
gura viilor; și a patra piatră în obrația dela Rudari.
Pentru că această moșie mai sus zisă ce să cheamă dela
Perișor o au fost cumpărat Pîrvul clucerul, feciorul

lui Stepan banul dela satul Cioroiași și o au fost
dat și miluit la sfînta mînăstire Coșuna pentru po-
mană încă de mai nainte vreme cu cărțile de cum-
părătoare cu tot, pentru că au fost ctitor sfintei mî-
năstiri ca să fie sfintei mînăstiri de hrană și de în-
tărire și Pîrvului cluceariul ctitorul mînăstirii po-
meană în veaci.

Și tot o au ținut sfînta mînăstire Coșuna cu bună
pace, iar dela o seamă de vreme încoace fostu-o-au
împresurat pre această moșie săteani dela Cioroiași
și au zis cum că au fost întors ei banii călugărilor
înapoi și nici au avut ei carte de cumpărătoare
nici zapis dela călugări de răscumpărătoare, ci au
fost ținut ei fără dreptate și fără nici o treabă. După
aceia cînd au fost acum în zilele domnii mele iar
egumenul Iosaf și cu toți călugării dela sfînta mî-
năstire Coșuna, ei au avut cărți de moștenire și au
știut cum iaste dreaptă moștenire a sfintei mînăstiri
cumpărată de Pîrvul clucerul și miluită la sfînta
mînăstire Coșuna pentru pomană. Au venit înaintea
domnii mele în divanul cel mare de s'au pîrit de
față cu Șerbul cel bătrîn și cu Stan al popei din
Cioroiași. Și au scos călugării din Bucovățu doaoă
cărți ale Mihnei voevod și una carte a lui Mihai
voevod pe această moșie de cumpărătoare. Iar să-
teanii din Cioroiași ei au scos o carte a lui Șerban
voevod numai pe șase funii de loc cumpărate din
Cioroiași.

Într'aceia domnia mea am căutat și am judecat
pre dreptate și pre legea lui Dumnezeu împreună
cu toți cinstiții dregătorii domnii mele. Și am dat
domnia mea 12 boeri hotarnici cu cartea domnii
mele și cu dregătoriul domnii mele jupan Cernat
vel portar anume boierii din Șitoaia Mihart clu-
cerul și din Pleșoiu Drăghici logofătul și din Ciu-
tura egumenul Gavriil și din Craiova Costea Cu-
pețul și Costea căpitanul și din Cănugreani Golean
Ceașul și Dumitru portaru și popa Baca și din
Intorsura Iarciul pîrcălabul și Hamza și Vladul și
Nicola și Ion și din Cioroiul cel mare Măican și

Stănilă și alți megiași de acolo, ca să caute și să hotărască moșia sfintei mînăstiri de către satul Cioroiășul și să o lipească lîngă moșia sfintei mînăstiri dela Perișor, moșie lîngă moșie cum iaste legea și obiceiul.

Intr'aceia acești mai sus ziși boieri hotarnici și cu jupan Cernat vel portar ei au căutat și au ade-vărat cu sufletele lor cum că n'au fost întors să-teanii din Cioroiăși nici-un ban călugărilor pe această moșie nici au scos cărți, nici zapise aici ni-mic, ci au fost ținut ei fără de lucru, Intr'aceia boierii au măsurat moșia cu funia din cin pînă în cin și au aflat preste tot hotarul Cioroiășului doaoă zeci și patru de funii mari. Apoi au luat seama după cumpărătoarea cărților sfintei mînăstiri și s'au căzut să fie moșia pentru douaoă, sfînta mînăstire doaoă spre zece funii mari și Cioroiășul iar doaoă spre zece funii mari. Intr'aceia boierii și cu jupan Cernat vel portar ei au căutat pentru pace și pen-tru învoire și au lăsat satului Cioroiășului dela sfînta mînăstire cinci funii ca să aibă a ținea sfînta mînăstire a treia parte. După aceia iar au lăsat sfînta mînăstire satului Cioroiășului una funie să fie sfînta mînăstire șapte funii mari și o au lipit lîngă moșia Perișorului a sfintei mînăstiri moșie lîngă moșie, precum iaste legea Țării. Și au pus pietrii și seamne precum scrie mai sus ca să fie sfintei mînăstiri moșie de hrană, iar ctitorilor po-menire în veci și de niminea să nu să ispitească a bîntui, pentrucă am văzut domnia mea și cartea acestor boeri de hotărnicie precum iaste mai sus scris. Și am întărit domnia mea.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Barbu vel Ban, și Pan Dragomir vel dvornic și pan Grigorie vel logofăt și pan Dumitru vel vistier și pan Mihai vel spătar și pan Dumitrașco vel stol-nic și pan Drăgușin vel paharnic și pan Radul vel comisul și pan Costandin vel postelnic. Și is-pravnice pan Dumitru vel logofăt.

Și s'au scris în luna lui Iunie 13 și dela Adam

curgerea anilor pînă acum văleatul 7150 (1642).

Io Matei Basaraba voevoda (pecetea domnească).

Alt hrisovu tot al Domnului Matei voevod Basarab dela leat 7152 cu doi ani mai în urmă prin care au dat asemenea sfintei mînăstiri Bucovățul ca să stăpînească mînăstirea moșia dela Perișor, care o au ales-o 12 boeri hotarnici și o au împietrit-o de către săteanii Cioroiășului, însă șapte funii mari au ales din hotarul Cioroiășului și o au lipit-o pe lîngă moșia Perișorul, care iaste iar a mînăstirii Bucovățul.

(atît se află scris în condică).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica 443, pagina 157 v. 159.

19.

1643 (7151), Ianuarie 16.

Zapisul lui Teodosie, biv vel ban, la mîna lui Vădislav postelnicu și a lui Barbu paharnicu, prin care le vinde părțile lui, cu toți rumîinii, din satele: Fîntina, Ulmul, Salcia și Ascunsa.

Adică eu jupan Teodosie, biv vel ban, scris-am acest al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna lui Vădislav postelnicu și la mîna Barbului paharnicul cum să se știe că m'am tocmit eu cu dumnealor de le-am vîndut partea mea din Fîntină cît am ținut eu în Fîntină a opta parte moșia și cu rumîinii cît se vor afla din partea mea, și iar le-am dat partea mea din Ulm iar a opta parte moșie și cu rumîinii iar cîți se vor afla. Și iar le am mai vîndut eu dumnealor partea mea din Salcie a patra parte cît am ținut eu moșie și cu rumîinii cît se vor afla însă din Salcie rumîinii nu mi-am vîndut pe toți Dărăbanțului anume Lupul și cu frații lui anume Ion și Udrea și Lepădat sin Stanciului că, carii ailalți cîți se vor afla să fie tot pre seama domniei lor. Și iar le-am vîndut eu domniilor lor partea mea din Ascunsa cît am ținut eu și cu rumîinii cîți

se vor afla ca să le fie dumnealor moșii în veaci pentru că le-am vîndut eu dumnealor pe bani gata ughi 270 ca să le fie dumnealor moșii stătătoare. Și cînd am făcut eu cu dumnealor această tocmeală, fost-au și boieri mărturie la tocmeala noastră, însă pre nume: din Farcaș Radul Căpitanul, din Milești Danciu logofătu, din Viriți Nicola vătafu... Parasciva spătaru sin Nicola postelnicu, i Lepădat și alți boieri mulți cari aici în zăpis pune-și-vor mai jos peceteile, și ales pentru mai mare credință mai jos pusu-mi-am pecetia și mîna iscălitură ca să se crează.

Ghenarie 16, leat 7151 (1643).

Teodosie biv vel ban (L. P.)

Parasciva.

Arhivele Statului Craiova, Condica Minăstirii Motru, filele 324 — 325.

20.

1643 (7151), Februarie 4, Tîrgoviște.

Zăpisul lui Baico și al fiilor săi din satul Gârleani, prin care se vînd rumîni cu toți feciorii lor și cu toată moșia, lui Matei Basarab voevod și lui jupan Preda vel spătar Brîncoveanul.

Adică noi din sat din Gârleani, ot sud, anume Baico și cu fiul meu Pîrvul, și eu Drăgan și cu fiul meu Danciu, scris-am și mărturisim cu zăpisul nostru ca să fie de mare credință la domnul nostru Io Matei Basarab voevod și la jupan Preda vel spătar Brîncoveanul, cum să se știe că ne-am vîndut dumnealor de bună voea noastră fără nici o silă, ca să le fim rumîni cu toți feciorii noștri, și cu toată moșia noastră cîta se va alege, din cîmp, din pădure, din apă, din vie, din pomi, din siliștea satului, și din drumul Sării pînă în apa Jiului, cît se va alege partea noastră de moșie din hotar pînă în hotar, și si de preste tot hotarul, să fie dumnealor ohabnică.

Și ne-am tocmit drept bani gata 5600 și ne-am vîndut noi de a noastră bună voe fără nici o silă, cum scrie mai sus, ca să fim noi rumîni dumnealor și feciorii noștri cîți ne va dărui Dumnezeu și de acum înainte, și coconilor dumnealor, și nepoților și strănepoților dumnealor în veaci. Și cînd ne-am vîndut, au fost la tocmeala noastră mulți boeri ai divanului mărturie: jupan Dragomir vel ban și jupan Dumitru Dudescul vel vornic și jupan Radul vel logofăt și jupan Stroe vel vistier și jupan Dumitrașco vel stolnic, și jupan Radul vel comis și jupan Marco vel postelnic și jupan Costandin vel postelnic și jupan Dumitru vel sluger și jupan Dicul vel agă și jupan Drăgușin vel armaș. Aceasta am scris și mărturisim cu acest zăpis al nostru și peceti n'am avut, ci pentru credință ne-am pus deștile în loc de peceti și am scris eu Dumitrașco logofătul ot Tîrgoviște.

Februarie 4, leat 7151 (1643).

Dgi. Eu Baico; eu Drăgan, Dragomir vel ban, martor; Dumitru Dudescul vel vornic, martor; Radul vel logofăt, martor; Dicul vel agă, martor; Drăgușin vel arman, martor; Dumitru vel sluger, martor; Radul vel comis, martor; Marco vel paharnic, martor; Dumitrașco vel stolnic, martor.

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Sadova.

21.

1643 (7151), Februarie 12

Zăpisul prin care niște Gârleani se vînd rumîni cu feciorii lor și cu toate părțile lor de moșie, lui Matei Basarab voevod.

Adică noi Gârleani anume Stan sin lu Drăgan și Chiriță sin Stanciuului, i Baico zet Marcu, și iar Drăgan sin lui Pătru Iacov, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis, ca să fie de bună credință întru cinstita mîna mării-sale domnului nostru creștin

Matei Basarab voevod, cum să se știe cînd au fost acum în zilele mării sale, iar noi ne am vîndut mării sale să fim rumîni cu feciorii noștri, și cu toate părțile noastre de ocină, și dumnealui Predei vel sluger, de a noastră bună voe fără de nici o silă, însă eu Stan sin lui Drăgan drept ughi 9, și feciori mei, iar deosebi cineși pre capul lui Danciul drept ughi 5 și Pîrvul drept ughi 5, și cu Chiriță drept ughi 9, și fiul meu Neagoe drept ughi 5 și eu Drăgan drept ughi 9, și fiul meu Danciul drept ughi 5 și eu Baico drept ughi 9, și fiul meu Lăpădat drept ughi 5, și am luat noi toți banii ce scrie mai sus în mîinile noastre, cu știrea tuturor boerilor din prejur; aceasta scriem și mărturisim și pentru credință pusune-am deștile în loc de pecete ca să se crează.

Februarie 12, leat 7151 (1643).

- (Dgi) Eu Stan sin Drăgan.
 (Dgi) Eu Baico ginerele lui Marco.
 (Dgi) Eu Chiriță sin Stanciului.
 (Dgi) Eu Drăgan sin Pătru Iacov.

Arhivele Statului București, Condica Minăstirii Sadova.

22.

1643 (7151), Iulie 12, Tirgoviște.

Porunca lui Matei Basarab voevod, întărind lui Băra ot Tiha și jupînesei sale Vlădaea, fata lui Socol din Padea-Dolj, stăpînirea peste jumătate din satul Clăbuciarî Ghidici — cu rumîni și cu un sălaș de țigani, zestrea Vlădaei.

† Cu mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei dă domnia mea această poruncă a domniei mele ¹⁾ slugii domniei mele Băra ot Tiha și jupîn[esii .. V]lădaei, fata lu Socol den Pade ot Dolji], ca să fie volnici cu această carte a domniei mele de să aibă a-și ținearea partea lor de zeastre despre tatăl jupîneasii Vlădaei Socol, însă den sat den Glăbuciarî jumătate cu

rumîni cîți se vor aleage și cu tot venitul și un sălaș de țigani, țiganul anume Nicula și cu sora sa țiganca anume Paraschiva, să le fie moșie lor și coconilor.

Pentru că aceste moșii den Clăbuceari și cu rumîni și țiganii fost-au partea lui Socol, tatăl jupîneasii Vlădaei, socrul Băraei ot Tiha; iar deaca se-au tîmplat lu Socol moarte, iar feciorii lui: Hamza i Stanciul i Udrea i Bălaci, ei n'au vrut să aleagă zeastre surori-sa Vlădaei de... e tată-său Socol nimic ce-au venit în păr în naintea domniei mele în divan de față pentru zeastre. Deci într'aceea domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre leage și le-am dat domnia mea la mijloc ju[decători] boiari pre răvașe domnești, anume: ot Desa Radul Vor. i ot Pade Stanciul post i ot Șitoea Mihai post i ot Cornet Ionașco post. Deci acești boiari au ales Vlădaei și Băraei partea den Clăbuceari jumătate cu rumîni și cu tot venitul și un țigan cu o țigancă. Și am văzut domnia mea cartea boiarilor de judecată și zapisul fraților pre aceste moșii ce scrie mai sus.

Deci le-am dat și domnia mea Băraei și jupîneasii lui Vlădaei ca să-și ție zeastrele cu pace, să le fie lor moșie și ohabnică coconilor în veaci și de nimeni neatinsă după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupîn Dragomir vel ban și jupan Dumitru vel Dvornic și Radul logofăt și Stroe vistier și Preda spătar și Dumitrașco stolnic și Radul C. și Marco paharnic și Costandin postelnic și is[pravnic]: vel logofăt.

... în Tirgoviște luna Iulie, 12 ziua și dela Adam în leat 7151 (1643).

Io Matei Basarab (pecetea) cu mila lui Dumnezeu domn.

1) Original pe hirtie. Format ⁴⁰/₃₀. Simplu. Semnătura m. p. a voevodului peste monogramă. Pecete aplicată, ceară roșie acoperită cu hirtie. Deslipită. Act rău păstrat. Rîndurile subliniate sunt scrise în limba slavonă.

23.

1643 (7152), Septembrie 21.

Zapisul lui Mihne și al nepotului său Danciul, prin care vînd armașului Lăpădat, moșia lor din Birza.

Adecă eu Mihne și cu nepotu meu Danciul, scris-am această zapis al nostru să fie de mare credință la mîna armaș Lăpădat, cum să știe că i-am vîndut ocina ot Birza; eu Mihne i-am vîndut stînji 30, iar eu Danciul stînji 20 pre bani gata, eu Mihne dereptu ughi 5, Costande 5, iar eu Danciul dereptu ughi 3 pol; însă moșie a noastră, cîtă să va alege, partea noastră și în lung și în lat, ocina ot Birza.

Și o am vîndut dă a noastră bunăvoia, fără nici o silă și cu știre tuturor fraților dă moșie, să-i fie moșie d-lui și feciorilor și nepoților și strănepoților în veci, însă loc sterpu și mărturii au fost o Grișăț comisul ot Armășești și Ivan Călăraș ot Horizi și Dragomir Iuz ot tam și Vlaica ot tam și Osie (?) ot Nedeia și Vlăcul ot Zăval.

Și am scris eu Albul logofăt. Și pentru credință ne-am pus și pecețile.

Pis meseța Septembrie 21 dni, leat 7152 (1643).

(p) † Grișățu vel comis.

(p) Ivan Călărașu.

(p) Eu Mihne.

(p) Eu Osie.

(p) Eu Vlaica.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Mînăstirea Zlătari, pach. 7, doc. 1 (hirtie).

24.

1643, Noembrie 18, Tîrgoviște.

Porunca lui Matei Basarab voevod, domnul Țării Romînești, prin care întărește stăpînirea mînăstirii Crețești peste crivina Lulalco.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domnii mele, sfintei și Dumnezeestii mînăstiri, numită dela Crețești hramul sfîntului Ioan Botezătorul¹⁾, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele de să ție o crivină ce-i zic Lulalco, toată crivina, însă pre semne: din gura limbii vecină pînă în Jiu și pre malul Jiuului pînă în hotar, la deal iar pînă în hotar. Pentrucă această crivină Lulalco, fost-au dată și adaosă la sfînta mînăstire la Crețești, de cei răposați ctitori în zilele Mihnei voevod, Hamza banul din Crețești cu frații lui Neagoe, și cu verii lui Drăghici logofătul și Vladin și Brata și Jitian și popa Ion, pentru pomeana și pentru sufletele lor, și cu zapis dela mîna lor. Și tot au ținut mînăstirea această crivină Lulalco cu bună pace. Iar cînd au fost acum în zilele domniei mele, s'au sculat Balica paharnicul din Breasta cu pîră ca să ia partea moșu-său lui Vladin dintr'această crivină, zicînd Balica paharnicul, cum cînd s'au făcut beserica, au scos cu zidul și țărîna moșu-său de au scos de acolo și cum nu sînt la pomeanic. Și au venit înaintea domnii mele în divan de s'au pîrit de față cu cinstitul boiarinul domnii mele Barbul paharnicul Brădescul, ctitorul mînăstirii dela Crețești. Intr'aceia domnia mea am căutat și am judecat pre derept și pre lege dumnezeiască împreună cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și am dat domnia mea Balicai paharnicul lege, să jure cum n'au dat moșu-său și unchiu-său această crivină partea lor la sfînta mînăstire la Crețești și cum nu sînt la pomeanic. De aceia el să o ia dela mînăstire. Iar el nici cum n'au putut jura.

Ce aceiași den Divan s'au lăsat și au mărturisit și el, că au dat moșu-său și unchiu-său acolo la mînăstire cu zapis dela mîna lor. Deci au rămas Balica paharnicul de lege den Divan, cum mai mult treabă să n'aibă cu această crivină Lulalco, ce să fie mînăstirii de pomană și întărire și acelor ctitori bătrîni pomenire în veci. Și într'alt chip să nu fie,

după porunca domniei mele. Scris în Tîrgoviște, luna Noemvrie 18 zile, în anul 7152.

Io Matei Basarab voevod, din mila lui Dumnezeu domn.

(ss) Io Mateiu voevod.

1) O parte din text s'a tradus din slavonește.
Hârtie, semnul hîrtiei; o floare de in. Pecetea aplicată în față: mare, rotundă, de ceară roșie.
Biblioteca Academiei Române, secția manuscriselor, 41/X c.; „Oltenia” cartea II, p. 3—4, publicat de Stoicja Nicolaescu.

25.

1644 (7152), Ianuarie 12.

Porunca lui Matei Basarab voevod, prin care întărește minăstirii Căluil și călugărilor, dreptul de stăpînire peste 40 stînjani de moșie din satul Răbegi județul Dolj, dăruiri de răposatul jupîn Radul clucer Buzescul, din timpul lui Mihai Viteazu.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod și domnă a toată Țara Rumînească, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei minăstiri ce se cheamă Căluil hramul sfîntului Nicolae și părintelui egumen Ioan și tuturor călugărilor cîți lăcuiesc într'acest lăcaș, ca să fie sfintei minăstiri moșie în Răbegi în sud Dolj, însă partea lui Pătru Magion toată stînjani 40 din cîmpu și din pădure și din apă și cu vad dă moară și din vie și din livezi și din ședere satului și dupretutindenea veri cît să va alege du preste tot hotarul, din hotaru Găurenilor pînă în hotarul Rădeștiții. Pentru că tot satul Răbegii ce s'au zis mai sus, au fost al sfintei minăstiri de cumpărare de răposatul jupîn Radul clucer Buzescul din zilele răposatului Mihail voivod și s'au dat de Radul clucer Buzescul miluire la sfînta minăstire pentru sufletul lui.

Și de atunci încoace tot au stăpînită sfînta mî-

năstire satul Răbegii și cu tot hotarul din hotar pînă'n hotar cu bună pace iar după aceia cînd au fost acum în zilele domniei mele după moartea lui Pătru Magion, iar nepotă-său Stan ot Tîrnava, el au rădicat pîră pentru acești patru zăci de stînjani de moșie den Răbegi care au fost ai unche-său ai lui Pătru Maigionă și au venit înaintea domniei mele în vel divan de s'au pîrită de față cu părintele egumen Ioan den sfînta minăstire Căluil. Și așa pîriia Stană nepotul lui Pătru zicîndu așa cum că n'au fost vînduți acești 40 de stînjani de unchi-său Pătru cîndu s'au fost vîndut satul Răbegii răposatului Radului clucer Buzescul și au scos Stan înaintea domniei mele în divan o carte a Mihniei voevod, altă carte a răposatului Radului voivod, feciorul Mihniei vodă pre acești patruzeci de stînjani, iar egumenul Ioan, el încă au scos hrisovul răposatului Mihai vodă de această cumpărătoare pre toți satul Răbegii din hotar pînă în hotar.

Intr'aceia domnia mea am căutată și am judecată pre dreptate și pre lege dimpreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele.

Și bine am dovedit domnia mea și cu toți boierii divanului domniei mele cum că au fost cumpărată răposatul Radul clucer Buzescul tot satul Răbegii împreună cu acești 40 dă stînjani, iar Pătru au fost oprită atuncea cărțile dă moștenire de n'au vrut să le de cîndă au vîndut o moșie ca să fie cu bani și cu moșie. Deci aurămas Stan nepotul lui Pătru Magion, de lege și dă judecată dinnainte domniei mele. Și am luat cărțile dela mîna lui Stan ce au fost ale unchi-său Pătră de le-am dată în mîna părintelui egumen Ioan dela minăstirea Căluil să fie moșie iar la minăstire precum au fost și mai nainte vreme și de acum înaintea, treabă, Stan să uu mai aibă cu acești 40 de stînjani, nici el nici rudele lui în veci.

Drept aceia am dat și domnia mea sfintei minăstiri Căluil acești 40 de stînjani de s'au scris mai

sus să fie moșie moștenitoare și ohabnică și de nimeni să fie neclătit peste zisa domnii meale.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Barbu vel ban i Dragomir vel dvornic, Radul vel logofăt i Stroe vel vistier, Preda vel spătar, Radu vel comis, Socol vel clucer, Costandin vel postelnic.

Ghenarie 12 zile, leat 7152 (1644).

Arhivele Statului București, Condica Mânăstirilor Căluului și Bucovățul Nr. 722, filele 477—478; Comunicat de Pr. D. Bălașa.

MONOGRAFIA JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA

D-LUI DR. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Directorul Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională
și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova

SECRETAR DE REDACȚIE

Pr. D. BĂLAȘA

Monografia județului Dolj, va cuprinde circa 2000 pagini și va apare săptăminal cu începere dela 1 August 1944, în fascicule de câte 64 pagini.

Abonamentul la această monografie este de lei 5.000.

Doritorii se vor adresa la Administrația Monografiei, Arhivele Statului, Craiova.

A P E L

Rugăm pe toți cititorii noștri a ne semnala toate lipsurile, dându-ne în acelaș timp sugestii și colaborând la îmbogățirea materialelor monografice de tot felul ce urmează a vedea lumina tiparului sau a fi folosite în redactarea Monografiei.

Astfel rugăm a ni se trimită toate informașunile privitoare la numirile de locuri și oameni pomenite în documente, statistică și folklor.

Rugăm apoi a ni se semnala locurile și așezările istorice și arheologice, trimițându-ni-se documente istorice, hotărnicii, planuri de moșii, legende, amintiri, tradiții, culegeri de folklor și ori ce fel de date privind pământul și locuitorii Doljului.

Cei ce doresc a colabora la culegerea datelor necesare întocmirii acestei monografii, sunt rugați a intra direct în corespondență cu noi, spre a li se trimită chestionare ce urmează a fi completate cu datele cerute.

Intreaga corespondență, va fi îndrumată pe adresa D-lui Dr. C. S. Nicolăescu-Plopșor, Arhivele Statului, Craiova.